רשות השידור

פ ר ו ט ו ק ו ל
ישיבת מליאת רשות השידור
שלא מן המנין
ירושלים, בית רשות השידור
יום רביעי, כ' באב תשע"ב - 8/8/2012

נוכחים
חברי המליאה:
אמיר גילת - יו"ר רשות השידור
יואב הורוביץ
דוד חיון
יעקב בורובסקי
טלי אייכנוולד
ילנה זוננשטיין
חני פרי
יעקב נווה
בלהה כהנא
יוסי דרמר
אלה פרקיס
אורי ארבל גנץ
לנה קריינדלין
גלילה אלקרנאווי
ופא זועבי פאהום
דבורה הנדלר
נגיסט מנגשה
גאולה אבידן
נמרוד לב
שירין חאפי
אנטון איוב
יפעת זמיר
נורית ירדני לוי

מוזמנים:
יוני בן מנחם
טל ברנע
חנה מצקביץ
תומר קרני
מיקי מירו
דדי מרקוביץ
איתנה גרגור
לינדה בר
קרן נוייבד
מירית הושמנד
דני זקן
אלישע שפיגלמן
רני בלייר
ברוך אסקרוב
יאיר קורן
אלי פולק

היו"ר, אמיר גילת: צהריים טובים, אני פותח את הישיבה שלא מן המנין כשעל סדר היום בקשת עשרה חברים לדיון בנושא פגיעה בתוכנית סדר יום של קרן נויבך מטעמים שעל פניו נראים בלתי מוצדקים ושאינם ראויים לשידור הציבורי ועל דיון במסמך ועדת האתיקה בנושא הבעת דעה בשידור ואיזון בשידורים. אני מציע שסדר היום יהיה כדלהלן, אני מציע את הדבר הבא, ראשית אני מבקש שנכריז על הישיבה הזאת כישיבה סגורה, אני רוצה שאנחנו נקיים פה דיון ענייני, מקצועי, שקול, כשאנחנו נבקש מהגורמים הרלוונטיים להיכנס כאשר אנחנו נצטרך אותם. יש למישהו התנגדות? יש שלושה מעגלים, אחד זה מעגל של חברי המליאה בלבד, שזה הפורום שאנחנו נמצאים בו כרגע, יכול להיות שגם במהלך הישיבה אנחנו נראה שהדיון - - -

דוד חיון: זה לא הפורום, מעבר לחברי מליאה יש פה - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, אני ביקשתי שיהיו רק חברי מליאה.

דוד חיון: יש פה הרבה עובדים.

היו"ר, אמיר גילת: לא, אני הוצאתי. יועצת משפטית והאומבודסמן ומבקרת הפנים כרגע, חוץ מחברי מליאה. אני מציע את הדבר הבא, יש שלושה מעגלים, אחד זה חברי מליאה, 2 זה חברי מליאה פלוס גורמי הנהלה ו-3 זה הפורום השני פלוס מוזמנים. מוזמנים מבחוץ שהם אינם עובדי רשות השידור שחלק ביקשו להגיע, חלק אני הזמנתי, תיכף אני אתייחס לזה. אני מציע ככלל, זה גם לפי נהלי המליאה, המליאה רשאית להחליט על דיון כדיון סגור ואני מציע שבנסיבות הענין הדיון הזה יהיה סגור, אנחנו רוצים באמת דיון ענייני ואני מדבר כמובן גם על עיתונאים וגם על גורמים אחרים שלא בהכרח יבואו לתרום לדיון. אז לכן, אם אין התנגדות הדיון כולו לאורך כל היום יהיה דיון סגור. זה אחד. 2, סדר היום, אני מציע את הדבר הבא, קודם כל יש כמובן את הבקשה של עשרה חברים ואני מכבד אותה ואנחנו נקיים את הדיון כפי שהתבקש על פי הנהלים ונקיים את הדיון כפי שביקשו עשרה חברים בנושא שהם ביקשו. אני הוספתי מיוזמתי וזה כן על סדר היום, את הנושא של הדיון במסמך ועדת האתיקה, אני חושב ששני הדברים קשורים אחד בשני. יחד עם זאת יושבת ראש ועדת האתיקה אמרה לי שהמסמך עוד לא

מגובש, עוד לא מוכן וועדת האתיקה ביקשה עוד ישיבה כדי לסגור קצוות נגדיר את זה, בטרם הוא מוגש למליאה. אז אני מכבד כמובן גם את הבקשה הזאת והמליאה לא תחליט על המסמך של ועדת האתיקה בנושא הבעת דעה בשידור בטרם ועדת האתיקה תתכנס שוב לדיון בנושא הזה

__וופא זועבי פאהום:__ אי אפשר לדון כי אין לה אותו, אין לה, הוא לא הופץ, המסמך לא הופץ לאף אחד.

__היו״ר, אמיר גילת:__ נכון, אני לא העברתי מאחורי גבה של יושבת ראש ועדת האתיקה, לא העברתי את המסמך מאחורי גבה של יושבת ראש ועדת האתיקה. מה שאני כן מציע, מכיוון שאני כן חושב שהדברים קשורים אחד לשני ואי אפשר לדבר על איזון בשידור כשלפחות בעיני אחת הבעיות שהיו פה סביב הנושא הזה זה העיתוי, ערב פרסום או ערב אישור החלטות ועדת האתיקה אז אני חושב שכן צריך לקשור בין הדברים, אז גם אם לא נדון במסמך כמסמך אני חושב שמן הראוי שבחלק השני של הדיון ואני תיכף אגיד למה בחלק השני, אנחנו נדון בעקרונות של המסמך הזה, זאת אומרת מה חושבת ועדת האתיקה ומכאן גם המליאה לגבי הנושא הכללי של הבעת דעה בשידור ולכן ועדת האתיקה תוכל להגיע לישיבה האחרונה שלה כשהיא כבר שמעה גם את הקולות של המליאה בנושא הזה ואני חושב שזה רק ישביח את התהליך ואז בישיבה הבאה כפי שביקשה ועדת האתיקה אנחנו נדון באישור המסמך. כלומר אנחנו לא דנים היום במסמך עצמו, הרי מטבע הדברים לחלל האוויר ישזרו חלקים וקטעים ודברים שנכתבו במסמך שהוא כרגע No paper, אז אני מציע לדבר על העקרונות שמופיעים בו כי הרי הדברים, כפי שאמרתי, שזורים.

__וופא זועבי פאהום:__ הרי העקרונות שבמסמך הם לא בידי אף אחד אז איך נדון על משהו שאין לנו.

__היו״ר, אמיר גילת:__ אנחנו נגדיר אותם בשלוש מילים.

__וופא זועבי פאהום:__ עכשיו נגדיר?

__היו״ר, אמיר גילת:__ שוב, אני רוצה שהדיון יתנהל בצורה הבאה, הדיון של השעה אחת יהיה על התוכנית של קרן נויבך, לדיון הזה הזמנתי את מנכ״ל

רשות השידור, את מנהל קול ישראל ואת מנהל רשת ב', ביקשתי גם מעורכת התוכנית מירית הושמנד ומהמגישה קרן נויבך להגיע וביקשתי גם מיושב ראש אגודת העיתונאים להגיע ואם אני לא טועה אלה האנשים שהזמנתי לדיון הראשון. בשתיים וחצי אני רוצה שאנחנו נדון מהמיקרו למקרו, כי עוד פעם, אתם תראו לבד שזה מתערבב ממילא, ולחלק השני של שתיים וחצי אני הזמנתי את כל מי שביקש לדבר על הנושא הזה, שזה האגודה לזכות הציבור לדעת, נציג היוצרים, יושב ראש ועד עיתונאי הרדיו בתל אביב ויש עוד שניים שלושה אנשים שביקשו, כי אני חושב שהענין יהיה יותר טוב אם אנחנו נקיים את הדיון על התוכנית הספציפית הזאת בפורום הזה ואחר כך נפתח את זה לסוגיות העקרוניות והם יתמזגו כפי שתראו ביחד.

וופא זועבי פאהום: לגבי החלק השלישי אני חושבת שהוא יכלול את העבודה שאנחנו עושים או שוועדת האתיקה עושה - - -

היו"ר, אמיר גילת: מה זה החלק השלישי?

וופא זועבי פאהום: החלק השלישי זה שהזמנת את כולם ונדון בזה ונתחיל לדון במה שאנחנו דנו - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא דנים במסמך של ועדת האתיקה.

וופא זועבי פאהום: אבל דנים במה?

היו"ר, אמיר גילת: דנים במה שכתבה הוועדה בתור עקרונות, אתם תראו לבד, זה ישזר ממילא. אני לא מדבר על המסמך, אני מדבר על עקרונות של איזון בשידור, מה הם העקרונות של איזון בשידור.

נורית ירדני לוי: אבל איך אפשר בשעה לגמור את הנושא כשכולם באו.

היו"ר, אמיר גילת: מי אמר שזה שעה, זה עד ארבע.

נורית ירדני לוי: אתה אמרת שבשתיים וחצי יכנס דיון אחר.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר.

אורי ארבל גנץ: קודם כל אני בכלל לא בטוח שזה במסגרת האפשרות החוקית לנהל בדיון הזה עוד נושא. עשרה חברי מליאה ביקשו לקיים דיון

בנושא ספציפי, בשביל זה התכנסה המליאה והיא צריכה לדון רק בזה. זה דבר אחד. אם במהלך הדיון יעלו סוגיות אתיות במסגרת נושא הדיון אז אפשר לדבר עליהן. אני מציע שנוריד מסדר היום כל נושא שהוא לא קשור בתוכנית של קרן נוייבך ומה שקדם לקרן נוייבך ואנחנו נדבר גם על מה שאחרי קרן נוייבך, בשביל זה התכנסה המליאה. זאת סוגיה אחת. סוגיה שניה, אני מבקש בענין גורמי המקצוע *

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> תן לי לענות. לגבי הישיבה שלא מן המנין, הישיבה שלא מן המנין סדר היום שלה הופץ, האם ליושב ראש מותר גם להציע - - -

<u>אורי ארבל גנץ:</u> הוא לא הופץ.

<u>חנה מצקביץ:</u> לא.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> רק עשרה חברים, גם אם זה הופץ מראש.

<u>חנה מצקביץ:</u> הבקשה של החברים צריכה לעלות כמו שהיא - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> היא עולה בין אחת לשתיים וחצי והיא עולה כמו שהיא.

<u>חנה מצקביץ:</u> היושב ראש לא יכול להוסיף משלו.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני אכבד כל החלטה, אני רק רוצה שתביני.

<u>חנה מצקביץ:</u> אני חושבת שחוות הדעת שלי בענין הזה - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני רוצה פרוצדוראלית שנהיה ברורים, לכן גם ביקשתי את זה בפורום של המליאה. הישיבה של בקשת החברים לדיון, החלק בישיבה שלא מן המנין שעוסק בבקשת החברים לדיון שלא מן המנין בנושא פגיעה בתוכנית סדר יום וכו', מתקיים בין אחת לשתיים וחצי. בחלק השני שהופץ מראש לחברים כתבתי דיון במסמך ועדת האתיקה. אם את אומרת שזה לא תקין אנחנו לא נעשה את זה.

<u>חנה מצקביץ:</u> לא, זה לא תקין, אני רוצה להזכיר לך שבישיבה הקודמת שהיתה שלא מן המנין אתם לא נתתם לדון בדברים אחרים.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> כי זה לא היה על סדר היום, פה יש שני נושאים מראש על סדר היום.

חנה מצקביץ: אבל סדר היום היה צריך להיקבע לפי בקשת החברים.

היו"ר, אמיר גילת: אבל הוא נקבע.

חנה מצקביץ: רק על פי בקשת החברים.

היו"ר, אמיר גילת: אני גם שאלתי את תומר קרני אם מותר להעלות שני נושאים בישיבה שלא מן המנין - - -

חנה מצקביץ: הדיון צריך להתקיים רק לפי בקשת החברים, זה הדיון שהיה צריך להתקיים.

היו"ר, אמיר גילת: אני יכול לסגור את הישיבה בשתיים וחצי ולפתוח ישיבה אחרת שחברים הוזמנו אליה מראש?

נורית ירדני לוי: אבל בשעה לא נספיק.

חנה מצקביץ: אני חושבת שההזמנה לא היתה בסדר. אם אתה הוספת דברים נוספים מעבר - - -

היו"ר, אמיר גילת: הנה ההזמנה, תגידי לי מה לא בסדר, כל החברים קיבלו את ההזמנה הזאת - - -

חנה מצקביץ: ההזמנה היתה צריכה להיות כמו שהיא.

היו"ר, אמיר גילת: הנה היא.

אורי ארבל גנץ: דבר שני שרציתי לבקש, אני בהחלט חושב שהדיון צריך להישאר במתכונת הפנימית והסגורה שלו, אני רק מבקש שכשאנחנו מזמינים אנשי מקצוע אלה יהיו אנשי המקצוע דהיינו בלי עוזרים של ובלי מזכירים של, מנהל הרדיו כמנהל הרדיו, מנכ"ל כמנכ"ל בלי עוזרו, שגם הוא יש איתו כל מיני עניינים שבשבועיים האחרונים חברי המליאה מקבלים כל מיני זה אבל אנחנו נדבר על זה כבר בישיבה אחרת, אני מבקש גורמי המקצוע הרלוונטיים בלבד.

היו"ר, אמיר גילת: גם העוזרים שלי פה, אתה רוצה שנוציא אותם גם?

אורי ארבל גנץ: אני אומר, גורמי המקצוע הרלוונטיים בלבד. זה אומר מנהל רשת ב' כמו שאמרת, מנהל קול ישראל שאנחנו מניחים שהוא רלוונטי, המנכ"ל שהוא רלוונטי, עוזרו של המנכ"ל לא צריך להיות כאן.

דוד חיון: אני מציע לחברים ואני גם מבקש שזה יתקבל כהחלטה, כשגורמי המקצוע נמצאים כאן והגורמים החיצוניים נמצאים כאן, לשמור את הדעות שלנו לעצמנו, כמובן לשאול שאלות, לקבל תשובות, אבל למען שזה יהיה מכובד ולמען שדברים שבינינו אולי בויכוח ואולי לא בויכוח, שהדעות שלנו ישמרו בינינו, שאנשים בבקשה יתאפקו ושנחכה עם זה לדיון שאחרי הסגור שאנחנו צריכים גם להחליט מה הוא יהיה או שכבר החלטנו שזה הפורום הסגור, או שאנחנו מצמצמים גם את הפורום הזה.

היו"ר, אמיר גילת: להחלטתכם.

דוד חיון: לצמצם מעבר לחברי המליאה, חברים נוספים שנמצאים פה אני מתכוון.

אורי ארבל גנץ: אין פה את מי לצמצם, זה המבקרת או לא המבקרת, היועצת המשפטית צריכה להישאר פה, המזכירה נילי תהיה פה בשביל לתמלל אותנו.

דוד חיון: אני שאלתי את דעת הרוב.

יעקב בורובסקי: מה פירוש דעת הרוב? יכולה להיות ישיבה שלא מן המנין בלי יועצת משפטית ובלי מבקרת? אני שואל את היועצת המשפטית.

חנה מצקביץ: לא שמעתי.

יעקב בורובסקי: אני שואל האם ישיבה שלא מן המנין יכולים שלא להשתתף היועצת המשפטית, המבקרת, האם הם - - -

חנה מצקביץ: אני חושבת שראוי שהיועצת המשפטית והמבקרת יהיו בישיבות, זה לא - - -

יעקב בורובסקי: מאה אחוז, בסדר גמור.

שירין חאפי: אני רוצה להגיד משהו לפני שמתחילים. אני חושבת שזה קושר ולא קשור, אני הייתי בין הבודדים שהגיעו ללוד לטקס החתימה על הרפורמה, קשה לי להתנתק מהתחושה שהיתה לי כחברת מליאה שישבה שם בקהל ובטקס היסטורי של חתימה אחרי שישבנו בדיונים כחברי מליאה והיה לנו מה להגיד, ולא הבנתי בדיוק מה אני עושה שם. אני חושבת שזה מאפיין את מה

שקורה בחודשים האחרונים, שכשצריכים אותנו קוראים לנו ושומעים או לא שומעים, שומעים ולא מקשיבים וזה מאוד הפריע לי שלא צויין התפקיד שהיה לנו בניסוח הדברים, בהתוויית הדרך, זה היה די פוגע, היתה שם במה למנכ"ל, ליושב ראש, לחברי הוועד המנהל, זהו, וזה לא היה, יצאתי עם תחושה לא טובה ואני חושבת שזה מתחבר לדיון של היום וזה יתחבר לכל מה שקורה בהמשך. הרגשתי צורך להגיד את זה עכשיו.

<u>דוד חיון:</u> אני חושב שאת צודקת ברוב הדברים, כל הדוברים התעלמו מהמוסדות חוץ מדובר אחד שזה היושב ראש, למען ההגינות, הוא ציין את פעילות המוסדות ופעילות חברים מרכזיים - - -

<u>שירין חאפי:</u> הוא ציין רק את זליג.

<u>דוד חיון:</u> הוא לא ציין רק את זליג, הוא ציין את יואב, אותי ואת המוסדות לדעתי באופן כללי.

<u>שירין חאפי:</u> אני פה כנציגת ציבור, הבעתי, נתתי את דעתי, היה צריך לפחות לציין לא אותי באופן אישי, אותי ואת החברים.

<u>דוד חיון:</u> אני חושב שאמיר ציין את המוסדות. תתקן אותי אם אני טועה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> בוודאי שציינתי. ציינתי את חברי המליאה, ציינתי את ועדת הכספים.

<u>דוד חיון:</u> אני מסכים איתך ואני מצטרף לדעתך - - -

<u>שירין חאפי:</u> אנשי משרד ראש הממשלה, חברי הוועד המנהל, זליג, ד"ר זליג - - -

<u>דוד חיון:</u> אני מצטרף לדעתך שהמנכ"ל לא הזכיר אפילו את היושב ראש.

<u>שירין חאפי:</u> אנחנו לא קיימים אבל זאת מטפורה למה שקורה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> על פי חוק אנחנו חייבים לדון רק בנושא שלשמו התכנסנו - - -

יפעת זמיר: אני מבינה שאנחנו מעירים משהו לפני שנכנסים לשיחה - - -

היו"ר, אמיר גילת: פרוצדוראלית זה לא תקין כפי שאת יודעת.

יפעת זמיר: לפחות חשוב שירשם בפרוטוקול, אני מבקשת, גם אם לא היום, לדון בנושא שהעליתי בישיבה הקודמת, חשוב לי שזה יאמר - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני מבקש שאנחנו נהיה צמודים, המשחק הוא דו סתרי - - -

יפעת זמיר: חשוב לי שזה יאמר כי אנחנו - - -

היו"ר, אמיר גילת: הנושא היום, כפי ששמענו מהיועצת המשפטית, הוא נושא אחד ויחיד.

יפעת זמיר: אבל חשוב שכולנו, אני חושבת שזה חשוב.

חני פרי: שאלה, האם הנושא שנדון בו קשור למסמך של בלהה או לא, למרות שלא ראינו אותו, אבל אני מניחה שזה לא יכול להיות דבר מנותק, לפחות אתם, מי שישב על המדוכה, דברים רלוונטיים שכתבתם שצריך כן לדון בזה. זאת היתה ההערה שלי ואני מבקשת לשמור על רוח נינוחה.

היו"ר, אמיר גילת: השלב הראשון אני מגדיר אותו כקבלת דיווחים, כמו שדוד הציע אנחנו נקיים את הדיון אחר כך. בשלב הראשון אני מציע שנקבל דיווחים, אני אתן לבלהה כאחת מיוזמות הישיבה לפתוח, לאחר מכן נקבל דיווח מהמנכ"ל, ממנהל קול ישראל, מנהל רשת ב' אם ירצה, עורכת ומגישת התוכנית, יושב ראש אגודת העיתונאים, ששוב אני אומר, אני ביקשתי שיבוא ואז נעשה את הדיון. חלקו הראשון עם האנשים ואחר כך נבקש גם - - -

חני פרי: אבל יש לי שאלה טכנית, מתי אתה רוצה שיכנסו אותם אנשים שאתה רוצה שיביעו את דעתם, אם הם לא שומעים מה אנחנו אומרים עליהם.

יואב הורוביץ: חשוב מאוד שיחד עם, ואת יודעת בלהה שאני בעד ההתכנסות ובעד השמעת הדעות, שאנחנו נעשה את זה באופן כזה שבדקה שלאחר מכן ביום שלמחרת, יש פה הנהלה שצריכה לעבוד, שצריכה לתפקד וגם אם אנחנו

רוצים, גם לי יש הרעות, כולם יודעים את זה, אנחנו צריכים לשמור על הכללים באופן כזה שאנחנו ניתן להנהלה ולאורגנים השונים פה ברשות כולל מי שהמנכ״ל חושב שהוא צריך להיות, עוזר או לא, אבל לכולם לתת לעבוד ושלא תיווצר פה מסביב לשולחן אווירה של איזה מין הוצאה לפועל של משהו שיפגע בסופו של דבר בעבודה התקינה ואני פונה לחברי ואני מבקש שזה יעשה ברוח הדברים הזאת, לתקן, להעיר, בהחלט, ואני בעד זה, אבל אני לא הייתי רוצה שמפה אנחנו נצא ונזלוג למתקפה פרסונאלית על בן אדם כזה או אחר ואני מזכיר לכם שלמנכ״ל יש את כל הגיבוי לפעול בהתאם להוראות ובהתאם לרוח החוק שמשם הוא שואב את סמכויותיו ואנחנו כמליאה צריכים לבקר ולהעיר, אבל אנחנו צריכים לתת לו את הכלים גם לעבוד ולבצע את העבודה שלו. אז אני מבקש שנזכור את זה.

<u>גאולה אבידן:</u> אני רוצה לומר משהו, בתחושות שלי יואב, הדגל הזה שכל הזמן מניפים שהעבודה צריכה להיעשות והרפורמה צריכה להמשיך - - -

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> להתחיל.

<u>גאולה אבידן:</u> להתחיל או להמשיך מה שגלגלתם מהיום שאנחנו כאן, הכל טוב ויפה, אבל אני לא רוצה שיווצר מצב שבשם הדבר המקודש הזה תהיה פה דורסנות, יהיה פה דבר שהוא חד צדדי, יהיו אנשים שיחשבו שבשם היותם בעלי מקצוע כזה או אחר מותר לעשות הכל, הרפורמה תתנהל במצב של הלנו אתה אם לצרנו, ואם רוצים שתהיה שקיפות וכבוד זה צריך להתנהל כך ולא בשם הרפורמה כמו מלחמת אנגליה או צרפת שבשם משהו בהיסטוריה מותר להיות דורסניים כלפי אנשים.

<u>בלהה כהנא:</u> איפה קרן?

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> את מתחילה את הדיון עצמו?

<u>בלהה כהנא:</u> כן, וודאי, אמרת שכולם יהיו אז שכולם יהיו.

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> אני התכוונתי אחרת אבל בסדר.

<u>בלהה כהנא:</u> מי שאנחנו מדברים עליהם.

(כניסת משתתפים)

בלהה כהנא: מי שהיה איתי בקשר בשבועיים האחרונים יודע שאני איבדתי את הקול אמיתי, זה אומר ששלושה ימים לא היה לי קול בכלל ולכן אני חייבת להיעזר במקרופון ואני אפתח במשהו שאולי יקשר בין הדברים. אני רוצה ככה להזכיר מספר במדבר, מפרשת המתאוננים, אם אתם זוכרים באו בני ישראל והתאוננו למשה רבנו ואמרו לו כשהם היו בדרך במדבר, הם אמרו לו, זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים, את הקישואים, את האבטיחים, פעם היה לנו מאוד טוב ועכשיו אנחנו נמצאים פה במדבר הזה ואז משה פונה לקב״ה ואומר לו, ויאמר משה אל השם, למה הרעות לעבדך ולמה לא מצאתי חן בעיניך לשום את משא כל העם הזה עלי, האנוכי הריתי את כל העם הזה, אם אנוכי ילדתיהו, הוא ממשיך ואומר, ואם ככה אתה עושה לי הרגני נא הרוג אם מצאתי חן בעיניך ואל יראה ברעתי. זה אומר משה לקב״ה. בהמשך יש סיפור שהקב״ה אומר לו, אספה לי 70 איש מזקני ישראל והם יהיו יחד איתך כדי שכל המשא הזה לא יפול עליך לבד והם מתאספים כל ה-70 איש ובהם אלדד ומידד ואחרי שהקב״ה משרה עליהם מרוחו מופיע הסיפור שאלדד ומידד כתוב התנבאו במחנה, זאת אומרת הם התחילו לדבר ככה קצת, פרשו מה-70 והתחילו לדבר בגנותו של משה ואז יהושע בן נון, ויען יהושע בן נון משרת משה ויאמר, אדוני משה כלאם, אחרי שהוא ראה שהם יוצאים נגדו, ומסביר רש״י ואומר, מה זה כלאם, הטל עליהם צרכי ציבור והם כלים מאליהם. זאת אומרת, אתה לא צריך להעניש אותם יותר מזה, הטלת עליהם להיות משרתי ציבור, אתה גמרת אותם. להגיד לכם את האמת, יכולים כולכם להגיד שאני נאיבית, זה מה שבעלי אומר לי בערך ארבע פעמים ביום בשבועיים האחרונים, ואמרתי לו, אתה יכול לחרב אותי לשים מצבה ולכתוב הנאיבית הכי גדולה שהכרתי בחיים, זה יהיה בסדר מבחינתי, מה שאני אומרת אני אומרת באמת ותכו עם זה, אולי אני נאיבית אבל זה מה שאני מרגישה. אני מרגישה שבסיפור הזה, ככה אני מרגישה, שאנחנו באמת נאבקים על הדמוקרטיה. יגידו פה מה שרוצים, כל מי שרוצה, האמת כפי שאני רואה אותה, שמנסים לסתום פיות. אנחנו נציגי ציבור וכל מי שפה מייצג איזה שהיא נגזרת מהציבור הישראלי, אני לכאורה נבחרתי כנראה כמייצגת איזה שהוא מגזר, יש פה אנשים מדהימים שהכרתי בשבועיים האחרונים, אחרים

שמייצגים אחרים, אם אנחנו נאפשר סתימת פיות ולא משנה מה הדעה של אותו אחד שאומר אותה, לדעתי זה באמת הרס הדמוקרטיה. לא יעלה על הדעת שבשידור ציבורי לא יהיה ביטוי לכולם ואני מדגישה לכולם, כי אתם תראו כשאנחנו נביא את המסמך של ועדת האתיקה שאני אקדיש לו עוד כמה מילים אחר כך, זה מסמך שיש לו כמה עקרונות, האחד אומר, תתנו להביע דעה, אנחנו לא יכולים ללכת לשנות לפני 50 שנה, די, עברו הימים האלה, יש תחרות בערוצים אחרים, צריכים לתת לשידור הציבורי להביע דעה, אבל חייבים לאזן, לא יעלה על הדעת שתהיה הבעת דעה לקבוצה מצומצמת בציבוריות הישראלית, אנחנו פה כנבחרי ציבור, מייצגים את כל הרבדים של החברה וכל אחד מאיתנו צריך ויכול להילחם כדי שתהיה זכות ביטוי לכל אותו רובד בחברה שהוא מייצג. ואם המלחמה הזאת שהובלתי וכשאני אומרת שהיא עלתה לי בכוחותי, אני לא אלך לפרפרזות כמו משה רבנו, לא הגעתי למצב הזה, רחוק מזה, אבל זה משהו שלא הורגלתי לו מעולם, אני לא מכירה את עצמי, לא יודעת לאיפה נפלתי, אני אומרת לכם בכנות, אבל זאת הרגשה של שליחות שאם אני פה אני חייבת לעשות את זה, אני חושבת שאנחנו לא יכולים לתת יד לזה. ואתם יודעים מה, אני אומר עוד מילה, יושבת פה קרן, אני חושבת שפעם ראשונה בחיים ראיתי אותה, דיברתי איתה סביב הסיפור הזה כמה פעמים כדי להבין מה קורה, אני אגיד לכם בכנות, אני לא מתחברת לדעות של קרן, ממש לא, אני לא חושבת שאנחנו אפילו מייצגות אותו מגזר, לא כל כך נראה לי לפחות, לא כל כך נראה לי, אני לא כל כך מכירה אותה, אני לא אוהבת את הדעות הכלכליות שהיא מובילה, ממש לא, אני דוגלת בקו לחלוטין אחר, היא לפעמים מביאה את פרופ׳ עומר מואב שאני למדתי אצלו, אני דוגלת בקו שלו, אבל זה בכלל לא רלוונטי במה אני דוגלת ואת זה אני חוזרת ואומרת, ממש לא רלוונטי אם זה מה שאני דוגלת או לא, קרן עושה תוכנית אינטליגנטית, יסודית, מקצועית ואני רוצה שיקום מישהו פה בחבורה הזאת ויחלוק על המילים שאמרתי, אינטליגנטית מקצועית ואחראית והציבור מצביע ברגלים, באוזנים, בזה שהוא מקשיב לה ויש לה רייטינג כזה גבוה. אנחנו כנבחרי ציבור, אם יש תוכנית טובה שעומדת בקריטריונים של שידור ציבורי כפי שאני רואה אותה שאנחנו הגדרנו אותו, והציבור רוצה להאזין לה, אין שום סיבה בעולם שיהרסו

אותה, זה פשוט לא יכול להיות, זה לא שיש כאלה אחוזי האזנה גבוהים לכל שלל התוכניות ברשות השידור, אתם יודעים שזה לא ככה, לכמה שידורים כבר מאזינים, אז אם יש תוכנית טובה יפגעו בה כי היא אומרת דברים שלא ערבים לאוזנו של פלוני או אלמוני? אני אומרת לכם שהם גם לא ערבים לאוזני, אבל אסור לנו שזה יהיה שיקול. יש פה הנהלה נכבדה, שההנהלה תשבץ ואני חוזרת ואומרת את זה בכל הזדמנות וחברי ועדת האתיקה, שההנהלה תשבץ במשבצות אחרות, במשבצות דומות, במשבצות, מה שהם רוצים, אני לא מתערבת בזה, שישבצו אנשים אחרים שיביאו את הדעות של כל אחד מהמגזרים שאתם רואים פה, אבל אל תסתמו את הפה למישהו שמביא דעה טובה ואינטליגנטית ואחראית. לא יכול להיות דבר כזה. על זה אני פה ועל זה אני נלחמת ואני חושבת שחובתנו כעובדי ציבור להילחם. אם יש עוד יש שאלות משפטיות אחרי חוות הדעת שחנה הכינה ואני סברתי מתחילה שזה בדיוק המצב, אבל אני גם ביקשתי מחנה לאור האירועים בישיבה הקודמת, מיד אחרי הישיבה אני פניתי לחנה ושאלתי אותה אם היא גם יועצת משפטית שלי כחברת מליאה ויהא אמרה לי שכן, אז אמרתי לה, אנא תנחי אותי, כי פעם שעברה אמרו דברים שבעיני הם לא נכונים אבל אני לא מתווכחת עם יועץ משפטי שאומר משהו ואז לא נתנו לקיים את ההצבעה, ולכן ביקשתי את ההנחיות של חנה איך אני יכולה לפעול כדי שלא תעלה אחר כך טענה משפטית וראיתם את חוות הדעת, בעיני, מותר לי להגיד, המקסימה, לפחות כמסמך משפטי שחנה הוציאה אתמול בלילה והמסמך הזה אומר במפורש, זה לא שיש שאלה אם אנחנו יכולים להביע דעה או לא, אנחנו חייבים להביע דעה, בשביל זה אנחנו נמצאים פה. אנחנו חברי המוסדות, לו המחוקק היה סבור שכל הידע המקצועי מצוי בידי ההנהלה ורק ההנהלה היא זאת שקובעת מה התוכניות ומה ראוי שישודר ומה לא, בשביל מה הוא הקים בכלל מוסדות, בשביל מה אנחנו נמצאים פה. אנחנו הרי לא באנו לאכול את הבורקסים המצויינים שנמצאים פה, אנחנו נמצאים בשביל להתוות מדיניות ולהביע דעה ואם יש תוכנית מסוג התוכנית הזאת ואתם יודעים וכולכם מבינים וחנה גם כתבה את זה, יש מצבים שמגיש עושה את התוכנית, אי אפשר להפריד בין השניים ותיכף יגידו לי אתם לא יכולים להתערב במינויים, אנחנו יכולים כשהמנחה והתוכנית הם היינו

הך. קחו את הדוגמה הכי טובה, כשבדקתי את נתוני ההאזנה לקראת הכנת הישיבה היום אז ראיתי שהתוכנית שהיתה של ירון דקל ירדה פלאים, הרי יש תוכנית במקומה, אז זה ברור לכולם, אנחנו לא צריכים להיות אנשי מקצוע עם תואר בתקשורת להבין את זה, ירון דקל עשה תוכנית מאוד יפה שהיתה לה האזנה מאוד גדולה וברגע שירון הלך אז יש את התוכנית עם אותו שם אבל אין לה האזנה. אותו דבר פה. אני רוצה לומר לכם, אני בדקתי, עשיתי עבודת הכנה לקראת הישיבה, הועלו בישיבה הקודמת כמה טענות כנגד התוכנית עצמה, טענה אחת היתה שיש המון תלונות כנגד קרן נוייבך, פניתי לאומבודסמן וביקשתי לקבל ממנו נתונים, אני לא אלאה אתכם, האומבודסמן הקודם בדק, קיבל עליה תלונות, בשנה האחרונה הוא דחה את כל התלונות כנגדה ואתם יודעים שאלישע לפחות כפי שהוא הציג בפנינו בוועדה הוא לא אהב את הבעת הדעה בשידור, ממש לא, כך שהתוכנית של קרן לא בדיוק היתה ערבה לאוזנו אבל הוא דחה את כל התלונות נגדה. תלונות אחרות, בשנה הקודמת התקבלו חמש תלונות ואם אתם רוצים לשמוע פרטים אני אביא לכם, אני חושבת שלא כדאי להלאות, ממש מיותר. הנתון השני שהעלו זה אחוזי הרייטינג, אכן ממה שאני הצלחתי להבין ואני חושבת שאני לא טועה, יש ירידה בהאזנה לכל התוכניות, גם לתוכנית של קרן נוייבך, ככלל ירידת ההאזנה, אלא שבאחוזים הירידה בתוכנית שלה היא בין המועטות או הכי מועטה או משהו כזה יחסית לכל התוכניות האחרות. אז להגיד שיש ירידה בהאזנה, זה אולי נכון אבל זאת לא התמונה המלאה. בפועל התוכנית שלה שומרת הרבה יותר מתוכניות אחרות, למשל ראיתי שהתוכנית בצהריים ירדה פלאים, אני לא זוכרת איך קוראים לתוכנית הזאת, ירדה באחוזים ניכרים. אני מסכמת ואני אומרת, אני חושבת שזאת חובתנו לדון בתוכנית הזאת, אני באמת רואה בזה, אמיתי, פגיעה בדמוקרטיה אם אנחנו ניתן שלא להביע דעה, קרן מביעה דעה אמיצה וחשובה, אני חושבת שההנהלה חייבת למצוא מגישים אחרים שיביעו דעות אחרות ושונות ויביאו סדר יום שונה ויביאו אג'נדות שונות למרחב השידור הציבורי, אבל לסתום פה או להרוס תוכנית בדרך כזאת או אחרת שתסתום את הפה, זאת לא הדרך. מכל הנימוקים של

ההנהלה אני לא ראיתי איזה שהוא נימוק שמצדיק את הפגיעה בתוכנית. תודה רבה לכם.

היו"ר, אמיר גילת: יש עוד דברים לפתיחה? אני מזכיר רק את סדר - -

אורי ארבל גנץ: אני רוצה להיצמד למה שהחלטנו קודם, את דעתי אני אגיד אחר כך, אני מציע שנתחיל את הדיון אולי בשאלות, כי אני לא יודע שום דבר מלבד מה שפורסם בתקשורת, במשך שבועיים הדברים האלה מפורסמים ואני חושב שהמליאה צריכה לדעת, כמו שוועדת התוכן היתה צריכה לדעת מזמן, מי קיבל את ההחלטה, מה היה הבסיס להחלטה, מתי התקבלה ההחלטה ולמה בחופזה, מה היה התהליך של קבלת ההחלטה, מדוע ועדת התוכן לא יודעה על זה מראש לאחר שאושר לוח שידורים לא במתכונת הזאת, האם נשאלה המגישה והאם היתה מעורבת בתהליך העורכת של התוכנית ואחרי כל זה אם כבר הוחלט על שינוי הפורמט, מה היו השיקולים שהביאו לבחור דווקא במנחם בן שקשה להגיד עליו שהוא איש בקונצנזוס ושאין עוד אחרים שיכולים, נניח שצריך היה לאזן, שיכול היה לאזן. אז הייתי מאוד שמח אם המנכ"ל או מנהל קול ישראל שאני מניח שההחלטה התקבלה אצלם, לענות ולהתייחס לשאלות האלה.

היו"ר, אמיר גילת: אני מבקש קודם כל מהמבקרת שכידוע ביקשתי ממנה לערות בדיקה בנושא, אני קודם כל רוצה לשבח את מהירות עבודתה, תוך ימים ספורים היא השלימה את כתבית טיוטת הדו"ח, אני מבין שהשלב הוא של טיוטת דו"ח כיוון שעוד אין תגובות של המבוקרים, אנחנו לא יכולים לדון בדו"ח כדו"ח עדיין, אבל בכל זאת אני מבקש שתצייני את מה שאת כן יכולה להגיד כך שלא נחטא לשום חוק ולשום נוהל.

דוברת: אני לא מבינה, אי אפשר לדון בדו"ח או אפשר לדון בדו"ח?

היו"ר, אמיר גילת: אי אפשר לדון בדו"ח כדו"ח. אנחנו היום מאוד פרוצדוראליים, כיוון שיש טיוטת דו"ח שהוגשה למבוקרים והם עדיין לא הגיבו ולכן הדו"ח הזה גם יגיע לוועדת ביקורת, אבל יש עובדות שאנחנו יכולים לשמוע, המבקרת בדקה גם עובדות.

איתנה גרגור: אני יכולה להסביר. הבדיקה תיתן מענה כמעט לכל השאלות שהעלה אורי.

אורי ארבל גנץ: אבל למה התשובות צריכות להיות ממנה ולא מבעלי המקצוע? עם כל הכבוד למבקרת אנחנו רוצים לשמוע את גורמי המקצוע.

היו"ר, אמיר גילת: תשמעו קודם כל את העובדות - - -

אורי ארבל גנץ: נשמע, אבל למה להפוך את הסדר.

יעקב בורובסקי: אתה לא מקבל עכשיו תשובות לשאלות, תנסו להקשיב למה שהיא אמרה - - -

אורי ארבל גנץ: היא אמרה שיהיה מענה לחלק מהשאלות.

יעקב בורובסקי: היא אמרה שכשהביקורת שלה תסתיים היא תיתן תשובות לכל השאלות. היא לא בשלב של סיום הביקורת, היא ערכה ביקורת, היא תציג כרגע מצג עובדתי שיהווה כלי לכל חבר מליאה בדיון הזה.

אורי ארבל גנץ: יעקב, אני מודה לך על הפרשנות ואני עדיין רוצה שבעלי המקצוע יענו לי ולא המבקרת.

יעקב בורובסקי: היא אשת מקצוע.

אורי ארבל גנץ: בלי תיוך של המבקרת.

איתנה גרגור: אורי, יש דברים שאני יכולה - - -

יעקב בורובסקי: איתנה, תדברי לחברי המליאה, אל תעני לאורי. עזבי, תדברי לחברי המליאה.

היו"ר, אמיר גילת: ביקש אורי ובצדק לדעת את העובדות לאשורן, אני חושב שלפני שנשמע את המנכ"ל אני רוצה שגורם אובייקטיבי שבדק את הנושא מבחינת העובדות, אני עוד לא מדבר פה על ממצאים ולקחים, בואו נשמע מה היה בתאריך זה ומה היה בתאריך זה ומה החליטה הוועדה כמצע עובדתי לדיון.

דובר: אולי נשמע קודם את המנכ"ל אחר כך נשמע - - -

אורי ארבל גנץ: בדיוק, נשמע מה היתה ההחלטה ואחרי זה הפרשנות.

היו"ר, אמיר גילת: היא כבר היתה מסיימת.

איתנה גרגור: בדיוק. משהו חשוב, מה שכן אפשר להגיד, איך הכל התחיל. התוכנית הזאת, תוכנית סדר יום אושרה על פי נוהל, על פי נוהל כדין, על פי נוהל של ועדת תוכן בדיוק לפני ארבע שנים, באוגוסט 2008. התוכנית הזאת אושרה בוועדת רדיו, רק הקונספט שלה אושר, אושרה כתוכנית אישית עם פינות קבועות, מוסיקה, כשהתוכנית שמה דגש לא כל נושאים פוליטיים, סופט ניוז, עם נושאי חברה, כלכלה, בריאות, זהות לאומית ואיכות סביבה. זה מה שאושר, הקונספט. בדיון של ועדת הרדיו עלה השם של קרן כמגישה מוצלחת, המתאימה ביותר, אבל שמו דגש, ועדת רדיו שמה דגש שהיא מאשרת רק את הקונספט וגם המנכ״ל לשעבר ביקש להדגיש בוועדה, פה אנחנו מדברים רק על קונספט. אני יכולה להקריא לכם את נוסח ההחלטה.

ווּפא זועבי פאהום: לא צריך.

איתנה גרגור: ההחלטה שבה אושרה התוכנית.

דוברת: אבל זה לא משנה כרגע, זה לא רלוונטי.

איתנה גרגור: אבל התוכנית אושרה כתוכנית אישית, עם זווית אישית.

ווּפא זועבי פאהום: אבל זה היה ב-2008.

דוברת: זה לא רלוונטי.

יוני בן מנחם: סמוך, כמה שבועות אחרי שנכנסתי לתפקיד כמנכ״ל, זה היה בתחילת חודש אוקטובר האחרון, התחילו להגיע אלי תלונות על התוכנית הזאת שנקראת סדר יום, פניתי אל מנהל הרדיו, ביקשתי ממנו לטפל בדברים האלה - - -

טלי אייכנוולד: מאיפה הגיעו תלונות?

יוני בן מנחם: גם ממאזינים וגם - - -

טלי אייכנוולד: התקשרו אליך אישית?

יוני בן מנחם: כן. התקשרו. את יודעת שאני מדבר עם - - -

טלי אייכנוולד: הפנית אותם למי שאחראי - - -

היו״ר, אמיר גילת: תנו לו לדבר ותרשמו שאלות.

<u>יוני בן מנחם:</u> אנשים שפנו אלי, גם מאזינים וגם אנשים שלא מאזינים, אנשים שרצו להתראיין בתוכנית, שאמרו שהיא חד צדדית, התקשרו אנשים, אני הפניתי אותם למנהל הרדיו, הפניתי אותם לאומבודסמן, אמרתי להם זאת הדרך, תפנו לגורמים המקצועיים שאחראים על הענין הזה, דיברתי עם מנהל, ביקשתי ממנו לטפל בדרים האלה, במקביל אחרי כמה שבועות דיווח לי מנהל הרדיו שגם אליו מגיעות תלונות בענין הזה, של חוסר איזון בתוכנית, ביקשתי ממנו להיפגש עם קרן ועם העורכת שלה ולהסביר את העניינים האלה, להציג בפניהם את הטענות ולנסות להגיע איתם להבנות שיאזנו את התוכנית, שהתוכנית תהיה מאוזנת. מהדיווחים שקיבלתי הוא קיים כמה מפגשים עם קרן ועם הצוות או עם העורכת, אני לא זוכר בדיוק כרגע, הדיווחים שאני קיבלתי היו על דיאלוג נעים, לא דיאלוג בעייתי והבטחות שהאיזון ישמר. זה היה לאורך כל הדרך, בפועל, ודיווחו לי המנהלים של הרדיו שנכון, היא הבטיחה את הדברים האלה אבל היא לא עומדת בהבטחות האלה. כל התהליך הזה התרחש על פני כמה חודשים, בסופו של דבר כשהבנתי שהמצב לא משתנה אנחנו כינסנו ישיבה אצלי בהשתתפות מיקי מנהל הרדיו ויאיר מנהל רשת ב׳ להתייעץ איך אנחנו מאזנים את התוכנית והגענו למסקנה שאולי כדאי להנהיג דבר שהיה מקובל עשרות שנים ברדיו, גם בתוכניות האלה של הפריים טיים, לדוגמה תוכניות שהיו במשבצת הזאת של השידור בין שמונה לעשר בבוקר ברשת ב׳ כמו התוכנית של דליה יאירי שהיה לצידה מנחה אורח דובי וייסגלס, פרופ׳ אשר כהן ועוד כמה שמות שאני לא זוכר כרגע, נדמה לי שגם כשליאת רגב הגישה את זה היה מדי פעם מנחה אורח, בתוכניות שהיו לפני קרן היה מנחה אורח והחלטנו שאנחנו נכניס לשם מנחה אורח. זה פחות או יותר התהליך. אם אתם רוצים לשמוע את הרזולוציות אני יכול לבקש ממיקי.

<u>אורי ארבל גנץ:</u> ביקשנו שגורמי המקצוע יהיו פה ולא נלווים לגורמי המקצוע וביקשנו שעוזר המנכ״ל לא ישב פה.

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> החלק הזה הוא פתוח. את החלק הזה הגדרנו כפתוח.

אורי ארבל גנץ: לא אמיר, ההחלטה היתה שהחלק הזה פתוח לגורמי המקצוע. אם זאת ההחלטה אז אנחנו נישאר בהחלטה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, דני אנחנו נקרא לך.

דני זקן: למה?

היו"ר, אמיר גילת: כי זאת החלטת המליאה.

דני זקן: כל המליאה הסכימה שאני אהיה בחוץ?

היו"ר, אמיר גילת: כן, כרגע גורמי מקצוע, אתה לא גורם מקצועי. נקרא לך.

דני זקן: זה מקובל שיושב ראש אגודת העיתונאים - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני הזמנתי אותך לדיון, אבל אני אומר שכרגע זה חלק שהוא לא פתוח.

דני זקן: אם כל המליאה הסכימה על זה אז אני צא.

היו"ר, אמיר גילת: המליאה הסכימה. היתה החלטה של המליאה שהדיון הזה יהיה בנוכחות המליאה וגורמים מקצועיים.

דוברת: אבל זה יושב ראש אגודת העיתונאים.

היו"ר, אמיר גילת: אבל הוא לא גורם מקצועי.

אורי ארבל גנץ: אני לא דיברתי עליו, אם החלטתם שהוא גורם מקצועי, אני אמרתי שעוזר המנכ"ל הוא לא גורם מקצועי, הוא לא רלוונטי לדיון והוא לא צריך להיות פה.

בלהה כהנא: יושב ראש אגודת העיתונאים יכול להישאר פה, אורי?

אורי ארבל גנץ: אני לא הזמנתי אותו, אמיר הזמין אותו.

היו"ר, אמיר גילת: אני אתן לך לדבר, אני רק רוצה לכבד את החלטת המליאה.

דני זקן: אבל זה עונה על הגדרת המליאה.

היו"ר, אמיר גילת: אז צא החוצה רק לצורך הדיון הזה.

<u>יעקב בורובסקי:</u> הוא יכול בהגדרה להיות גורם מקצועי. המליאה יכולה להחליט שלצורך הענין הזה הוא גורם מקצועי. אנחנו מדברים על חוסר סתימת פיות, יצא עכשיו יושב ראש אגודת העיתונאים ויגיד סתמו לי את הפה. אז תשאירו אותו פה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> חס וחלילה, אני הזמנתי אותו.

<u>יוני בן מנחם:</u> ברשותך אני אעביר את השרביט למיקי שיסביר כדי שתקבל תשובות על כל מה שביקשת.

<u>מיקי מירו:</u> מה שאני מבקש זה שתהיו עם אוזניים קשובות ועם לב פתוח כי אני מאמין בשיטה הזאת, צריך להוריד קצת את המתח, בסך הכל אנחנו מדברים פה על החלטות מקצועיות, כל העבודה פה היא מקצועית, גם המנכ"ל, גם אני, גם יאיר קורן, אנחנו בשליחות ציבורית, אנחנו עובדים ברשות השידור, באנו לתפקיד הזה מתוך שליחות מקצועית, תאמינו לי, זה לקחת כאב ראש אבל זה בא מתוך אידיאולוגיה, בלהה דיברת על אידיאולוגיה, אנחנו באים לעשות את העבודה המקצועית כי אנחנו שליחי ציבור. אני עם נסיון של 35 שנה, מ-1978, ד"ר למדע המדינה, פיתחתי את עצמי, גידלתי את עצמי ויש לי פה מערכת של שיקולים שבאה הכל מתוך ראייה מקצועית ומתוך הכרות ואני אנסה להסביר לכם את השיקולים המקצועיים כי אתם לא תמיד מכירים וזה בסדר, כל אחד בא מהדיסציפלינה שלו ואין לי שום בעיה, אתם נציגי ציבור ואני מאוד מכבד אתכם על כך וכל דבר שמתקבל פה זה הכל על פי חוק. אני אסביר את הבעייתיות, כשאני נכנסתי לתפקיד התנהל עלי קמפיין של סותם פיות ונאמרו עלי הרבה דברים, שנתתי הוראות לא לתת פתיחים אישיים, אגדות לבית פורסייט, סליחה שאני אומר את זה בלשון כל כך בוטה, והסברתי את זה לאנשים והמשיכו, הקמפיין ניזון גם מבפנים ואני לא נכנס מי אבל היתה הזנה של הקמפיין הזה כי זה חזר כל הזמן ע"י אותם עיתונאים שמסקרים גם היום, גם אז, חזרו והדגישו שאני נתתי הוראה לירון דקל, לאריה גולן, לקרן נויבך, אתם רואים, אני שם את הסדר, מערבב אותו, ולאסתי פרז, לכולם, נתתי הוראה לא להגיד דברים אישיים בתוכנית. אז אני שואל את האנשים, תגידו לי, וניסיתי, ניסיתי לדבר איתם, אמרתי להם, תגידו לי, אתם

שומעים שהשתנה משהו בשידור בגללי, מישהו הפסיק להגיד את דעתו האישית בפתח התוכנית, בין אם אני אוהב את זה ובין אם אני לא אוהב את זה.

<u>דני זקן:</u> לא היה קמפיין.

<u>מיקי מירו:</u> היה קמפיין. בדיוק מהסיבה הזאת אני חושב שהמקום שלך היה בחוץ. אמרתי שנעשה שיח תרבותי, כל אחד ידבר בתורו. זאת היתה קבלת הפנים, היתה ישיבת מערכת של תל אביב ונשאלה השאלה האם נתתי הוראה לקרן נוייבך להפסיק לומר את דעותיה האישיות, אז שאלתי את קרן, קרן, אני דיברתי איתך? היא אמרה לא.

<u>מירית הושמנד:</u> לא, אבל קיבלתי מכתב, קיבלתי מכתב רשמי שאתה חתום עליו.

<u>מיקי מירו:</u> לצורך השאלה שלך, המכתב שראית היה מכתב מזוייף. וכשאומר לך מנהל הרדיו שלא היו דברים מעולם אז הגיע הזמן שתכבדי את מה שאומרים. הוא לא חתום על ידי, הוא חתום על ידי?

<u>מירית הושמנד:</u> זה מעטפה של רשות השידור - - -

<u>מיקי מירו:</u> תרגיעי כמו שאומרים.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> חברים נכבדים, אנחנו התכנסנו לדיון ענייני - - -

<u>ווהא זועבי פאהום:</u> עולה פה משהו נורא - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> ווהא, תני לו לסיים.

<u>מירית הושמנד:</u> אם זה זיוף אז למה לא פנית למשטרה להגיש תלונה שזייפו את החתימה שלך.

<u>מיקי מירו:</u> אני לא מנהל פה דיון בבית משפט.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> חברים וחברות, תנו לו לסיים, תרשמו, כל אחד ידבר, אני מבטיח לכם.

<u>מיקי מירו:</u> זאת היתה קבלת הפנים וזאת האווירה שהיא בעצם לא אווירה נכונה של עבודה, שיש אווירת חשדנות כבר מהתחלה ואתם רואים גם את הטמפרמנט, זה היה הטמפרמנט מהתחלה. ניסיתי קצת לרכך את זה בפגישה אישית עם קרן ואמרתי לה אפילו בהמשך למה שאמר המנכ"ל, אמרתי לה, את

יכולה להתייעץ איתי ישירות, אין שום בעיה, אני קצת מבין בנושאים החברתיים, יש דברים שאני מאוד מזדהה איתם, רק עם דבר אחד אני לא מזדהה בתוכנית וזה מה שאני הולך להגיד לאורך כל הדרך. אין לי בעיה עם זה שקרן נוייבך מובילה קו חברתי, אגב בהמשך לדבריה של המבקרת שמדובר בתוכנית לא פוליטית, זה אולטרה פוליטי, מה זה פוליטיקה, זה הקצאת ערכים ומשאבים, התוכנית הזאת מדברת גם על ערכים וגם על משאבים, אז להגיד שזאת לא תוכנית פוליטית זה על הכיפאק, זה בסדר, זה שמטפלים בעניינים חברתיים, התוכנית הזאת זאת תוכנית פוליטית וזה בסדר, רק לא להצטעצע ולהגיד שזה סופט ניוז, זה מכבסת מילים, אני אוהב מילים אמיתיות, לא לכבס מילים, לא לכתוב לי שזאת תוכנית אישית, תוכנית של שעתיים כל יום זאת תוכנית אישית? אז גם מחר אני אגיד לאריה גולן שזאת תוכנית אישית, אני אגיד גם לאסתי פרז שזאת תוכנית אישית, כל מגיש קבוע זה כבר תוכנית אישית. אז יש פה כמה בעיות שנעשו בתום לב, אנשים אולי לא הבינו את הדברים עד תומם גם בוועדת התוכן הקודמת, אני לא בא בטענות, כי אנשים באים מדיסציפלינות מבוזרות, כל אחד בא ממקום אחר, לא בהכרח כולם באים ממקצוע הרדיו ויודעים במה מדובר. הבעיה המרכזית שעולה מהתוכנית היא בעיה מקצועית, לא אתיקה ולא כלום, האתיקה נבלעת בפנים, ברור שהיא נבלעת, אבל יש פה בעיה מקצועית של שיקוף של הרבגוניות בחברה הישראלית. אנחנו בעידן פוסט מודרני, אנחנו צריכים לשקף את מכלול הדעות והעמדות ואנחנו צריכים לתת לאנשים ואני לא קורא לזה אפילו איזון, זה לספר את הסיפור כמו שהוא, לא להביא סיפור חלקי אלא לתת לעוד קולות לדבר ולא יכול להיות מצב שמישהו עולה בתוכנית וזוכה ליחס אמפטי והכל בסדר ונהדר וכן ונכון ונכון ונכון ואחר כך עולה מישהו עם דעה אחרת וחותכים אותו עם כל השאלות האפשריות. ככה לא עובדים בצורה מקצועית, השדר המקצועי צריך לקחת גם את העמדות שנורא מעצבנות אותו ותאמינו לי, אני משדר המון שנים, יש הרבה אנשים שמביאים לי את הסעיף מפה עד לירח, אבל אני נותן להם לדבר, בסדר, אז אני לא אוהב את הדברים שלהם, וככה עושה מגיש מקצועי, לא שאני מדבר על עצמי, קחו את אריה גולן, קחו את עודד שחר, הם נותנים לאנשים לדבר, תנו להם לדבר. אלה שזוכים לדבר, יש כאלה

שלא מגיעים למקרופון וכאן קיבלתי המון תלונות, שאלתם איזה תלונות, ברור, מגיע לאומבודסמן, יש מדרג של מוטיבציה של אנשים, מה מניע אותי, זה שזה נורא בוער לו בעצמות אומר אני אכתוב לאומבודסמן או אני אכתוב למנהל הרדיו או אפילו אני אמצא אותו ואני ארצה להיפגש איתו, אז זה המתלונן הטיפוסי בעל המוטיבציית על. אבל יש מתלוננים שמסתפקים בטלפון אחד או רק שולחים מכתב ואפילו לא מצפים לתשובה או שעושים דבר אחר, פשוט אומרים, עברתי תחנה. אתה לא איתי, אני לא איתך. וזה דבר שמאוד מדאיג אותי. העלתה ד"ר בלהה כהנא את הסוגיה של האומבודסמן, אמרתי, אלה בעלי המוטיבציה הגבוהה שכותבים והאומבודסמן מטבעו בא להגן על הארגון וזה בסדר, נכון שהוא צריך לאזן בין האינטרס של האזרח המתלונן לבין האינטרס של הארגון, אבל יש בו אלמנט, אבל עצם העבודה - - -

__וופא זועבי פאהום:__ האומבודסמן לא עשה עבודה טובה?

__מיקי מירו:__ אני אומר מה הוא עושה בפועל. כשיש מישהו שהוא בשר מבשרנו, בדרך כלל האומבודסמנים באים מהדיסציפלינה של עיתונאות, אז יש בהם איזה נטיה לאמפטיה, הם לא אנשים מנותקים. אדם שפנה אל האומבודסמן הוא אדם שזה בוער בעצמותיו, אם הוא קיבל תשובה שתלונתו לא מוצדקת, אז מה קיבלנו, בסדר, תלונתו לא מוצדקת, הוא חושב שתלונתו לא מוצדקת, מה שהוא עושה, הוא פשוט מעביר תדר, זאת אומרת איבדתי עוד אחד. כל אחד שמתלונן לאומבודסמן אני צריך להיות קשוב בין אם תלונתו מוצדקת ובין אם תלונתו לא מוצדקת, כי זה מעיד שיש איזה שהיא בעיה. יכול להיות שיש לי תשובות טובות, הנה תראו, גם ביניכם, יש הסכמה בין כולם? לא. יש אנשים שהם מסלים עם מחוייבות, אומרים, אני קיבלתי החלטה ואני חושב שהיא החלטה נכונה ואני אסלים אותה עוד יותר ועוד יותר ואני אדבק בה אז צריך לקחת את הדברים האלה כסיפור מלא. יש בעיה. ברגע שזה מצטרף, הדבר הזה של תלונות ברמה לא סבירה, אני מקבל תלונות על כל תוכנית שלא תהיה, על כל תוכנית יש תלונות, בין אם לאומבודסמן, בין אם טלפונים, פה זה בכמויות לא סבירות וזה לא ענין לא של שמאל ולא של ימין, יש תלונות שמגיעות, אפילו מהמחאה הגיעו אלי אנשים שאמרו,

לא שומעים את הקול שלי, יש לי רשימה של אנשים שהקול שלהם לא נשמע אל מול סתיו שפיר שרואיינה 21 פעמים במהלך התקופה משנה שעברה עד לעכשיו. אז בואו ניקח את הדברים בפרופורציה. יש אנשים שמרגישים שקולם לא נשמע.

<u>דוברת:</u> תגיע בבקשה לתשובות.

<u>מיקי מירו:</u> לא, אני מבקש שתהיי סבלנית, אני חושב שאני הותקפתי עד עכשיו ויש לי את הזכות המלאה לדבר ולומר את דברי בצורה תרבותית, ושוב אני אומר, אתם לא רוצים לשמוע, אין לי בעיה.

(צעקות)

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> הדיון הוא אחר כך.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> או-קי, אני סיימתי את דברי, אתם רוצים, תעשו מה שאתם רוצים.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני הסברתי מראש את סדר הדיון, אנחנו פותחים בדיווחים, אם יש שאלות אפשר גם אחר כך, אבל אנחנו בשלב הדיווחים, אנחנו עוד לא בשלב הדיון.

<u>ווּפא זועבי פאהום:</u> כמה זמן מקצים לכל - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> עד ארבע הדיון. את רוצה שנמדוד עם סטופר, תנו לו לדבר.

<u>מיקי מירו:</u> אם כן אנחנו מדברים על הרגל השניה, שילוב של ירידה ברייטינג שאני לא מקדש אותו, אני לא מקדש את הרייטינג, אני האחרון שמקדש אותו, אבל כשאני מסתכל על רצועת הבוקר ואני רואה שמרביתה ככולה ותיכף אני אתן הערה, גם אצל קרן יש איזה שהוא מקום שזאת עליה אבל עליה מאוד מזערית ובסך הכל אם אני מסתכל בניתוח שעשיתי משנת 2000, התוכנית היתה מאוד מואזנת, היתה על 14%, בין 13-14, והיום היא הגיעה לממוצע של 6.15. אני עושה איזונים בין השעה הראשונה לשעה השניה, אין לי בדיוק הסבר - - -

<u>קרן נויבך:</u> סליחה, כל הרדיו ירד.

<u>מיקי מירו:</u> הסברתי לך קרן שזה לא בית משפט.

קרן נוייבך: אתה אמרת שהסברת להם אבל הם לא יודעים את זה, יש ירידה בהאזנה לאקטואליה בכל הארץ, אנשים עוברים לשמוע מוסיקה, יש קריסה בגל"צ, יש קריסה ברשת ב' ביומן הבוקר וביומן הצהריים. לפחות תגידו את האמת.

מיקי מירו: אני סיימתי.

קרן נוייבך: להגיד שהירידה רק אצלי - - -

מיקי מירו: אני סיימתי.

קרן נוייבך: כבר שבועיים אני מושמצת בכל מקום.

נמרוד לב: חברים, בבקשה, אנחנו התכנסנו כאן באופן אנושי מכובד וראוי כדי שנוכל לעשות את עבודתנו נאמנה, נוכל לשמוע את כל הצדדים המעורבים, לקבל את האינפורמציה, כי בלי אינפורמציה אנחנו לא יכולים לעשות עבודה - - -

וופא זועבי פאהום: אבל לא - - -

נמרוד לב: ואני מבקש, בואו נשמע כל אחד כמו שאנחנו הסכמנו, המליאה ביקשה את זה. בואו נשמע אחד אחד, הוא יגמור, אתם תוכלו להגיד כל מה שאתם רוצים, ככה נוכל לשמוע אחד אחד ולקבל אינפורמציה, אחרת לא - - -

וופא זועבי פאהום: הוא צודק, אבל בשביל האינפורמציה - - -

אנטון איוב: וופא, בויכוח תרבותי שומעים ואחר כך מגיבים. אי אפשר אחרי זה לשמוע את הצד השני.

נמרוד לב: אני חושב שזאת מטרתנו וזה הדבר החשוב לעשות, בואו נעשה את זה מסודר.

יואב הורוביץ: יש פה משהו ואני פונה, יש פה הרבה דם חם והרבה יצרים, אני מבקש מכולנו לראות מה קורה, יש פה כרגע עובדת עם המנהל שלה ומתנהל ויכוח, בלהה, תסכימי איתי שעם הויכוח הזה הוא לא ראוי לפני שהתבררו העובדות וזה בדיוק מביא אותנו, וופא, למצב שלא נוכל לברר את העובדות. יושבת פה עובדת, מעירה, חולקת על סמכותו כמנהל, אנחנו שוברים פה

את כל הכלים, בדיוק על זה דיברתי קודם, אי אפשר ככה להשיג שום דבר. מה, אנחנו רוצים לעשות לינץ' למנהל הרדיו ליד העובדת שלו לפני שבררנו את העובדות?

<u>אנטון איוב:</u> ומחר הוא צריך לקבל החלטות.

<u>בלהה כהנא:</u> אני מסכימה עם מה שיואב אומר, אני חושבת שאנחנו חייבים לקיים דיון תרבותי וכל אחד ידבר בתורו, אני מסכימה להערה של יואב, יגמור מיקי, יגמרו כולם ואז גם קרן ומירית יוכלו להעיר את מה שיש להם לומר.

<u>וופא זועבי פאהום:</u> אפשר לפחות לקצוב את הזמן שאנחנו נהיה יעילים בזמנים.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני באמת מנסה להרגיע את האש ובואו לא נשרוף את המועדון ואני מבקש שוב, גם מירית וקרן וכל האחרים, אנחנו לא במשפט שדה פה ואנחנו לא בשימוע ציבורי, אנחנו בדיון במליאת רשות השידור שמבקשת לבדוק לבקשת חבריה את הפגיעה בתוכנית ואנחנו כרגע בשלב איסוף העובדות, שלב הדיווחים. תנו ללמוד את החומר ובגלל זה גם ביקשתי את המבקרת בהתחלה, בואו נראה על מה אנחנו מדברים, לא כולם פה בקיאים כשאומרים תוכנית סדר יום או תוכנית יומן הצהריים או ענת דוידוב, לא כולם יודעים על מה מדובר.

<u>איתנה גרגור:</u> אם אתם רוצים יש לי נתונים יבשים על התלונות.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אחר כך.

<u>מיקי מירו:</u> אני מוכרח לומר שיש לי תחושה לא טובה מכל הדיון הזה, אני מצטער נורא, אני באתי לפה, הסכמתי שקרן ומירית יהיו, אני הזמנתי את קרן ואני מתחיל להרגיש פה קצת לא נוח. אני מאוד מכבד אתכם אבל אני מתחיל להרגיש לא נוח, אני חושב שנעשה פה - - -

<u>אנטון איוב:</u> אבל אין לך ברירה, אתה חייב להגיב. מה הברירה, להשאיר את הבמה כאן ריקה ולא תגיב?

יעקב נווה: אמיר, אני מרגיש לא נוח, אנחנו לא עורכים פה שימוע לא למנכ"ל ולא למנהל הרדיו, אני מרגיש לא נוח בישיבה הזאת ואם זה ימשך בצורה הזאת אני קם ויוצא.

אנטון איוב: אני מסכים איתך יעקב.

היו"ר, אמיר גילת: אני אמרתי את הדברים - - -

יעקב נווה: מה, אנחנו מחזקים את ההנהלה או מחלישים אותם, מה זאת אומרת עובדת יושבת כאן ונכנסת לדברי - - -

(צעקות)

היו"ר, אמיר גילת: לא יהיה דיון כרגע, לא יהיה דיון כרגע על הנושא, אחר כך.

יעקב נווה: אז אני יוצא מהישיבה.

היו"ר, אמיר גילת: אחר כך, לא עכשיו.

יעקב נווה: אז אני יוצא מהישיבה.

היו"ר, אמיר גילת: במגבלות שהגדרנו אני מבקש להמשיך את הדיון, דיון ענייני, שלב קבלת הדיווחים.

מיקי מירו: מתפקידי הציבורי, שוב אני חוזר, אני פה בשליחות ציבורית וכשאני מסתכל על מה שקורה ברשת ב' אל מול הרדיו כולו, הרדיו כולו נמצא בהמראה, עלה בלמעלה מ-4%, הרשת היחידה שקלקלה פה את הכל זה רשת ב'. יש לנו בעיה קשה ברצועת הבוקר, משעה שש עד שעה שתיים, יש לנו בעיה של ירידה במספר המאזינים, זה דבר שאנחנו לא רוצים אותו מפני שחלק מהתפקידים שלנו מעבר לשיקוף התרבות זה גם לתת אקטואליה, אנחנו צריכים להיות כאלה שמצליחים להביא את האנשים חזרה אל האקטואליה, זאת בעיה שאופיינית לא רק לנו, זה גם בגלי צה"ל וגם בעוד מקומות, זה לא דבר ספציפי רק לנו, רק שפה יש דבר שאני יכול לעלות עליו בצורה ברורה, יש פה חיבור גם של ירידה בשיעור המאזינים וגם בריבוי של תלונות וכמו שאמרתי, ברגע שיש תלונות אנשים עושים לעצמם את החשבון הפשוט, ברגע שאני שלחתי מכתב לדדי או לאלישע או לעמוס גורן ואני רואה שהתשובה היא תלונתך לא נמצאה מוצדקת וגבירתי היתה שופטת ואת יודעת

שהיו אנשים שלא היו מרוצים מהפסיקות שלך, הם יצאו לא מרוצים ונשארו לא מרוצים, ומה שקורה ברדיו, פה לא יבואו לבית משפט, זה על הכיפאק, אבל פה בורחים מהרדיו ואם אני יכול לגרום לכך שאני אביא עוד קהילות ועוד אנשים ועוד קולות אז אני עוד אנשים חזרה לרדיו, אני אמנע את הבריחה, זאת בעיה שהיום צריכים לדעת להתמודד עם האקטואליה בכלל, לדעת איך אוכלים אותה ומאחר ויש פה חיבור של שתי רגלים, זה גם איכותי וגם כמותי ואמרתי את זה כבר כמה פעמים, אין לי אלא כרגע לטפל בזה. לא פגענו בקרן אישית, בסך הכל הוספנו מנחה אורח ודיברתי איתה ואני הבנתי מהשיחה הפנימית שהיתה בינינו שהיא לא אוהבת את זה אבל היא תבלע את זה ואחר כך היא הביעה מחאה על הנושא של מנחם בן, בסדר, אז בסופו של דבר מנחם בן משדר? לא, החלפנו, בסדר, אז נענים. יש גם ענין של הקשבה, האזנה והולכים ומביאים אנשים כמו ארז ביטון, כמו ד"ר מוחמד וואתד, אתי פרץ, אנשים משכמם ומעלה. אני לא רוצה להגיד בקול רם איזה קבלת פנים עשו בשיחות מקדימות לארז ביטון למשל, לא רוצה, נעזוב את זה לרגע, זה לא ראוי, אני חושב שיש החלטה מקצועית, אני קיבלתי המון החלטות מקצועיות שקיבלו עלי וקיבלתי אותם, בסדר, מוחים, אין לי בעיה גם עם מחאות, גם כשמוחים נגדי אני לא הענשתי אותה, לא הלכתי לנציבות, לא עשיתי שום דבר מינהלי, למרות שיכולתי, יכולתי לכתוב לה מכתבים ולעשות את הפעולות המשמעתיות, אני לא מאמין בזה, אני מאמין בהידברות. אם בן אדם כועס, תן לו לכעוס, תן לו להביע את שלו וזה בסדר, הדברים פה חצו כל גבול אפשרי, כמויות של חומר שזלגו מדברים החוצה הם אדירות, אני לא מכיר כזאת כמות וגיוס וכן הלאה, אלה דברים שלא עושים, לא עושים במקומותינו, עושים את זה כמוש אומרים, אני קורא לזה מה שעושים בבריכה לעומת מה שעושים מהמקפצה, פה לדעתי כבר נעשה הכל מהמקפצה ואני חושב שצריך עכשיו להגיד או-קי, בואו נעצור, נסמוך את ידינו על החלטות מקצועיות וניתן להם לעשות את ההידברות, את התהליך - - -

נורית ירדני לוי: פעם אחת אתה בכובע של מקצועי ופעם אחת אתה בכובע של איש ציבור - - -

מיקי מירו: אמרתי שאני עושה שליחות ציבורית - - -

נורית ירדני לוי: אתה התבלבלת קודם, אנשי הציבור הם פה ואנשי המקצוע הם פה.

מיקי מירו: נורית, אל תלמדי אותי בבקשה. אני מכבד אותך, אני עובד ציבור, זאת שליחות ציבורית, תסתכלי זה כתוב בכל ההגדרות.

נורית ירדני לוי: בהחלט, אבל יש קצת ערבוב פה - - -

מיקי מירו: לא, אין שום ערבוב, אני לא נבחר ציבור.

נורית ירדני לוי: אתה איש מקצוע. איש מקצוע מוערך.

מיקי מירו: זה לא דבר רע.

אורי ארבל גנץ: אפשר להתייחס לשאלות ששאלתי? כי אם השינוי הוא שינוי הוא שינוי מקצועי למה ועדת תוכן לא ידעה מזה מראש, למה זה נעשה מיום חמישי - - -

יעקב נווה: אז אני אענה לך על זה.

דוברת: למה שאתה תענה, אבל יש מנכ"ל, שהם יענו.

אורי ארבל גנץ: מיום חמישי ליום ראשון ולמה מנחם בן, אלה השאלות ששאלתי.

דוברת: אבל בתור מה אתה עונה?

יעקב נווה: אנטון ונורית - - -

היו"ר, אמיר גילת: אתה רוצה לשאול או להעיר?

יעקב נווה: אני שואל את החברים.

ווּפא זועבי פאהום: לא יכול להיות ככה. למה שאנחנו לא נענה לך?

היו"ר, אמיר גילת: יש עוד שאלות למנהל קול ישראל?

גאולה אבידן: כן.

היו"ר, אמיר גילת: אתה רוצה לשאול?

אורי ארבל גנץ: שאלתי אם אפשר להתייחס לשלוש השאלות ששאלתי.

היו"ר, אמיר גילת: תזכיר אותם, אחד זה למה לא הובא לוועדת תוכן - - -

אורי ארבל גנץ: למה ההחלטה התקבלה בסוף אם המנכ״ל אומר שזה כל כך הרבה חודשים, למה הדבר הזה לא הובא לוועדת תוכן לפני כן, למה זה נעשה לפחות בתחושה ציבורית, עד כמה שאני ניזון מהפרסומים, אז המגישה יודעה על זה ביום חמישי לגבי זה שביום ראשון מצטרף אליה מגיש, זאת היתה שאלה אחת, למה ועדת תוכן לא ידעה מזה מראש, למה לא הבאתם את הנתונים האלה לפני כן שוועדת תוכן תשמע על זה, אנחנו היינו, אני מניח מכבדים, כך או אחרת, שואלים את השאלות, היה מתקיים אותו דיון ודבר שלישי ששאלתי, אם זאת ההחלטה להוסיף מגיש, למה מנחם בן.

גאולה אבידן: יש לי שאלות. ראשית אני גם מצטרפת למה שאורי אומר, סוף הדרך מעיד על תחילת הדרך, זאת אומרת כל הפן המקצועי שניסית לומר כאן ובצדק, בזה ששמת אדם כזה או אחר, זה הצביע על, זה קצת מעמעם את כל הצד המקצועי שרצית להראות כאן. מה שאני רציתי לשאול אותך, האם במסגרת הייעול שאתה דן בו, ההתייעלות, אתה אומר ראינו כך, עשינו כך - - -

מיקי מירו: זה לא התייעלות.

גאולה אבידן: איזה שהוא שינוי שחשבתם לעשות, האם השינוי הזה נוגע לעוד תוכניות, האם נגעתם בעוד תוכניות, ראית איזה שהוא משהו מקרו או שרק בתוכנית של קרן החלטת לעשות את השינויים או שהשינויים נעשו באופן כללי גם אצל מגישים אחרים. דבר נוסף שרציתי לומר, כשרוצים לעשות איזה שהוא שינוי אז השינוי הזה נעשה אד הוק, מהערב לבוקר, חודש מראש, יש איזה שהיא רשימה של מי שמגיע לתוכנית, איך נעשה, זאת אומרת כשאתה החלטת לעשות שינוי אז האם יש כאן איזה שהוא סיעור מוחות טרם השינוי. ודבר אחרון, למה בכל זאת, אני רוצה להבין מה כל כך העלה את חמתו של הציבור בצעד הזה, הרי זה לא צעד שעבר חלק ברוב הציבורים, מה לדעתך העלה את חמתו של הציבור.

טלי אייכנוולד: מה שהטריד אותי זה מה שאמרת, הקריטריונים לקבלת ההחלטה. זה מאוד צרם לי, נכון שאני לא אשת מקצוע ברדיו אבל יש מקצוע בניהול וקבל החלטות זה דווקא כן התחום שלי. כשאתה אומר - - -

היו״ר, אמיר גילת: את מרשה לי לקטוע אותך?

טלי אייכנוולד: אותי לקטוע, אני עוד שניה אתנפל עליו - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני חושב שהמליאה צריכה לקבל דין וחשבון מהמנכ"ל וממנהל קול ישראל על מה שהיה, אני לא בטוח שזה צריך להיות בפורום הזה. אנחנו נאפשר להם לתת דין וחשבון למליאה בלבד. זה לא נראה לי נכון.

טלי אייכנוולד: לא הבנתי.

היו"ר, אמיר גילת: אני חושב שהדין וחשבון שהמנכ"ל ומנהל קול ישראל יתנו למליאה לא צריך להיות בפורום הזה. תשאלו את כל השאלות בשלב ב'.

טלי אייכנוולד: אז אנחנו צריכים עכשיו - - -

היו"ר, אמיר גילת: תשאלו שאלות להשלמת הסקירה של מיקי.

גלילה אלקרנאווי: אני חייבת להביע את הרגשות שלי. אני מרגישה מאוד לא נוח ולא טוב לי פה, אני קיבלתי הזמנה לישיבה לדון במסמך של ועדת האתיקה וגם בסוגיה של האיזון והבעת דעה אישית, זה מה שאני קיבלתי ולמען זה הגעתי. יתר על כן לדון בנושא של התוכנית סדר יום. היום אני מוצאת את עצמי בבית משפט, אני מרגישה שיש פה שימוע, לא טוב לי, זה לא מכבד אותי כחברת מליאה, זה לא מכבד את ההנהלה, זה לא מכבד את העובדות, אני אישית לא טוב לי. אני עוד מעט קמה והולכת, זה לא מתאים לי, אני לא זומנתי לזה ולא הגעתי לזה. יש פה סוגיה, הנושא של האיזון וזאת סוגיה בפני עצמה שאני חושבת בלהה, שהמסקנות והתוצאות של הסוגיה הזאת ושל הדיון אחרי שנדון בזה יחולו גם על התוכנית של קרן, למה צריך לעשות את ההפרדה הזאת, אני מרגישה בבית משפט, אני מרגישה שיש פה שימוע, זה לא מכבד וזה לא טוב, אם אני קמה והולכת אז אל תופתעו. לא טוב לי.

יעקב בורובסקי: אני רק מבקש שלא תקומי ותלכי, כי בדרך הזאת ובאופן עקרוני אני אומר, שכל מי שלא משתתף בהצבעה נותן את קולו דווקא למי שהוא מתנגד.

קרן נוייבך: ברשותך אמיר, כי רוב מה שנאמר פה נוגע אלי ומן הראוי, אמר אחד החברים פה, יואב הורוביץ שהמנכ"ל והמנהל של הרדיו זוכים ללינץ, ע"י העובדת, אני בחצי שעה האחרונה הרגשתי שהלינץ' נעשה בי. אמר חבר

הוועד המנהל יואב הורוביץ שנעשה פה לינץ' למנכ"ל ולמנהל הרדיו, התחושה שלי מהדברים של שניהם, שזה אגב דברים שאני שומעת אותם לראשונה, מעולם לא שמעתי אותם עד לרגע זה, שיהיה ברור ולשבת ולשמוע אותם מול כולכם ומירית ואני יושבות כאן ומחליפות מבטים ולא מבינות איפה אנחנו נמצאות ותסלחו לי שהדופק שלי עולה, אני כועסת, אני רותחת ואני נעלבת. אני נפגשתי עם מיקי מירו שלוש פעמים באופן אישי מאז שהוא נכנס לתפקיד, פעם אחת במזנון של הרדיו בתל אביב לשיחת חולין של חצי שעה שבה דיברנו בעיקר על התואר שלי ואולי אני אחזור ללימודים ואולי אני לא אחזור ללימודים והתוכנית שאני עושה, כמה זה נחמד וצריך לדבר וכך הלאה. פעם שניה בהערכת העובד שלי ביחד עם יאיר קורן, ששם קיבלתי את הציון 88, נמסר לי שזה ציון גבוה. באותו דיון לא הועלתה המילה איזון ולו פעם אחת, לא נמסרו לי תלונות, לא נאמר לי שאני צריכה לאזן או לשפר או לגוון, אמרו לי שאני מגישה אינטליגנטית, רחבת יריעה, שיש לי הרבה מה להציע, מיקי העיר אכן שלפעמים אני קצת קצרת רוח עם מרואיינים כאלה ואחרים, אני מקבלת את ההערה, עושה הכל כדי לשפר אותה, נכון זה הטמפו שלי, זה מה שעושה את התוכנית לטוב ולרע, לפעמים גם לרע ואני מקבלת את זה ומכבדת את ההערה הזאת לחלוטין. גם נאמרו לי עוד שתי הערות, שאני מדברת מהר מדי, אני מקבלת ושיש לי לפעמים שגיאות בעברית במספרים. דני זקן ישב שם, הוא עד לכל הדברים, אני מניחה שגם יש הקלטה או סטנוגרמה. הפגישה השלישית האישית שהיתה, היתה לנו עוד פגישה מיקי, לך ולי, בירור עם אינסידנט שהיה עם עובד במערכת תל אביב שלא קשור לענין, רק בשביל להיות מדוייקת בעובדות. הפגישה השלישית שהיתה לי איתך היתה בבית הקפה טל בייגלס ב-18.7, יום רביעי, לפני שלושה שבועות, בשבע וחצי בבוקר קיבתי ממך סמס אם אני יכולה לפגוש אותך אחרי התוכנית, בעשר וחצי פגשתי אותך אחרי התוכנית, שם אחרי ששוב אמרת לי כמה שאני נהדרת ואינטליגנטית ומצויינת ועושה תוכנית נהדרת ואנשים מאוד אוהבים אותי, אבל יש כמה אנשים שאני מרגיזה אותם ולכן צריך לשים לידי מגיש מאזן עם דעות שמרניות. זה היה הציטוט. במשך חצי שעה ניסיתי להבין במה מדובר, מי האנשים, למה, מה מוביל לזה, למה אנחנו לא יכולים לשבת ולדבר על זה, אמרת לי

משהו בסגנון אני לא רציתי להגיע אגב למקום הזה, לא רציתי להגיע, אבל בשלושה שבועות האחרונים אף אחד לא דיבר איתי, אף אחד, אף אחד לא שאל את דעתי על מה שקורה. אז הלינץ' נעשה בי וההתקפות והדמוניזציה ולטפול עלי שאני איזה שמאלנית בולשביקית מטורפת, זה נעשה בי. בכל פעם שאני שומעת על התוכנית שהיא תוכנית שמאלנית אני נחרדת, אתם יודעים למה - - -

<u>מירית הושמנד:</u> זה חברי כנסת שהתקשרו ובכל הזדמנות אומרים לנו שאנחנו שמאלניות בולשביקיות.

<u>נגיסט מנגשה:</u> זה לא משנה.

<u>קרן נויבך:</u> כי זה עלבון לימין שאומרים על התוכנית הזאת שהיא תוכנית שמאלנית. תוכנית ש-90% מהנושאים שלה זה פנסיה וביטוח בריאות ועובדי קבלן וזכויות עובדים ואיך ילמדו חינוך כזה או אחר, תנ"ך וספרות ומתמטיקה ואיך בנויות תעודות סל ומה אנחנו צריכים לדאוג ביום אחרי שנצא לפנסיה וגמלאות ושלל נושאים אחרים. אני בתחושה לפעמים שיש אנשים שלא שמעו אף פעם את התוכנית, יש להם איזה שהוא דימוי לגבי שאני לא יודעת מאיפה הוא נולד ועם הדימוי הזה הם קמים בבוקר והולכים לישון ובאים ודופקים, התוכנית השמאלנית. מירית, אני מבקשת את ההישגים העיתונאיים של התוכנית בארבע שנים האחרונות. אלה ההישגים העיתונאיים של התוכנית, אם זה תקנות של הביטוח הלאומי, אם זה חקיקה בכנסת, אם זה נושאים שאנחנו מטפלים בהם באופן שוטף, אם אתם רוצים אני אגיד לכם גם את האחוזים של ההתפלגות שהתוכנית מטפלת בהם, הנושאים שהתוכנית מטפלת בהם על בסיס יומיומי. זה עלבון לאנשי ימין לכנות את התוכנית הזאת שמאלנית וישבתי בפגישה מול מיקי ואמרתי, תסביר לי על מה אנחנו מדברים, תן לי קונספט, פורמט, משהו, התוכנית הזאת עובדת בצורה מסויימת במשך ארבע שנים, היא עובדת טוב, כן, היא עובדת טוב, אני גם תיכף אתייחס לענין של הרייטינג והירידה בשנה האחרונה שהיא יותר גדולה מהירידה של לפני כן. אנחנו נכנסנו ב-2008 באיזור ה-6-7, אנחנו העלינו את התוכנית לאיזור ה-8-8.5, ויש לנו ירידה בשנה האחרונה, יש לזה כל מיני סיבות לטעמי, אחת מהן זה שכל הרשת בבעיה. לבוא ולומר תאזני עם זה או תאזני עם

אחר, במה, לאזן את מה, לאזן את הדיון על הביטוח הלאומי, המנכ״לית של הביטוח הלאומי תוזמן, היא תוזמן תמיד, לאזן את הדיון על מה שקורה בשיעורי ספרות, מומחה למקצוע בשיעורי ספרות יוזמן, אם יש דיונים אידיאולוגיים הם מוקפדים עד תום לייצג את הדעות שנוגעות באותו מקום, שרלוונטיות לאותו נושא, אם יש דיון אידיאולוגי אנחנו מקפידים, זה העבודה שלנו, בשביל זה אנחנו עיתונאיות, אנחנו לפני כן, מדברים פה הרבה על הבעת דעה ואני מעריכה את הלגיטימציה שאולי תינתן בקוד האתי הבא להבעת דעה, אבל עיקר העבודה שלי זה לא הבעת דעה, עיקר העבודה שלי זה לעשות עבודה עיתונאית, מירית ואני אנחנו עיתונאיות, אני עיתונאית מגיל 18, אני ברשות השידור מגיל 23, את מיטב שנותי נתתי באהבה עצומה למקום הזה, אני מאמינה בשידור ציבורי למען האזרחים, בצורה הכי פומפוזית, תסלחו לי, באמת מאמינה בזה. עשינו מדגם של ההתפלגות של הנושאים שהתוכנית מטפלת בהם במשך החודשיים של מרץ ואפריל, 30% זה מה שאני קוראת תולדה של פניות אזרחים, שליש מהנושאים נוצר בעקבות פניה של אזרחים, עוולה עקרונית או עוולה ספציפית שהית לאחד מהם. יש פירוט נוסף אם אתם רוצים, יש משהו כמו 10% נושאי מקרו וכלכלה, 10% נושאי חוץ, 10% נושאי מורשת, יהדות, דברים בסגנון הזה, פוליטי מפלגתי 5%, אתם יודעים כמה פעמים דיברנו על נושא שטחים, מה שנקרא ימין שמאל, 1.2% שלושה אייטמים ביותר מחודשיים. לא הבנתי, לא הבנתי מה זה לאזן במגישים שמרניים, לא הבנתי ובתום החצי שעה גם לא הבנתי. אבל מיקי אמר לי, בואי נדבר, נראה מה עושים. אמרתי לו, אני לא אוהבת את זה, זה לא מקובל עלי, אבל בסדר. למחרת אני מקבלת טלפון שנבחר המגיש הראשון לשבת לצידי, אנחנו מדברים על יום חמישי כשהתוכנית היא ביום ראשון, קוראים לו מנחם בן. אני כתבתי באריכות לאיתנה ומי שרוצה לקבל את הפירוט של הדברים שלי מוזמן, אני לא רוצה להלאות אתכם, זה המון פרטים ועברנו שלושה שבועות מאוד פסיכיים. אני אמרתי למיקי וליאיר והיה לי ברור שזה מה שיקרה, שהרשות כרשות השידור הציבורית תספוג אש מכל כיוון על הענין של מנחם בן, גם אם יש מקום לדבר הזה ולטעמי אין מקום והסברתי לכם למה לטעמי אין מקום, כי אני לא עוסקת בנושאים שצריך בהם איזון והמרואיינים שלי מספיק

מאוזנים ומספיק מגוונים, זאת העבודה שלי, אבל גם אם החלטתם ללכת על הדבר הזה והחלטתם ללכת על זה בדרך של לעשות את זה בצ׳יק צ׳ק מהיום למחר כאילו זה הדבר הכי חשוב כרגע ברשות השידור, אין שום דבר אחר, אין שום דבר יותר בוער, רק לשים מגיש לצד קרן נויבך, אז מכל האנשים בעולם לקחת אדם שקוראים לו מנחם בן, לקחת אדם שעף מקשת ורייטינג, לקחת אדם שהדעות שלו נגד רבנים אורתודוכסיים מכאן ונגד הקהילה ההומו לסבית מכאן, עם הדעות הכי קיצוניות שניתן להעלות על הדעת, את מי הוא מייצג בדיוק ואני הזהרתי שיהיה כעס ציבורי ואמרתי שזה יגרום נזק לרשות וזה קרה.האיש הלך והלעיג עלי אישית, התראיין בכל מקום אפשרי, עשה את הסיבוב שלו כי כל מה שמעניין אותו, הוא לא סתם, הוא פליט האח הגדול, תוכנית ריאליטי אגב שהתוכנית עסקה באופן אינטנסיבי, סדר יום נלחמה בקשת, טייקון התקשורת הגדול ביותר, ממש, בתכנים האיומים של הזבל של הריאליטי עד רמה של קלקול יחסים, אני בחיים לא אוכל לעבוד בקשת וגם לא ברשת, אני שרפתי את הגשרים עם האנשים האלה על מה שעשיתי בארבע שנים האחרונות נגד הפח של הריאליטי, בגלל שאני מאמינה במה שאני עושה, בגלל שאני מאמינה שהתוכנית שלנו מייצרת שיח עמוק, מורכב לפעמים, לא פשוט, שמטרתו להעביר לציבור אינפורמציה, להעביר לציבור מידע על החיים שלו פה בכל תחום ותחום וזה גדל, אבל חלק מהסיבות עניינים שהענין של המאזן המגיש האורח פוגע בפורמט של התוכנית כי הדיונים הם נורא מורכבים והמגישים המאזנים שנבחרו עד עכשיו הם לא אנשי מקצוע, הם לא עיתונאים, הם לא מבינים בכלכלה ובנושאים הספציפיים שאנחנו מטפלים בהם, בא להם להעיר הערה, כמובן שכל השלושה שבועות האחרונים האלה ויעיד השידור, השידור התנהל באופן נקי, אף אחד לא הרגיש לא את הבטן שלי ולא את העצבים שלי ולא את התחושה שדורכים עלי ולא את התחושה שהמנהלים שלי דורכים עלי, מיקי מה אתה צוחק, למה, מה עשיתי, מה עשיתי לכם שהדבר הכי חשוב בעולם מבחינתכם זה לרמוס אותי ואת העבודה של הארבע שנים האחרונות, למה, מה קרה. הכעס הוא גם בגלל שאף אחד לא דיבר איתנו שלושה שבועות, אף אחד, כל ערב בשבע בערב טלפון, המאזן הבא הוא, המגיש הבא הוא, מחר זה יהיה מאיר עוזיאל, מחר זה יהיה ארז ביטון, מחר

זה יהיה מרדכי קידר, אנשים שהגיעו ולא הבינו למה הם מגיעים. ישב שם יצחק לבנון, אדם נשוא פנים, מכובד, מזרחן, רדפנו אחריו אחרי שהוא יצא ממצרים בתור השגריר האחרון שלנו שם ואחרי שעה הוא אמר אני רוצה ללכת, למה הזמינו אותי לפה, חשבתי שמזמינים אותי לדבר על התחום המקצועי שלי. למה לעשות את זה לאנשים, למה לבזות אותם, אותנו, אצת המקום הזה, למה. והשיא היה שישבתי באמצע השבוע ביום שלישי האחרון ליד ארז ביטון, אדם אציל נפש, עיוור, קטוע יד, שלמדתי אותו לספרות ואני מקווה שגם הילדים שלי ילמדו אותו לבחינות בגרות בספרות, מבחינתי זה איש שהדרך הנכונה לכבד אותו זה לעשות תוכנית של שעה יחד איתו, להקריא משיריו ולדבר על שירתו ואני אשמח להגיש את התוכנית הזאת יחד איתו. להושיב אותו לידי כדי שמדי פעם יעיר הערה וישאל שאלה על, זה לא מכבד את האיש. אני מבינה שהזמן לוחץ אבל מבחינתי זאת היתה ההזדמנות היחידה שלי לדבר. אתה אומר שזה לא בית משפט, אני מרגישה שעושים לי משפט כבר שלושה שבועות בלי לדעת בכלל על מה ולמה. מאוד חשוב לי לומר מבחינת העובדות, לא התנהל איתנו דיון, התלונות אם היו כאלה לא הועברו אלינו, בכל השנה הזאת לא התקיים איתנו שום דיאלוג על מה שמיקי תאר כאן כמקרה קטסטרופאלי של תוכנית שנמצאת בבעיה עצומה, כל הדבר הזה מעולם לא עלה על השולחן. לא עלה, לא בשיחות איתי ולא בשיחות עם מירית, לא היה, כל ההליך הזה שאתם מתארים שבו, אמר כאן יוני בתחילת הדברים, דיברו איתי ולא עשיתי את מה שביקשו ממני, לא היה ולא נברא.

<u>יוני בן מנחם:</u> אני אמרתי שזה מה שדווח לי.

<u>קרן נויבך:</u> זה ביניכם, זה לא קשור אלי. לא היה ולא נברא.

בשורה התחתונה ונשאלת השאלה למה אני מתנגדת למהלך הזה של המגישים המאזנים, כי התוכנית עוסקת בנושאים, היא לא תוכנית התנגחות, אסא כשר אמר פעם כשהוא נדרש לשאלת האיזון, שמזמן כבר פסה דרכו של האיזון בדרך של ההתנגחות, זה אומר אחד והשני צועק עליו שתיים, כל אחד אומר את שלו, גם בתוכנית אני מקפידה על זה מאוד, אני לא משסה מגזרים זה בזה, אני לא מעלה אנשים שיריבו אחד עם השני, אני מאפשרת לכל אחד לדבר בזמן שלו. דיברת על

אמפטיה, כן, נכון, יש לי חולשה, אני יותר אמפטית לאדם שעשו לו עוולה מאשר למנכ"לית הביטוח הלאומי, צר לי, זאת נקודת החולשה שלי. מקבלת את ההערה הזאת, אני אהיה יותר מנומסת בפעם הבאה, באמת מקבלת את זה, בשיא הרצינות. התוכנית לא נדרש לה מגיש מאזן כי היא תוכנית עיתונאית, היא פועלת על פי סטנדרטים עיתונאיים, החלוקה של הנושאים שלה והתגובות של המאזינים ואפרופו תגובות מאזינים יש כאן אם אתם רוצים למעלה מ-150 מיילים שהגיעו במהלך שלושת השבועות האחרונים רק בענין הזה, אתם מוזמנים לקרוא אותם ולהבין מה אנחנו גורמים לאנשים ומה הקשר שלנו עם הציבור. מבחינתי התוכנית הזאת זה מיצוי השידור הציבורי, זה שידור ציבורי במיטבו ולא סתם היא זכתה לשלושה פרסים בארבע השנים האחרונות, גם פרס אומ"ץ גם האגודה לזכויות האזרח וגם תוכנית הרדיו והפרסים שניתנו לי אישית הם לא שלי, הם של התוכנית, לא הייתי מקבלת אותם אף הייתי ממשיכה להיות כתבת מדינית או להגיש עוד תוכנית אקטואליה רגילה, לא, זה רק בזכות התוכנית, רק בגלל סדר היום הספציפי שהיא ייצרה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> תודה רבה. את רוצה להוסיף משהו?

<u>מירית הושמנד:</u> כן, בהחלט. אני הגעתי לרדיו, הייתי שבע שנים, עזבתי, הייתי בערוץ 2, ערכתי שם מהדורות חדשות, טלעד וכו', וחזרתי לקול ישראל ואני חייבת להגיד שמהנסיון שלי בחוץ כל הסיפור הזה של השינוי של התוכנית, של הפורמט, זה דבר שלא קורה במקומות אחרים משום שכשיש לך מותג מנצח אתה מנסה למקסם אותו, אתה מנסה לעשות אפליקציה, אתה מנסה לשדרג אותו, לדחוף אותו, לקדם אותו, יש לך מותג מנצח ורק ברשות השידור יכול לקרות דבר כזה שיש לך מותג ואתה מנסה לרמוס אותו ולחסל אותו, שלא לדבר על הכסף, כמות הכסף שאנחנו מכניסים מפרסומות בשידור הזה, 11 דקות פרסומת בכל שעה זה המון כסף לרשות השידור, אז במקום לקחת את זה ולמקסם את זה ולקדם את זה ולמנף את זה ולחשוב איך אנחנו רצים קדימה, שועטים, מתנפלים, דוחפים, מקדמים את זה, אז פה עסוקים בלחסל את זה וזה תמוהה בעיני ולא מובן ולא ברור וצר לי שהשידור הציבורי ויוני ומיקי יודעים שאחרי שהייתי בחוץ בערוץ 2 - - -

יוני בן מנחם: אני רוצה לתקן אותך, 11 דקות פרסומת זה גם בתוכניות אחרות ובזמנים אחרים, זה לא רק בתוכנית שלכם.

מירית הושמנד: זה לא בכל התוכניות.

יוני בן מנחם: זה בהרבה תוכניות.

מירית הושמנד: אני עורכת גם יום שישי וזה, זה לא - - -

יוני בן מנחם: שתדעי, אם את כבר משתמשת בנתון אז שתדעי.

מירית הושמנד: זה דבר אחד שרציתי להגיד, דבר שני, לעניין הדיאלוג. הדיאלוג שלי עם מנהל הרדיו התחיל כשקיבלתי מכתב פיטורין, ניסיתי להיפגש איתו כדי להבין על מה ולמה קיבלתי מכתב פיטורין, לא הצלחתי, לא הצלחתי להיפגש איתו, לאחר מספר חודשים מזכירתו התקשרה אלי, בהול, היום הוא רוצה לפגוש אותך. אמרתי, סוף סוף, הזמנתי בייביסיטר, התארגנתי, הגעתי לפגישה ושאלתי אותו, מיקי, זה בהמשך לשיחה שניסינו להיפגש מאז שנכנסת לתפקיד ולא קרתה עוד? הוא אמר לי כן. דיברנו, זה היה אחרי תקופה שהייתי חולה חודש וחצי, שאל אותי, התעניין בשלומי, זאת היתה שיחה מקסימה, מלבבת, נעימה, רק שכמה ימים אחר כך קיבלתי מכתב הערה לתיק האישי עם איום לפניה לנציבות שירות המדינה בגלל עניינם של לוגיסטיקה, טפסים רפואיים שאגב הכל הגיע, אישורים מרופאים, אבל לא משנה, קיבלתי הערה לתיק האישי ומעולם לא נאמר לי שהיה מדובר בשימוע, זאת היתה הפגישה הראשונה שלי עם מיקי מירו, הפגישה השניה היתה כשזומנתי לפגישת הערכת עובד ושם נאמרו לי דברים טובים, קיבלתי ציונים יפים והכל היה טוב ונפלא, היו כמה הערות לגבי התוכנית אבל לא משהו ככה קונקרטי שהבנתי שיש פה בעיה אקוטית בתוכנית וזהו, וזה מה שהיה. ואז קרן באה אחרי הפגישה עם מיקי למערכת ואמרה, אנחנו מתבקשות להגיש עם מראיין אורח, ואני חייבת להגיד שזה היה מאוד למורת רוחנו כי כשמשנים פורמט אז מקיימים ביעור מוחות, מקיימים איזה שהיא ישיבה, מדברים, דנים, מנסים לבנות את זה, לפרמט את זה, לעשות את החלוקה בין המראיין אורח לבין המגישה, לחלק את השאלות, בונים את זה, כמו שלפני שעלינו לאוויר חודש ימים עשינו פיילוטים, נכנסנו לאולפן, הקלטנו, בדקנו מה עובד, לא עובד, איך זה עובד, ככה

אנחנו עובדות, ככה אנחנו רגילות, אנחנו עובדות, כל דבר שעולה לאוויר אנחנו מקפידות עליו ופתאום מצאנו את עצמנו בשינוי פורמט מבלי שנתנו לנו צ׳אנס להתארגן, ללמוד את הנושא, לנסות לראות אם איזה מראיין זה עובד, לא עובד, כלומר הגישה שלנו היתה, אנחנו מכבדות את זה שיש הנהלה, שיש מנהלים שיש להם את הויז׳ן שלהם, החזון שלהם, איך הם רוצים שיראו השעתיים בבוקר, זאת זכותם הלגיטימית ואמרנו שאנחנו לא יכולות לחלוק על זה, זכותם ולכן בואו נעשה את זה אבל נעשה את זה כמו שצריך וצר לי שבסוף הגענו למצב כזה שזה עושה נזק בלתי הפיך בשידור ואפשר לשמוע את זה שאנשים באים, הם לא יודעים על מה הם מדברים, הם לא מוכנים כמו שצריך, אין חלוקה, יש התפרצות, אנשים שמגיעים אין להם מודעות לשידור וזהו.

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> אנחנו סיימנו את שלב הדיווחים. נעשה הפסקה של חמש דקות, לאחר מכן נשמע את האנשים מהמעגל השלישי, בפורום של המליאה נקבל את הדיווח מהמנכ״ל וממנהל קול ישראל ואז נעשה דיון של המליאה.

ה פ ס ק ה

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> אנחנו מחדשים את הדיון לאחר ההפסקה. כמו שאמרתי בפתח הדברים, לסבב הזה, לקטע הזה בדיון הזמנתי אנשים שביקשו להופיע או שאני ביקשתי מהם להופיע, שאינם עובדי רשות השידור למעט יושב ראש אגודת העיתונאים אבל הוא בתוקף תוארו זה ולא מתוקף היותו עובד רשות השידור ואני אתן את רשות הדיבור לדני זקן יושב ראש אגודת העיתונאים בתל אביב.

<u>דני זקן:</u> התפקיד של יושב ראש אגודת העיתונאים במקרה הזה בפרט ולפעמים בכלל, בהרבה מקרים בשונה למשל מההסתדרות הרגילה של עופר עייני, עוסק הרבה מאוד בהיבט המקצועי דווקא ופה בהקשר הזה האגודה בנושא המקצועי הרבה יותר חדה והרבה יותר ברורה והרבה יותר עומדת על שלה בענין הזה, פה חברים זה לא, בלהה אמרה את זה קודם בצורה ככה באמת מדם ליבה, סכנה לדמוקרטיה, אנחנו פה חרדים לענין המקצועי, לענין המקצועי פרופר.

את התשבחות על הדברים של קרן לא צרך להגיד לבד, גם המנהלים באותן שתי ישיבות, אני יכול לאשר את זה שהיו גם עם מירית וגם עם קרן, קיבלו תשבחות מכאן עד הודעה חדשה עם ציונים גבוהים, הענין של ההערות שדיברו עליהם יוני, או התלונות שדיברו עליהם יטוני ומיקי אכן לא הגיעו בסופו של דבר למעט אני יודע על מקרה אחד או שניים שאיר קורן מנהל רשת ב' אמר לי עליו שהגיעו כן אליהם אבל אני כן יכול להגיד שבשני המשובים שהיו גם מירית וגם קרן עם המנהלים שלהם אני השתתפתי, אני אמרתי והם אמרו במפורש, אם יש תלונות תביאו אלינו כדי שנברר את זה בתחום המקצועי, אי אפשר להיתלות בתלונות אמיתיות או לא אמיתיות, אי אפשר לבוא ולהיתלות בענין הזה כדי להחליט החלטה מקצועית בלי שבדקת עם הגורם עצמו וזה לא נעשה, התהליך הזה לא התקיים למעט שיחת טלפון של יאיר קורן פעם אחת וחצי, למעט, איך הגדירה את זה קרן, שיחת מזנון או שיחת מסדרון שבהם הדברים האלה לא ממש עלו, בירור מקצועי. אמרתם בהתחלה, אני יושב ראש, אני בא לכאן בכובע של יושב ראש אגודת העיתונאים, אני עובד רשת ב', אני מניח שרובכם יודעים, אני עובד בחדר החדשות, אז אצלי בקטע הזה התערבבו העניינים, לא ברמה הרגשית אלא ברמה המקצועית, אני מכיר את זה לפני ולפנים. כשאני יושב ועורך בחדר החדשות מהתוכנית של קרן יוצאים אחלה כותרות, אחלה ציטוטים, למה, כי מדובר פה באחד העיתונאים היותר מקצועיים ומוכשרים שיש ברשות השידור. אף שגם אני כמו בלהה במידה רבה לא שותף לדעות של קרן וזה לא רלוונטי בכלל, מיקי מכיר את זה, איתו התווכחתי לא מעט פעמים, יש מעט מאוד אנשים בחדר הזה שהם יותר קפיטליסטים ממני, אולי יואב ודו חיון.

<u>יואב הורוביץ:</u> למה אני קפיטליסט?

<u>דני זקן:</u> אני לא יודע, זה לא השמצה, זה להיפך.

<u>יואב הורוביץ:</u> אבל אני חושב שזאת דרך לא נאותה - - -

<u>דני זקן:</u> טוב, סליחה, אני אמרתי בהומור.

<u>יואב הורוביץ:</u> אני חושב שההומור הזה לא ראוי שהוא ישמע כי הוא צובע, הוא הופך מים צלולים לעכורים.

<u>דני זקן:</u> אז סליחה, חזרתי בי.

יואב הורוביץ: תודה רבה.

דני זקן: זאת לא הנקודה, זה בכלל לא הנקודה, מה אני חושב או מה קרן חושבת או מה כל אחד אחר חושב, הנקודה היא פשוטה, קרן היא אשת מקצוע מעולה, עושה תוכנית מצויינת שהיא אחת התוכניות המובילות ביותר, יש בעיות חמורות בתוכניות אחרות, חמורות הרבה יותר, אמרתי את זה בהזדמנות אחרת בוועדת הכלכלה בכנסת, הכל דיבורים קורסת, תוכנית דגל אדירה שלנו, קורסת ויומן הצהריים שלנו יש איתו בעיות ומקומות אחרים, שלא לדבר על רצועת הערב מארבע עד שבע ששוב בגלל תהליך שמזכיר במקצועיות שלו את התהליך הזה, חברים ענין מקצועי פרופר. השורה התחתונה היא כזאת מבחינתנו כאגודת העיתונאים, אנחנו ניצבים פה לצד הענין המקצועי לא לשמה של קרן נוייבך אלא לענין המקצועי של קרן ושל כל אדם אחר מכל דעה אחרת, אם מדובר באיש מקצוע שעושה את העבודה המקצועית שלו כמו שצריך אנחנו נעמוד לצידו ובענין הזה ובענין הזה אני אומר לכם, אני ברמה האישית ששונא לעשות השבתות ועיצומים ומנעתי מהחבר׳ה שרצו הרבה יותר לעשות ללכת ולהפריז, בענין הזה אנחנו כאגודת העיתונאים נעמוד בהקשר הזה בכל כוח שיש ברשותנו לעשות כדי למנוע פגיעה מקצועית הן בעיתונאים של רשות השידור, בשידור הציבורי שהוא כל כך חשוב לנו, כי אתם ואנחנו בשורה אחת פה בענין הזה, שמה של רשות השידור והמעמד המקצועי שלה כרשת שידור ציבורי בניגוד לכלים המסחריים שנמצאים.

יעקב בורובסקי: יש לי שאלה מקצועית, אם יש מגיש נוסף שהוא לא מאזן אלא מגיש נוסף, בסמכות מי להחליט?

דני זקן: הענין הסמכותי, סמכות ההנהלה בתוך רשות השידור הוא מאוד מובנה ויותר מזה, בהסכמי הרפורמה אנחנו נתנו הרבה יותר כוח להנהלה - - -

דובר: צריך חוות דעת של היועצת המשפטית בענין הזה.

יעקב בורובסקי: לא הבנת את השאלה שלי, אתה נותן תשובה לשאלה שלא העליתי, זה בכלל לא ענין משפטי.

ברוך אסקרוב: שלום חברות, שלום חברות, נכבדים ונכבדות, שמי ברוך אסקרוב, אני יושב ראש ועד העיתונאים ברדיו, תל אביב רדיו קול ישראל כמובן, וגם חבר הנהלת אגודת העיתונאים בתל אביב ועו״ד כי לצערי אנחנו בתוך תחומים שמשיקים להסכמים והפרת הסכמים. אבל עכשיו בנושא שעליו התכנסתם, קודם כל אני אתחיל בכך שביקשתי להשתתף - - -

דוברת: אני לא מצליחה להבין, אנחנו כרגע עוסקים, למה קודם זה היה סגור - - -

היו״ר, אמיר גילת: אני אסביר. בהתחלה היינו בפורום של המליאה, הרחבנו את זה אחר כך לפורום שהוגדר כגורמים מקצועיים ואמרתי שבשתיים וחצי נכניס את האנשים שביקשו להופיע בענין של קרן נוייבד.

דוברת: אז הם מופיעים בענין של קרן נוייבד.

היו״ר, אמיר גילת: כן.

ברוך אסקרוב: אני מוחה על כך שלא יכולתי להיות לימינה של קרן בשעה שהיא היתה כאן.

היו״ר, אמיר גילת: המחאה נרשמה.

ברוך אסקרוב: איזה תגיות, אלה מילות מפתח יש בפרשה, יש לנו קרן נוייבד, יש לנו סדר יום, יש לנו איזון, יש לנו מנחם בן, יש לנו קול ישראל, רשות השידור, הנהלה, משרד ראש הממשלה, לשכת ראש הממשלה, דבר אחד לא היה במרכז כל הדיון, זה איך שמנים. נגיד הכל בסדר, הממשלה רוצה את שלה, רוצה את בטחונה, ההנהלה כולם, איך משנים שינוי מקצועי, הדבר הזה לא קרה. אנחנו כוועד עובדים עשינו את שלנו בזמן אמיתי איך שזה החל ב-17.6 ישבנו בישיבה רשמית אצל מנהל קול ישראל, אנחנו ועד עובדים בקול ישראל, זאת כתובתנו, דיברנו על שורה של דברים, לצורך הענין הזה על הענין של איך משנים. מולנו על הפרק עמדה סוגיה של שינויי שידורי אחר הצהריים, ארבע עד שבע ברשת ב׳. אמרתי למנהל קול ישראל ד״ר מיקי מירו, מיקי, אנחנו ראינו אותך איך אתה משנה שינוי, למשל ברשת א׳, רוצים שזאת תהיה רשת תרבות, לא שהיא היתה רשת ספורט אבל אפילו כך כדי שהיא תגבש לעצמה בצורה יותר מודעת ומחודדת ותגיד משהו שאולי סוכם כאן

בשולחן הזה בתל אביב לפני חודשים רבים, רשת תרבות. אמרת לנו מיקי, לקבוצה מרשת א', בואו נחשוב על המושג תרבות, אל תמהרו, קחו שבועיים, לכו לספריות, מי שהציע לך בתוך אותה ישיבה כבר תוכנית אמרת אל תרוץ, אנחנו עוסקים קודם כל בגיבוש המושג, אנחנו מדברים על רשת א'. בצורה השקטה שאם טועים זה לא קריסה של רייטינג וכן הלאה. ובכן, התהליך הזה ראשית ראשיתו היה שבועיים, המשכו יותר ואנחנו עוד לא סיימנו אותו, זה היה אי שם אולי במאי ואילו כאן ברשת ב' שידורי אחר הצהריים מאחת לאחת, אני ראיתי את החבר'ה שעליהם הוטל לשאת את השידור הזה במשותף, ענת דולב ומנחם פרידמן, יושבים מבוהלים בקפיטריה ולא יודעים מה עושים עם זה, לכן באותה ישיבה ביקשנו - - -

<u>דובר:</u> אתה בקרן נוייבך או - - -

<u>ברוך אסקרוב:</u> כן, אדוני אני חושב שבקלות תבין את הקשר. אמר מנהל קול ישראל לוועד העובדים בישיבה רשמית שנכתבה וסוכמה, לא ישנה, נשנה בענין של קרן נוייבך באבוה, בריבוע, בכל שפה שתרצו שאני אגיד. נשנה גם אבל אנחנו עובדים על זה בנושא של יומן חוץ. עכשיו אני רוצה להגיד, שינוי, איזון, לגיטימי, שאל חבר המליאה או חבר הוועד המנהל בורובסקי, שאל בנושא הזה של מי, וודאי של ההנהלה, ההנהלה מובילה, בסדר גמור. איך ההנהלה משנה, ההנהלה מנהלת עובדים, אני אשאל אחר כך אולי מי מנהל את המנהלים, שאלה חשובה, אבל זה מעבר לנו. אני חושב שצריך לשבת עם העובדים, לשמוע אותם, לשמוע השגות כשהולכים לשינוי, מה זה, לב ליבו של ניהול זה השינוי, ככה להחזיק רוטינה אפשר לעשות טייס אוטומטי באיזה שהוא מחשב ולחסוך הרבה מאוד צרות, שינוי זה לב ליבו של הניהול, כאשר מדובר בקבוצה של עובדים, לא יושבים, לא מלבנים, אני רוצה עכשיו לסיום, אני מדלג על הרבה דברים שרציתי לומר, להגיד איך מאזנים, אני נדרשתי לנושא הזה בעצמי וגם ניסיתי ללמוד אותו - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני רק רוצה להבהיר, הדיון הוא על התוכנית סדר יום בלבד.

<u>ברוך אסקרוב:</u> בהחלט. כיוון שדובר שבסדר יום צריך לאזן אמר דני זקן הנה יש תוכנית דגל הכל דיבורים ששם כיסא ריק, עושים תחלופות וכוועד

תל אביב אני מוחה שכולם באים לשם רק לא עובדי קהילת עובדי תל אבבי, אף אחד, מהטלוויזיה, מירושלים, מההנהלה, רק היום יוסי הדר - - -

היו"ר, אמיר גילת: תזכור מה אמרתי לפני רגע, שהנושא זה סדר יום.

ברוך אסקרוב: נכון.

היו"ר, אמיר גילת: אתה גולש להכל דיבורים.

ברוך אסקרוב: כן, על דרך הגזירה הלא שווה אני אומר, שראה, פה מצופפים מישהו שמגיש. סדר יום, אני רוצה להגיד לכם, אני חושב שסדר יום, מה שתגידו בפנים בסדר, החוצה אתם צריכים להגיד שזאת תוכנית דגל ולזכות אותה בפרס רשות השידור, קרן נוייבך וסדר יום, אני לא מפריד ביניהם כי אי אפשר להפריד ביניהם, זה ביחד, קרן נוייבך קראה את תמונת הרנטגן החברתית של ישראל לפני שזה צף לספקטרום של הנראה לעין. אפשר להגיד שיש לה אג'נדה וכאלה דברים, בסוף התברר שזה לא אג'נדה, זה תמונת מציאות ומגיע לה פרס רשות השידור החל מקיץ אשתקד, מגיע לה הפרס הזה, הישג מקצועי כביר שרשות השידור צריכה להתברך בו ולא להילחץ ממנו. ובכן איך עושים איזון, אני אגיד את זה במיקרו ובמקרו, בזה אני אסיים ואודה.

יאיר קורן: אתה רוצה להגיד שצריך איזון?

ברוך אסקרוב: לא, אתם רוצים את זה.

יאיר קורן: הוא בא ללמד אותנו איך עושים איזון.

ברוך אסקרוב: לאחר רצח רבין התבקשתי ע"י מנהל רשת א' יצחק אלון לעשות תוכנית שתהיה תוכנית מרכזית ברשת א', פתחו את התוכנית הזאת יצחק נבון ויצחק שמיר ז"ל ויבדה לחיים ארוכים יצחק נבון, שעתיים, הרעיון היה שיושבים שניים אחרי הטראומה הזאת ומדברים בצורה שצריך לדבר, סוג של עימות מיושב או איזון שכזה. בחלוף חודש אחרי הפתיחה החגיגית המכובדת של שני האנשים כל כך נכבדים, כל כך מתורבתים הכרזתי על פשיטת רגל, זה לא הולך להושיב שניים, אתה רוצה איזון, בוודאי שצריכים גיוון ועושר דעות וכן הלאה, אתה עושה את זה במסגרת אחת, את מי שמטיב לבטא את דעתו, את סדר היום שלו או סדר היום של המדינה כפי שהוא רואה ומפרש אותו ובתוכנית אחרת מישהו אחר

עושה את זה במיטב כשרונו והם לא עסוקים באיזה איזונים ביניהם, איזונים קולגייאליים, אני לא מדבר על דעות של אני דיברתי קצת יותר מדי ועכשיו תדבר ובעצם הנושא סובל מזה. הנושא והמרואיין. ואז באמת עברתי לשבוע אדם אחד ושבוע אחר אדם אחר.

(צעקות)

ברוך אסקרוב: אני חושב שכולכם תשמחו לשמוע את הדבר הבא, חתן פרס ישראל הפילוסוף אסא כשר מלך בינינו, מלך האתיקה בישראל נדרש בכל מקום, הוא סיפר שהוא הפסיק לבוא לעימותים שמושיבים אותו אחד לצד אחד, אתה תגיד את דעתך, הוא יגיד את דעתו השונה ותתווכחו. הוא אומר למה, כי לא מקשיבים, אז הוא אומר, אני אשא את דברי, אחר כך אני אודה ואני אלך או אשאר בקהל, אתה תגיד את דעתך. כל הדבר האנכרוניסטי הזה, עכשיו הוא מדבר מקצועית מקצועית מקצועית, מיש רוצה להקשיב צריך להיעזר בטכניקות שעוזרות להגשים את הערך שבשמו הוא מדבר, אם הוא רוצה להקשיב הוא צריך טכניקה שמגשימה את זה ולא מכניסה לריבים ולא עושה איזה מצג של איזון. מי שרוצה איזון יעשה רשות דיבור נרחבת ל-א', רשות דיבור נרחבת ל-ב', במסגרות שונות ושלום או דיון מתורבת בישראל. עוד מילה אחת שלא קשורה, אנחנו כמובן כוועד עובדי תל אביב נלווה את הענין הזה, נעשה את חובתנו ושלמותנו.

היו"ר, אמיר גילת: רני בלייר תציג את עצמך, זאת פניה שקיבלתי ב-SMS מרני השבוע, כשהוא שמע שיש דיון הוא ביקש להופיע ואפשרתי לו.

רני בלייר: שלום לכולם, שמי רני בלייר, אני במאי, יושב ראש איגוד הבמאים לשעבר. הנושא סדר יום וקרן נוייבך הדליק נורה אדומה בקרב אנשים שנאבקים כבר הרבה מאוד שנים על דמוקרטיה בערוצי השידור. כבר שבועיים אנחנו עומדים בשערי רשת ב' בקלמן מגן. אתם צריכים להבין דבר אחד, תדברו איתי על איזון, תדברו איתי על מה שאתם רוצים, הסיפור הזה בא מטעם, השידור הציבורי הוא לא ציבורי, הוא ממשלתי, הוא לוקח כסף מהציבור, מיליארד שקל בשנה, מס נוסף למיסים שאנשים משלמים. זה הופך את הרשות הזאת לרשות שהממשלה מדברת מהגרון שלה דרך האנשים, זה לא יכול להיות, זה לא ימין או

שמאל, זה לא קפיטליזם או סוציאליזם, זה רשות שידור ציבורית, היא לא יכולה כל הזמן לדבר רק את קול הממשלה, לא יכול להיות שרשות השידור תהפוך להיות ישראל היום. ואנחנו יודעים את התוכניות שלכם, אנחנו יודעים לאן אתם הולכים עם זה, אנחנו יודעים את התוכניות של ערוץ 33, אנחנו יודעים איזה פחד ואימה שולטים בערוץ הזה, בכל הערוצים, אנחנו מדברים עם אנשים, אלה אנשים שלנו שעובדים אצלכם בפחד שיצוטטו להם לטלפונים, שיצוטטו להם לחדרים. זה המצב ואנשים לא יודעים את זה כאן אבל זה המצב. ואני אומר לכם, באתי להגיד לכם את זה בשם האנשים שלי שבחוץ עכשיו, ובשם ציבור של אנשים שנלחם ויש לו קרדיט של עשר שנים של מאבקים על חופש ביטוי ודמוקרטיה, אנחנו לא ננוח ואנחנו לא נישן עד שאתם תשנו את הדרך הזאת, תהפכו את הערוץ הזה לערוץ של הציבור ולא לערוץ של הממשלה. זה כל מה שיש לי להגיד.

היו"ר, אמיר גילת: תודה. אלישע, הזמנתי אותך כי האומבודסמן הנוכחי הוא חדש בתפקיד ורצינו את הזכרון הארגוני שלך ואת המטען שלך, אם יש משהו שאתה מרגיש, לא דיברתי איתך לפני הדיון אבל אם יש משהו שאתה מרגיש שאתה יכול לתרום לדיון מבחינת התוכנית סדר יום.

אלישע שפיגלמן: אף אחד לא דיבר איתי לפני שבאתי - - -

היו"ר, אמיר גילת: בכוונה.

אלישע שפיגלמן: ואני מוכרח לומר שלא ממש ידעתי למה אני מוזמן. אני עוקב אחרי מה שמתפרסם ובצור פנסיונר של רשות השידור אני מאוד שמח שאני לא עובד עם ההנהלה הנוכחית. אני חושב שההנהלה הנוכחית עושה מעשים קטסטרופאליים, ככה ל מנהלים גוף שידור, ככה לא נוהגים בעיתונאים, ככה לא משדרים לציבור שזה אמור להיות רשות השידור שמשדרת אינפורמציה מדוייקת ומהימנה. ככה הופכים לז'ללוף ומנסים להפוך את רשות השידור לקול אדוניו. עושה את זה מיקי מירו שבזמנו ננזף על זה שהביע את דעותיו בתוכניות שהוא שידר והיום הוא בא בתור הקומיסר לשתק אנשים אחרים. מה שאתם עושים היום לרשות השידור, אתם יורים בה ברגל. ואני שמח שאני לא עובד פה יותר. אני שמח שאת הפנסיה שלי אני מקבל ממשרד האוצר ושאף אחד מכם לא יוכל לשלול

לי אותה. כי זה אחד הדברים שמפחידים פה. עברתם לנקמנות אישית בשיטות שהיו נהוגות אצל מנכ"ל שהודח, חזרה לפה ההנהלה שטופחה ע"י אותו מנכ"ל ועושה עכשיו מה שנקרא אבי ייסר אתכם בשוטים אני אייסר אתכם בעקרבים. זה מה שאתם עושים והורגים את הרוח של רשות השידור והורגים את האמינות שלה. בתור נציב הקבילות קיבלתי הרבה קבילות על הרבה תוכניות, דיווחתי לכם על כולם, היה לי נוהג קבוע שאחרי בירור של כל קבילה היה היושב ראש, המנכ"ל והממונים הישירים מקבלים העתק מההחלטה שלי ומהקבילה שהגיעה. התוכנית של קרן נוייבך סדר יום הוגדרה מה שנקרא בלחישות מסדרון, לא בדיון מסודר, כתוכנית אישית, שפירושה שהמגישה יכולה להביע את דעותיה, כל מה שנדרש ממנה זה לדאוג שיהיה ביטוי גם לדעות מנוגדות. ולא פעם הערתי לקרן בענין וכשחשבה שאני צודק היא אמרה לי אני אעשה כך וכשהיתה פעם אחת שדרשתי שהיא תתנצל, הדבר נעשה. לכן לבוא ולהגיד קרן נוייבך אינה אחראית, אינה מסוגלת לנהל שידור, על סמך מה, מי אתם בכלל, זה שאתם הנהלה לא אומר שאתם יכולים להרוס את הגוף שניתן לכם. ניתן לכם גוף כדי לשפר אותו, לא כדי להרוס אותו. התוכנית סדר יום זכתה להרבה מאוד תגובות והאזנה גבוהה, לא מפני שהיא לא טובה אלא רק מפני שהיא טובה, לבוא ולקלקל אותה, להכניס מטורף בשם מנחם בן בתור מאזן של משהו, מיקי ירדת מהפסים. אם בשביל זה הזמנת אותי אז קיבלת את זה.

היו"ר, אמיר גילת: לא, הוא לא הזמין אותך, אני - - -

מיקי מירו: תשמור על תרבות דיבור.

היו"ר, אמיר גילת: הוא לא הזמין אותך, אני הזמנתי אותך, ואני מבקש באמת - - -

מיקי מירו: תשמור על התרבות, זה הכל.

היו"ר, אמיר גילת: לא להגיע - - -

אלישע שפיגלמן: אל תקשקשו בענייני תרבות דיבור, תרבות דיבור זה איך שאתה מדבר ואתה אומר דברים גלויים. מאחר וביקשת את דעתי תן לי להביע אותה, לא הזמנת אותי כדי להשתיק אותי.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> לא, וודאי שלא.

<u>אלישע שפיגלמן:</u> אני פנסיונר, מדבר כמה שאני רוצה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> לא, לא כמה שאתה רוצה, אנחנו הולכים בארבע, אתה יכול לדבר כמה שאתה רוצה.

<u>אלישע שפיגלמן:</u> בסדר. היו קבילות, הקבילות נבחנו, היו מקרים בודדים שהיתה לי טענה כלפי המגיש שהוא לא נתן, שהוא השתיק דעות, היו כמה וכמה מקרים שאמרתי שלדעתי צריך לדאוג להזמין אדם בעל דעה אחרת בתוכנית קרובה. למיטב ידיעתי הדברים נעשו ולא היו לי טענות, מעולם לא דרשתי לשתק. אני פניתי לוועדת האתיקה שתכין כללים כדי לבחון את הנושא של הבעות דעה בשידורים, למיטב ידיעתי הוועדה דנה בענין בהרחבה בכמה ישיבות, אני לא יודע אם זה כבר הסתכם או לא, אבל למה ההנהלה מיהרה להתערב בענין לפני שהיא קיבלה את הכללים, למה היא לא נוהגת על פי כללים. ביקשתי מוועדת האתיקה ומהנהלת רשות השידור לקבוע כללים לפיהם יבחרו האנשים שעושים תוכניות אישיות, למיטב ידיעתי גם ההנהלה הזאת כמו הקודמת לא טרחה להכין כללים כאלה. אין כללים, בוחרים מגישים לתוכניות לפי שרירות ליבו של המנכ"ל. ככה זה היה אצל המנכ"ל הקודם אני מנחש שככה זה גם אצל המנכ"ל הזה, אני לפחות לא יודע - - -

<u>יוני בן מנחם:</u> אתה טועה, כדאי שתבדוק לפני שאתה מטיח האשמות.

<u>אלישע שפיגלמן:</u> אז אני אומר, אני חושב, אני לא יודע.

<u>יוני בן מנחם:</u> אז אם אתה לא יודע למה אתה אומר.

<u>אלישע שפיגלמן:</u> כי אני אומר מה אני לא יודע. אם אתה טוען שנקבעו כללים תציג אותם למליאה.

<u>יוני בן מנחם:</u> אתה טוען, אני לא טענתי דבר, אתה זה שטוען.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אלישע, אני חייב למקד אותך - - -

<u>רני בלייר:</u> אל תזלזל בפנסיה, מיקי - - -

<u>מיקי מירו:</u> אני לא מזלזל.

<u>רני בלייר:</u> אל תתייחס לפנסיונר כאילו זה משהו מזלזל.

<u>יואב הורוביץ:</u> לא, חס וחלילה.

<u>מיקי מירו:</u> רק על תרבות דיבור.

<u>אלישע שפיגלמן:</u> אני עוד לא גמרתי יואב, יהיה לך בטח הרבה מה להגיד אחר כך. צריך לקבוע כללים לפי מה ממנים את המגישים, צריך לקבוע דרך לבחור אותם - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> רציתי להבהיר לך שעל פי החלטת המליאה אנחנו לא יכולים לדון בזה היום, אנחנו חייבים לדון רק בתוכנית סדר יום. כללים זה נושא אחר, אז אם יש לך משהו להגיד ספציפית על התוכנית - - -

<u>אלישע שפיגלמן:</u> יותר אין לי מה להגיד.

<u>יואב הורוביץ:</u> אלישע, כמו שאתה יודע אין בינינו, לא הכרתי אותך ואני גם לא הייתי לוקח, מבקש את רשות הדיבור אלמלא היית מעלה את הענין של גם הפנסיה וגם הדאגה לעובדים. אני רוצה וחשוב לי נורא להגיד, לדבר פה בפני חברי המליאה ועובדי רשות השידור שהוועד המנהל הזה והמליאה הזאת וההנהלה הזאת ויש דברים שצריכים להיות מתוקנים בהנהלות ואנחנו נדאג לזה, דאגה לזכויות העובדים ולפנסיה כולל אלה שהיו אמורים, אם הרשות הזאת היתה קורסת, להיזרק לרחוב ללא פנסיה, יותר מכל הנהלה אחרת, אנחנו באים ועושים את עבודתנו פה בהתנדבות ואני אומר לך, העסק הזה שקוראים לו רשות השידור עם אזהרת עסק חי היה עסק שדינו היה להיסגר, זה חשוב שזה יאמר, העלית את ענין הפנסיה וחשוב לי להגיד לך שההנהלה הזאת עשתה יותר מכל הנהלה אחרת והצליחה לעשות את זה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> פרופ' אלי פולק, יושב ראש האגודה לזכות הציבור לדעת.

<u>אלי פולק:</u> זה עשר שנים מאז שהייתי פה, הייתי חבר מליאה במשך שנתיים. שתי מילים על האגודה לזכות הציבור לדעת, כי אני חושב שזה קשור לנושא. האגודה לזכות הציבור לדעת קיימת 17 שנים, יש לנו למעלה מ-20 אלף מכותבים - - -

וופא זועבי פאהום: זה שייך לנושא?

דוברת: לא, ממש לא, השעה מאוחרת, שלוש וחצי.

(צעקות)

טלי אייכנוולד: אנחנו הגענו לכאן בסופו של דבר כדי לקבל החלטה, אי לכך ובהתאם לזאת שיושאר מספיק זמן כדי להציג את ההחלטה שאנחנו רוצים לדון עליה ולהצביע עליה.

(צעקות)

אלי פולק: אם אתם רוצים שאני לא אדבר, אין לי בעיה. האגודה לזכות הציבור לדעת יש לה למעלה מ-20 אלף איש אשר מכותבים ואנחנו ספקי התלונות, ספק התלונות הגדול ביותר במדינת ישראל, הן על רשות השידור והן על נושאים אחרים. אחד הדברים שאנחנו גאים בהם זה שאנחנו מעודדים את הציבור לבוא ולהעביר תלונות. כתוצאה מכך יש לנו קשר ישיר עם הציבור ואנחנו חושבים שיש לנו איזה שהיא תחושה טובה מה הם הלכי הרוח הציבוריים ומה אנשים חושבים על הנעשה ברשות השידור במקרה הזה בתוכנית של קרן נויבך. ולגבי התוכנית של קרן נויבך יאמר מיד, אני חושב שמה שמפריע לאנשים יותר מכל דבר אחר זה שהתוכנית הזאת שהיא תוכנית אישית קיימת כתוכנית אישית כבר ארבע שנים, זאת תקופה מאוד ארוכה שבה תוכנית שמופיעה בשעות שיא של האזנה שאנשים נמצאים, רוצים לשמוע משהו אחר, הם שומעים אך ורק דבר אחד והדבר הזה הוא דבר שהוא עם כל הכבוד לסוציאליזם וכו', אבל הוא דבר אחד, הוא לא מגוון הדעות שהחוק מחייב את רשות השידור.

דובר: בכל תוכנית הוא מחייב מגוון דעות?

אלי פולק: הדבר הזה מתבסס בהמון דוגמאות ואלישע שפיגלמן אמר בצנעה שהוא העיר לפעמים, אכן הוא העיר וההערות הן על פני שנים וההערות מובאות בנושאים שונים, מדובר על יותר מדי מקרים שבהם היה דיון על נושא מסויים, הביאו שניים שלושה מוזמנים, כל המוזמנים הפלא ופלא היתה להם דעה אחת בלבד שהיא גם היתה לא כל כך רחוקה מהדעה של המגישה. כאשר הוגשו תלונות מר שפיגלמן אמר שיהיו עוד דעות, שיהיו דעות שונות, אבל הדבר הזה, אם

שמענו היא לקחה את זה לתשומת ליבה, לא, זה חוזר על עצמו על פני שנים, זה לא מתחיל בפעם אחת או בפעם אחרת. ישנן הרבה תלונות לגבי הבעת דעה אישית, אם אתם רוצים יש לי דוגמאות אבל מכיוון שהזמן קצר אני מניח שאתם לא רוצים שאני אקריא לכם את הדוגמאות ואת התגובות של הממונה על קבילות הציבור. אני חושב שרשות השידור שמחוייבת לפלורליזם, שמעתי הרבה דמוקרטיה, ה-א׳ ב׳ של דמוקרטיה הוא פלורליזם ופלורליזם משמעו שאין אדם אחד שהוא מגיש תוכנית אישית משלו במשך שנים בניגוד לכללים הקיימים ברשות השידור היום. אם כן יהיה שינוי במסמך נקדי או לא יהיה שינוי בואו נשים את הדברים על השולחן, מסמך נקדי דורש שלא תהיה תוכנית אישית ומסמך נקדי דורש שהאמירה של דעה אישית של שדר לא תעשה בוודאי לא ע״י עובד רשות השידור שמגיש תוכנית. הדבר הזה מפריע להרבה מאוד אנשים. אני רוצה לומר עוד דבר, כאדם שבא במגע עם ציבור לא קטן, אני חטפתי על ימין ועל שמאל על כך שאני תומך ברשות השידור וחושב שרשות השידור זה דבר שהוא חשוב, הוא מאוד חשוב למדינת ישראל, ומדינת ישראל עם כל הבעיות שיש לנו, כל החברה שיש לנו, כל המגוון החברתי, עם כל הבעיות הפנימיות, רשות השידור שהיא רשות השידור הציבורית היא מאוד חשובה. לצערי הרב במשך ה-17 שנים האלה שאני עוסק בנושאי תקשורת בגדול הפלורליזם ברשות השידור לא היה, פה היה נסיון להביא פלורליזם ועל כך תבורכו.

<u>קרן נויבך:</u> אני רק רוצה להעיר שהאגודה לזכות הציבור לדעת - - -

<u>נורית ירדני לוי:</u> אנחנו רוצים לדבר.

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> אמרתי שזה הדובר האחרון.

<u>קרן נויבך:</u> חשוב לי לומר משהו בהקשר הזה.

<u>נורית ירדני לוי:</u> יש פה אנשים שצמים, יש פה אנשים שבאו מכל קצוות הארץ, עוד לא פתחנו את פינו.

<u>קרן נויבך:</u> אני רוצה להגיד משפט אחד ברשותכם. האגודה לזכות הציבור לדעת הציעה אותי, העמידה אותי להצבעה לפני כשנה או שנתיים

בקטגוריית העיתונאית המעצבנת ביותר שיש ברדיו. שתבינו מהיכן האנשים באים, מראש - - -

דוברת: זאת זכותו.

קרן נוייבך: זכותו לגמרי, אבל זאת גישתו כלפי. זה ענין של גישה, לא מתייחסים אלי בכלל בתור אדם אלא בתור משהו מעצבן.

אלי פולק: אולי את באמת מעצבנת?

קרן נוייבך: בסדר, יכול להיות שאותך.

רני בלייר: זה מה שנקרא תרבות דיבור, כן? אולי תתחילו עם תרבות שידור.

היו"ר, אמיר גילת: תודה רבה, אני מבקש מהאורחים, אנחנו נשארים חברי המליאה וגורמים מקצועיים. מי שלא שייך למליאה או לגורמים המקצועיים -

דוברת: אני רוצה לבקש מרני, אמרת דברים קשים נגד יוני בן מנחם, להתנצל רני.

היו"ר, אמיר גילת: להתנצל על מה?

דוברת: על זה שאמרת שהוא קרימינל ושהוא צריך ללכת וכל ההנהלה צריכה ללכת.

רני בלייר: ההנהלה הזאת תלך, היא לא צריכה ללכת, היא תלך, אנחנו נגרום לזה לקרות. היא בדיוק יודעת גם על מה היא תלך.

קרן נוייבך: תודה שהזמנתם אותי, היה לי חשוב לומר לכם את הדברים האלה, תודה רבה.

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו חוזרים לקטע של המנכ"ל ומנהל קול ישראל שניסחו את הדו"ח. טלי, אני קטעתי אותך, בבקשה.

אנטון איוב: לא, אני רוצה להגיד שזה הדיון הכי מביש שאני שמעתי ואני השתתפי בו אי פעם בחיים, לא יתכן שנביא לכאן את ההנהלה ונשים אותם על ספסל הנאשמים וכל אחד יזרוק עליהם חץ. זה לא יפה, זה לא נאה, וזה לא הוגן.

דוברת: אתה נציג ציבור, לא נציג ההנהלה.

אנטון איוב: אני מדבר על ההנהלה.

דוברת: אבל אתה נציג ציבור ולא נציג של ההנהלה, זה התפקיד שלנו כנציגי ציבור - - -

אנטון איוב: להגיד עליו קרימינל ולהגיד עליו שהוא - - -

(צעקות)

אנטון איוב: אמיר לא היה צריך להזמין אותם.

דוברת: למה מביש, מה שקרה מביש, לא הדיון מביש.

טלי אייכנוולד: מבחינתי לא שיקולי רייטינג מנחים אותי, דהיינו אם יש מהומה בציבור על ההחלטה הזאת זה לא מה שמזיז לי, להיפך, ואני רוצה להתחיל כן בנימה חיובית, אני לפחות, אני מדברת בשם עצמי, לא בשם אף אחד אחר, אני לא נגדכם, להיפך, באתי לכאן כדי לסייע לכם להעביר את הרפורמה הזאת שהיא דבר מאוד לא פשוט ויהיו בה הרבה מאוד חלקים מאוד שנויים במחלוקת, אני בטוחה שאתם תקבלו הרבה רפש בפרצוף רק על הנסיון להעביר את חלק מרשות השידור ללוד וכו'. וכולנו כאן לתמוך בבסיס במהלכים שלא יהיו פשוטים בכלל ולא יהיה להם רייטינג גבוה. אז לכן אני לא אוהבת את הקטע הזה של אנחנו נגדכם, אני לא אוהבת את זה, כולם באו לפה כדי לעזור להנהלה, אבל במקרה הספציפי הזה שאנחנו דנים בו של קרן נויבך, והתפקיד שלנו, זה התפקיד שלנו שבמקרים ספציפיים שבהם נראה לנו שהחלטה או תהליך קבלת החלטות נעשה בצורה מסויימת שהיא לא נכונה, כן לבוא ולשאול את ההנהלה שאלות ולבקש ממנה תשובות - - -

אנטון איוב: לא היתה כוונתי לגבי ההנהלה ולא לגבי המליאה, התכוונתי לאורחים שזרקו רפש.

טלי אייכנוולד: באופן כללי אני אומרת שזה תפקידנו, אני במקרה הספציפי הזה התרשמתי גם לאור מה ששמעתי כאן שתהליך קבלת ההחלטות המקצועי לא נעשה בצורה שמספקת אותי בתור מליאה, לא למה מאזנים, דהיינו על בסיס מה, לא מה מאזנים כמו שקרן העלתה, את מה אנחנו מאזנים פה, את מה, שמאלני מול ימני, אישה מול גבר, מה האיזון שעומד על הפרק, זה מאוד לא ברור.

איך מאזנים, יש צורות שונות לאיזון, עם מי מאזנים, איך נעשה תהליך בחירת המגישים, תהליך הכנה לשינוי שזה נושאים שדובר עליהם כאן ואיך מכינים אם בסופו של דבר נעשה שינוי, אני במקרה הספציפי הזה התחושה שלי מאוד לא נוחה מתהליך קבלת ההחלטות והצורה שהוא נעשה ולכן בקשתי היא וזה מה שהייתי רוצה שנחליט עליו, להשאיר את הפורמט הקודם על כנו עד שיתברר ונדון לעומק בצורה נכונה בכל הדרך שבה כל השרשרת של קבלת ההחלטות הזאת צריכה להיעשות. יתכן שבסופה נגיע לאותה מסקנה, יתכן שלא וזה כן לאור חוות דעתה של חנה היועצת, זה כן בהחלט בסמכותנו להתערב במקרים ספציפיים, בתוכניות ספציפיות ובמגישים ספציפיים וזה מקרה ראוי לכך לטעמי וזאת ההחלטה שאני רוצה שנחליט אותה. משאירים על כנו עד שהענין לא מתבהר.

היו״ר, אמיר גילת: יש עוד שאלות למנהלים, כדי שאולי נעשה את הדיון בפורום של המליאה.

נורית ירדני לוי: למה, חשוב שהם ישמעו.

וופא זועבי פאהום: אולי בגלל שאני עו״ד אז יש לי את האובססיות האלה, יש לי מאוד כואב ואפילו לא מובן לי שמישהו מבין שהוצא מכתב ונעשה שימוש בשמו באופן מזוייף ואנחנו לא יודעים על זה. ולא נעשה שום דבר עם זה. עכשיו ד״ר מיקי מירו אמר שהמכתב הזה מזוייף ולא הוא חתם עליו וזה חמור מאוד, אז איפה אנחנו? אני יכולה להוציא בשמך אמיר מכתב ולכתוב עליו אמיר ולשלוח לכולם ולהפעיל את השיטות שלי במקומך? מה זה, זה משהו מאוד - - -

היו״ר, אמיר גילת: זה לא הנושא עכשיו.

וופא זועבי פאהום: לא הנושא עכשיו אבל מה נעשה בנושא.

היו״ר, אמיר גילת: אתם התעקשתם לא לדון - - -

וופא זועבי פאהום: אני לא רוצה לדון אבל זה עלה, זאת פעם ראשונה שאני שומעת על זה - - -

היו״ר, אמיר גילת: זה לא הנושא.

נורית ירדני לוי: אנחנו יושבים פה שעות ארוכות, אתם הוועד המנהל, אנחנו המליאה, בהרבה ועדות אני יושבת פה, שעות ארוכות, נקודת המוצא

כשהתגייסנו פה כולנו עברנו תהליך בחירה ממושך, קפדני, בדקו לי את ה-MA עוד פעם ועוד פעם ועוד פעם כאילו שמה, באמת בכבוד רב כלפיך יוני וכלפיך אמיר וכלפיך יוני, הם לקחו את הרכבת וטסו כמו רכבת הרים ואני יושבת פה קדנציה שניה ואני ישבתי בהרבה גופים ציבוריים, עבדו, הערכנו את זה, ישבנו, שיתפנו פעולה, היו הרבה דברים שלא הלכו מאה אחוז, אמרנו הם רוצים להביא את הנקודה הזאת לרפורמה, במקום שנחגוג היום רפורמה תראו אנא אנו באים. כל המליאה, כולם אנשים, מלח הארץ, אנשים הכי טובים, יוני, מהשמאל, מהימין - - -

<u>יוני בן מנחם:</u> אני מכבד אתכם ומעריך אתכם.

<u>נורית ירדני לוי:</u> אז מה קורה, כולנו פה נעשינו עימות על מה, עימות כי קורה שעושים טעויות, הייתי בהרבה הנהלות, הייתי בהרבה תפקידים חשובים, אני מאוד מעריכה אנשים שרצים קדימה, עבדתי עם טדי שנים, עבדתי עם עוזי נרקיס שנים, אנשים שרצים קדימה בעיני מאוד מוערכים, אבל הרכבת הגיעה לראש ההר, יוצאת רפורמה, במקום שיהיה פה יין ונרים כוסות כל האנשים ירדו מהרכבת. איך, לפני חודש ימים הלכתי זקופה ברחוב, אמרו, רשות השידור, הסיפור המנצח, 30 שקל לשעה, שמונה לשמונה, כמה עבדתם על שמונה לשמונה, בסוף הכל קורס לתוכנו, מושמצים, אתה לא יודע איזה טלפונים אני מקבלת, לא רק מהשמאל, מהימין, שכועסים כל כך על קרן נויבך, היתה פה טעות, אני מאוד מבקשת, אני חושבת שההצעה של טלי, אני לא ידעתי אותה, הרגע הראו לי, אני לא ידעתי איך היא מנוסחת, מאוד מתון, מאוד מתחשב, נרד מהענין הזה, קורות טעויות, כל הרחוב נגדנו, עד שאתם טרחתם, זה כמו איש שפוגע בעצמו, אני עובדת בתחנה לבריאות הנפש, עובד עובד עובד ובסוף מפיל את עצמו, זה הרס עצמי, מה קרה פה עם קרן.

<u>יעקב נווה:</u> היתה תקופה, בתקופה של משה גביש, שסילקו את גבי גזית בבושת פנים מהמקום, לא היתה מלחמת עולם, אף אחד לא היה נגד ההנהלה, היה דבר אחר, המנכ״ל הקודם שיבץ להגיש את מבט את מירב מילר ואת ינון מגל, זה היה למורת רוח של כמה מחברי המליאה אבל לא היה דיון, לא היתה צעקה, לא יושבים שלוש שעות כבר על נושא ספציפי אחד.

וופא זועבי פאהום: אולי כי זה היה זמני.

דוברת: זה לא נכון.

גאולה אבידן: השתנו הזמנים יעקב.

יעקב נווה: אני שואל שאלה פשוטה, האם זה נכון שאנחנו נחליש, מה שאנחנו עושים עכשיו זה להחליש את ההנהלה, אני רואה בהנהלה החדשה הרבה תוכניות חדשות, אני רואה אור בקצה המינהרה, אני רואה תוכנית בידור ביום שישי שאני נאבק עליה שנים, אני רואה תוכנית קבלת שבת, אני רואה תוכניות, אני מתחיל לראות טלוויזיה חדשה. אם יש טעויות אני לא חושב שזה צריך להגיע לרמה כזאת, מה שאנחנו עושים פה זה פשוט עוול, זה דבר לא נכון שאנחנו עושים, אנחנו כחברי מליאה, להנהלה.

יפעת זמיר: אני רוצה לומר כמה דברים שעלו ברמה הרגשית היום. אני באה מערוץ שידור מסחרי, ערוץ 2, עבדתי בחברת החדשות הרבה שנים ובטלוויזיה בכבלים הרבה שנים, אני מרגישה שהזמן שאנחנו נותנים פה כולנו, לא רק במליאה, גם בוועדות השונות, אני יושבת בוועדת תוכן, הגעתי לוועדת תוכן כאדם מקצועי, אומרים תמיד פעם עיתונאי תמיד עיתונאי, אני עיתונאית בדם ובנפש מאז שאני זוכרת את עצמי, לא יתכן שאנחנו יושבים שעות ומעבירים ישיבות ומחשבות ומתקשרים לאנשים בשם האנשים המקצועיים שבתוך הרשות כדי לייצר משהו חדש ובסוף מקבלים החלטות שנעשו לא על דעתנו, לא לאחר התייעצות ולא רק זה, שנה עובדת ועדה, לא טרחו להקשיב מה יש לה להגיד, התחושה שלי המאוד קשה מיקי, ואני שידרתי שנים, 20 שנה שידרתי, ברדיו ובטלוויזיה, בחיים לא ראיתי כזאת קבלת החלטות. יכול להיות שזאת טעות, צריך להגיד כאן טעינו, נעצור, נחשוב מחדש, אבל זה לא רק לחשוב מחדש, נעשתה פה עבודה, תקשיבו לנו, לקחו אותנו כדי שנעמוד פה וניתן דעה מקצועית, מה התחושה שאנחנו מקבלים ולמה אתה מרגיש את הדבר הזה, את הקושי הזה, כי התחושה היא שמשתינים עלינו. שמביאים אותנו שעות לתל אביב ולירושלים ובסוף אומרים לנו, לא מעניין, פשוט לא מעניין. אני לא מוכנה להיות במקום הזה. יותר מכך יוני, קשה לי מאוד לשמוע

עובדים ממקום של תחושה שמשקרים להם ומשקרים לנו. לנו נאמר מספר פעמים על ידיכם שדיברתם גם עם קרן וגם עם מירית, אני חושבת שלראשונה - - -

מיקי מירו: ממה את קובעת שקר? את משתמשת פה במונח - -

יפעת זמיר: שקר.

מיקי מירו: את מדברת פה על דבר שהוא לא ראוי.

יפעת זמיר: שמענו פה כולנו אנשים, כולנו ישבנו פה - - -

מיקי מירו: את שופטת? קיבלת מינוי?

יפעת זמיר: מיקי באמת - - -

מיקי מירו: לא, זה לא ראוי.

יפעת זמיר: מה לא ראוי?

מיקי מירו: את לא יכולה להגיד שאני אמרתי שקר.

יפעת זמיר: אני מדברת על התנהלות תקנית של קבלת החלטות, התנהלות מקצועית של רשת טלוויזיה היחידה הציבורית במדינת ישראל. משתנה תכנית, תוכנית הדגל, לא תוכנית ברשת א', תוכנית הדגל, דיון מינימאלי, פיילוט - - -

מיקי מירו: לא בטלוויזיה, ברדיו.

יפעת זמיר: סליחה, רדיו, גם אני עשיתי רדיו ולא מעט שנים, ברדיו מסחרי עלום, FM 99, פיילוט בסיסי, לדבר עם המגישה, לדבר עם העורכת, איזה מין קבלת החלטות זאת. אני מבקשת לאמץ את הבקשה להצבעה של טלי.

דובר: הצבעה של מה?

יפעת זמיר: לעצור את הרכבת - - -

דובר: איזה רכבת?

יפעת זמיר: הרכבת של שינוי התוכנית שבגללה כולם ברחוב - -

דובר: אסור להתערב פרסונאלית לגבי תוכנית - - -

יפעת זמיר: זה לא פרסונאלית, זה מקצועית, היתה תוכנית X, בוא נגדיר, היתה תוכנית X, עשו אותה תוכנית Y, בואו נעצור, נחשוב, יש עוד דרך

ארוכה לרפורמה, זה רק קצהו של קרחון של שינוי, אנחנו מתחילים פה דרך ארוכה שרוצים שבסופה יהיה - - -

דובר: אני לא מסכים איתך.

יפעת זמיר: זה בסדר גמור לא להסכים איתי.

אורי ארבל גנץ: קודם כל כגילוי נאות עורכת התוכנית היתה סטודנטית יחד איתי לפני 17 שנים במדע המדינה באוניברסיטת תל אביב, מאז לא היינו בקשר עד לפני חודש כשגיליתי שהיא עדיין עורכת פה וביקשתי ממיקי מירו שגם אותו אני מכיר בגלל האגודה הישראלית למדע המדינה ואנחנו באותה ברנג'ה, את הנייד שלה כדי שאני אסמס לה מה שלומך. זה כהקדמה למה שאני רוצה להגיד. לעצם הענין, אני חושב שיש פה שני היבטים ואני חושב שבגלל זה התחושה שלך, התחושה שלי עוד יותר קשה, התחושה שלי זה שאם אמון הציבור בנו כמליאה התרסק ואם כתוצאה מזה אמון הציבור ברשות השידור התרסק, קחו את הרפורמה, תאפסנו אותה באיזה שהוא מקום, את החתימות, את המסמכים, זה לא רלוונטי, אף אחד לא יהיה איתכם, אף אחד לא יקשיב לכם, אף אחד לא יאמין. יתרה מכך, הייתם במקום מאוד שולי, בסך הכל תוכנית מסויימת שהיתה איתה איזה שהיא בעיה, כזאת, אחרת, אני יכול לחשוב ככה, אתה יכול לחשוב ככה, מנהל הרדיו יכול לחשוב אחרת, לגיטימי. הסיפור הזה עכשיו פוצץ עשרות דברים מסביב שאנחנו כולנו מתמודדים, אני לא יודע עם מה אתם, אני מתמודד עם זה כבר שבועיים וחצי, שבועיים וחצי עם עיתונאים שמתקשרים, עם ציבור ששולח, אני לא מכיר אותם, איגודים שאני לא שמעתי את שמם עד היום, החל בתוכנית הזאת וכלה בעוד הרבה מאוד דברים שלא נזכיר כרגע כאן, נדבר עליהם בישיבה הבאה, והכל במין עיסה אחת גדולה שאני כבר פה בתוך המליאה צר לי להגיד, כבר לא יודע מי איתי, מי נגדי, מי אומר עלי, מי לא אומר עלי, המזכירה שלי התקשרה לדחות את הפגישה בגלל שאני זומנתי לישיבת הנהלה אצלי בארגון והתשובה שהיא מקבלת מלשכת המנכ"ל, האם זה נכון שזימנו אותו לישיבה או שהוא מתחמק, במשך שלושה ימים טלפונים לחברי המליאה תגיעו או לא תגיעו, אנחנו כבר מעבר לתוכנית של קרן נויבך, אנחנו במצב שאם לפני שבועיים וחצי עשרה אנשים אמרו שהם

צריכים דיון כאן, באותו רגע היית צריך לזמן דיון. ולא יכול להיות שאני כחבר מליאה מקבל ממך אימייל שחברי הוועד המנהל מתכנסים לדון בענין שחברי המליאה היו צריכים לדון, זה דבר שלא יעשה. כי אני בתחושה באותו רגע שאין לי על מי לסמוך, שאף אחד לא משתף אותי בתהליך קבלת ההחלטות, שאני לא יודע על מה הן מתקבלות, ישב פה המנכ"ל, ישב פה מנהל הרדיו שהוא חבר שלי, אתה לא יכול להאשים אותי שאני נגדך, ואני אמרתי לא פעם, אני מקווה שזה נמצא בסטנוגרמות, אני לא יודע במה, אני לא מתערב בשיקול דעת מקצועי, זה לא מעניין אותי, אני לא איש מקצוע, אני אמרתי את זה בישיבה האחרונה, אמרתי לחברי בוועדת התוכן, שם אנחנו לא צריכים להיות, לא רוצה, זה לא התחום שלי, התחום שלי זה להיות נציג ציבור, זה להגיד לכם מה חושבים ואני אומר לכם עכשיו שאתם כשלתם, כשלתם באמון הציבור, טעיתם, נפלתם ואתם שוגים עכשיו בזה שאתם מתבצרים באיזה שהן עמדות שלא ברורות לי. אתם ממשיכים ומוסיפים חטא על פשע. כי הייתם צריכים להגיד בדיוק כמו שאמרת לי בשיחה אחרת, הייתם צריכים להגיד סליחה, יכול להיות שהיינו צריכים לחשוב על זה פעם שניה, פעם שלישית ויכול להיות שבסוף התהליך הזה אתם תקבלו את אותם החלטה עוד פעם, אני אהיה הראשון שאתמוך בכם, אני לא מכיר את קרן נוייבך, אני הראשון שאתמוך בכם, אבל אני וכתבתי את זה באימייל בשבוע שעבר, אני לא מוכן להיות בעמדה שיורקים לי בפרצוף ושמורחים אותי, אל תמרחו אותי, תכבדו אותי, אתה מדבר איתי על תרבות, אתה מדבר איתי על לכבד, תכבדו אותי, תשתפו אותי, אל תמרחו אותי מאחורי הקלעים, כי זה מה שנעשה פה, ב-80% מהזמן זה מה שנעשה פה.

יוני בן מנחם: מי מרח אותך?

אורי ארבל גנץ: אתם, כולכם, כל מי שהיה מעורב בתהליך הזה.

יוני בן מנחם: אתה פעם שוחחת איתי?

אורי ארבל גנץ: לא, אתה לא שוחחת איתי, זה בדיוק הענין, שאני צריך ללמוד על ההחלטות שלך מהעיתונות, החלטות שאני אמון עליהן.

יוני בן מנחם: זאת סמכותי החוקית, בדיוק בשביל זה אני נמצא פה.

אורי ארבל גנץ: אני אסביר לך מה סמכותך החוקית, יושב פה נציג המחלקה המשפטית, קיבלנו את עמדת, את חוות הדעת של היועצת המשפטית, בחוות הדעת הזאת נאמר, אתה העורך הראשי תחת ההחלטות של הוועד המנהל שגם הוא תחת החלטות המליאה.

יוני בן מנחם: אם אתה מצטט תצטט במדוייק.

אורי ארבל גנץ: המליאה קיבלה ואישרה את לוח השידורים שאתם הבאתם, יש פה שינוי שהוא יותר מאשר שינוי קוסמטי, זה לא מנחה אורח, זה לא מנחה באיזה שהוא יום מסויים, יש פה שינוי קונספט. כמו שעשיתם במקומות אחרים.

יוני בן מנחם: אני קיבלתי עכשיו SMS מהמזכירה שלי, היא לא פנתה אליך ואתה לא דיברת עם המזכירה שלי.

אורי ארבל גנץ: לא דיברתי על המזכירה שלך.

יוני בן מנחם: אז על איזה מזכירה דיברת? אז תתקן שיהיה ברור שלא דיברת עם המזכירה שלי.

אורי ארבל גנץ: לא אמרתי המזכירה שלך, אמרתי שצלצלו ללשכת המנכ"ל, היושב ראש - - -

יוני בן מנחם: אמרת מנכ"ל.

אורי ארבל גנץ: אני מתנצל.

יוני בן מנחם: בוא נתקן את העובדות.

אורי ארבל גנץ: אני מתנצל, נפלתי בלשוני ואני מתנצל. אני אומר, אני מתנצל, לשכת היושב ראש. קיבלנו החלטות לגבי לוח שידורים, אני מצפה ולא לכל דבר צריך לכנס את ועדת תוכן, יש אימיילים, אני מקבל אימיילים שלוש פעמים ביום על דברים הרבה יותר שוליים, על קוצו של איזה א' ששינו באיזה סעיף ד' לקראת אני לא יודע מה. אפשר היה את זה ביום חמישי בערב כשמנהל הרדיו קיבל החלטה, להפיץ את זה לחברי ועדת תוכן, לפחות לתת להם זמן להגיב, להתייחס לזה ולהמשיך הלאה. שום דבר לא היה קורה אם זה היה נעשה ביום ראשון שלאחר מכן ובשביל זה אנחנו פה ואני מסכים עם מה שאמרו קודם, עם מה שטלי אמרה

קודם, בשפה מאוד פשוטה, אני לא ישבתי פה מעולם בתחושה שאני נגדך או נגדך או נגד מישהו, נהפוך הוא - - -

יוני בן מנחם: אנחנו לא חושבים את זה, אנחנו לא חושבים שאתה נגדנו.

אורי ארבל גנץ: נהפוך הוא, אני פה - - -

יוני בן מנחם: אבל זה לא השיח, השיח הוא - - -

אורי ארבל גנץ: אני רק רוצה לסיים, אני רואה את תפקידי לשגרר אתכם בפני הציבור, ככה אני רואה את זה ולהגן גם על דברים קשים שנעשו ואף אחד מאלה שפנו אלי בשבועיים וחצי האחרונים לא קיבל ממני תשובות, ועד העיתונאים ואיגוד האומנים ואיגוד הזה ואיגוד ההוא ואף אחד לא קיבל ממני תשובות כי אני לויאלי כלפי מה שקורה פה. לא פניתי לעיתונות, אם כי שקלתי בזמן מסויים כשהבנתי שלא מדברים איתי, אבל זה חלק מהאחריות שלכם לשתף אותנו ולקבל את חוות דעתנו, לשמוע אותה, לתת לנו מקום ואני חושב שזאת השגיאה שנעשתה פה ואני מצטרף למה שטלי אמרה, אני חושב שאפשר לעצור, להגיד אנחנו בדוקים, אתם רוצים תשליכו עלינו את ההחלטות כדי שכבוד ההנהלה ישמר בפני הציבור, אין לי שום בעיה עם זה, המליאה תקבל את ההחלטה שאנחנו הורינו להנהלה לעצור ואנחנו מבקשים לבחון את זה לעוד שבוע, לעוד שבועיים, יהיה דיון בוועדת האתיקה או בדו״ח של ועדת האתיקה, לא יקרה כלום אם ב-1.9 תחליטו שקרן נוייבך צריכה לעבור ללילה, אני הראשון שאגבה אתכם. אבל אני לא מוכן שהתהליכים האלה יתנהלו וימשיכו להתנהל בדרך הזאת.

יוני בן מנחם: רק הערה קצרה, הדברים מופנים לא רק לאורי ולנורית, אלא לכל חברי המליאה. אנחנו מאוד מכבדים אתכם ומעריכים אתכם ואת כל התרומה שעשיתם במשך כל התקופה הזאת, לפחות אני בתקופה שאני מנכ״ל, לקדם את רשות השידור ולסייע לרשות השידור גם ברפורמה, גם בשינוי של התכנים, אנחנו עשינו כברת דרך אני חושב די מהותית גם בתחום של הרפורמה וגם בתחום של התוכן ושדרוג השידורים, אתם יכולים לראות את הראייה הכי טובה בימים אלה, את האולימפיאדה, מה שנעשה עם האולימפיאדה ואת אתר האינטרנט

של האולימפיאדה והשידורים ככלל. כמו שלכם יש חובה ציבורית ואנחנו מכבדים אותה, לנו יש חובה ניהולית. כל עוד מסמך נקדי הוא בתוקף ולא שונה אנחנו חייבים לשמור עליו. אנחנו חייבים לתת את ההסבר לציבור מדוע אין איזון בשידורים, אנחנו חייבים לתת את ההסבר הזה לציבור, אם אני לא אאזן את השידור, אדאג שהוא יהיה מאוזן, במיוחד כשמגיעות תלונות והגיעו תלונות, זאת לא המצאה, אתם שמעתם גם מאלי פולק וגם מאלישע שפיגלמן למרות הדברים הקשים שהוא אמר, אם אנחנו לא נעשה את זה אנחנו נמעל בתפקידנו הניהולי והציבורי. ולכן אנחנו אלה שעומדים בפרץ, אנחנו אלה שעומדים בשורה הראשונה בחזית, אנחנו סופגים את האש, לא אתה מקבל את הטלפונים על חוסר איזון בשידור ותאמין לי לא נעים לקבל את זה, לא נעים לשמוע קללות וצרחות של אנשים וכשמתקשרים מאזינים אני עונה להם, אני חושב שזאת חובתי הציבורית לענות למאזין גם אם אני מנכ״ל רשות השידור. ואם מחייגים אלי לסלולרי אנשים שמשיגים את הטלפון שלי אני לא מנתק להם ואומר להם רבותי תפנו לאומבודסמן, אני שומע אותם ומתייחס אליהם, כי זאת חובתי הציבורית לעשות. אני זה שעומד בפרץ בקו הראשון ומנהל הרדיו ומנהל רשת ב׳, אנחנו סופגים את האש הזאת. מה שהבנתי ממבקרת הפנים, אנחנו לא שינינו את הפורמט של התוכנית, אנחנו לא פגענו בקרן נוייבך, אנחנו לא רוצים לפגוע בקרן נוייבך, מה שאנחנו בסך הכל רוצים זה שהשידור יהיה לפי כללי האתיקה שנקבעים במסמך נקדי. כל עוד המסמך הזה היה בתוקף והוא בתוקף עדיין גם היום, גם ברגע זה, אתם לא שיניתם אותו, אנחנו חייבים לשמור עליו.

<u>**יפעת זמיר:**</u> אבל מה קרה פתאום?

<u>**יוני בן מנחם:**</u> אני לא מנהל פה ויכוח עם אף אחד, אני רק רוצה להגיד את הדברים האלה כדי שתבינו אותנו.

<u>**יפעת זמיר:**</u> ארבע שנים הגברת משדרת, מה קרה בזמן הזה - -

<u>**יוני בן מנחם:**</u> הסברתי לך, כשנכנסתי לתפקידי לפני פחות משנה, התחילו להגיע התלונות האלה, סיפרתי את זה בהתחלה, אני הפניתי אותן לטיפול מנהל הרדיו - - -

מיקי מירו: אגב היו תלונות כל השנים.

ופא זועבי פאהום: אבל אתה אומר משהו - - -

יוני בן מנחם: אמר את זה גם אלי פולק, הוא יכול ההי לתת לכם את הרשימה. אנחנו התחלנו לטפל בזה, אני חושב - - -

גאולה אבידן: טיפלתם בעוד אנשים, התחלתם לטפל כללית בעוד?

יוני בן מנחם: מנהל הרדיו יכול לפרט בפנייך באיזה תלונות הוא טיפל, בוודאי. אני מציע לכם - - -

גאולה אבידן: בעוד תוכניות?

יוני בן מנחם: אני אענה על כל שאלה רק תרשו לי להגיד משהו, מיקי מירו אני מכיר אותו שנים, הוא אדם אמין וישר, בעיני, אני מכיר אותו וגם יאיר קורן, אני מכיר אותו גם 20 שנה, מעולם הם לא רימו אותי ולא הטעו אותי. כשבאים ומדווחים לי את הדיווחים האלה אני מאמין למנהלים שלי ואני גם נותן להם את הגיבוי. אני מאמין למנהלים שלי, אני לא הייתי מציע פה לשפוט, אין לי גם שום דבר אישי נגד קרן נויבך, אגב אני שלחתי לה מכתב ברכה על איזה שהוא פרס שהיא קיבלה ואני האחרון שרוצה לפגוע בה. אני חושב שאתם צריכים להאמין למנהלים, המנהלים האלה לא מרמים אתכם, אם תרצו וגם מבקרת הפנים תציג לכם את הנתונים, היו תלונות, אנחנו לא המצאנו את הדבר הזה, זה לא נולד אאוט אוף נו וור, וחובתנו הניהולית והציבורית היא לשמור על האיזון בשידור. זה מה שעשינו.

ופא זועבי פאהום: אך איך חשבתם שמנחם בן הוא הדבר שהכי מאזן?

יוני בן מנחם: מנהל הרדיו יסביר לך איך נבחר מנחם בן, אבל בסופו של דבר אל תתפסו למנחם בן כי הוא שידר בסך הכל יומיים, הבן אדם שידר יומיים בסך הכל.

מיקי מירו: הורדנו אותו.

יוני בן מנחם: היתה פעילות מאחורי הקלעים, אני לא רוצה להרחיב על זה כרגע.

וופא זועבי פאהום: אנחנו מאמינים למנהלים אחרת לא היינו כאן, חוץ מזה שאנחנו מאמינים למנהלים אנחנו גם יש לנו, אתה העורך הראשי, אנחנו סוג של מו״ל, אנחנו אחראים על מה שיוצא בסופו של דבר. יש לנו אחריות ציבורית והעורך הראשי כפוף באיזה שהוא אופן באנלוגיה למו״ל שלו. אנחנו לא מתערבים בשיקולים המקצועיים שלך ואני לא הייתי רוצה להחליף את שיקול דעתי בשיקול דעתך. בוודאי שלא, אני לא שמה אותי במקומך ולא במקום מיקי מירו. אבל במקרה כזה שיוצא, הדבר מדבר בעד עצמו, העובדה היא שבסופו של דבר יומיים לקח לכם להתפטר ממנחם בן ואילו הבדיקה היתה נעשית כמו שצריך אז יכול להיות שאפילו לא הייתם שמים אותו. עובדה היא שרק יומיים הוא שידר, למה, לא בגלל שאתם נכנעתם ללחצים, בגלל שמצאתם שהוא לא מתאים. אם הבדיקה היתה נעשית קודם לכן כמו שצריך, בזמן הנכון או ברוגע הנכון, הייתם מגיעים למסקנה שלא צריך לשים אותו איתה. הרי בסך הכל אתה לא בא רק לאזן אותה, אתה רוצה גם לאזן את השידור שאתה משדר אותו לציבור, כשהציבור שומע שני אנשים מתקוטטים בתוך הרדיו, אני הייתי מחליפה, אני לא רוצה לשמוע שידור כזה. אם היית שם את מנחם בן אחר כך, אם הוא כל כך כשרוני והיה ראוי, היית שם אותו בהכל דיבורים שעה אחריה ונותן לו שעתיים שידבר, יכול להיות שהיה בסדר, יכול להיות שמישהו היה מחליט שהוא לא רוצה לשמוע אותו או כן לשמוע אותו.

יוני בן מנחם: הוא כבר לא האישיו, תניחי את זה לרגע בצד, האישיו פה הוא חוסר האיזון.

וופא זועבי פאהום: לא, אנחנו זומנו לכאן - - -

יוני בן מנחם: אני אומר לך איך אני רואה את זה, את יכולה לא להסכים איתי, אני אומר את דעתי אני לא אומר את דעתך.

יפעת זמיר: גם את זה אני לא יודעת, אני לא יודעת, אני באמת לא יודעת, אני תמיד שומעת את קרן נויבך והיא באמת כמו שהוא אמר מעצבנת אותי רצח - - -

יוני בן מנחם: דווקא אותי היא לא מעצבנת.

יפעת זמיר: אותי כן. גם זה שאתה אומר, זה בדיוק סוג הדברים שמטרידים אותי, התקשרו אלי בטלפון ואמרו לי, מה זה התקשרו אלי בטלפון ואמרו לי, ואתה אומר אלה שפונים לנציב תלונות הציבור זה לא משקף כלום כי להם יש מוטיבציה מיוחדת.

יוני בן מנחם: אני לא אמרתי את הדברים האלה.

יפעת זמיר: אבל מה משקף מי שפנה אליך, מה משקף, שיש לו את הטלפון שלך, לי אין את הטלפון שלך, מה זה משקף.

ווּפא זועבי פאהום: נקודה אחת ציינתי, אני עוברת לנקודה השניה. התלונות שמגיעות, אם אני הייתי רוצה למשל לחסל את התוכנית של ז'וז'ו אבוטבול, אם הייתי מחליטה, הייתי אוספת כמה אנשים שיתנו לנו כל אחד בנפרד ולהגיד את זה למיקי מירו או ליוני בן מנחם, הייתי מפציצה אותם בתלונות כאלה, כי יש לי איזה שהיא מטרה לעשות ככה. ואני לא עשיתי, אבל יכול להיות שהאנשים האלה שפונים ליוני בן מנחם ועושים את התלונות האלה בצורה כזאת, התלונות האלה הממוקדות שנשלחות אליהם, לכן חשוב ואי אפשר לבטל ולהגיד שהאנשים האלה התלוננו והאומבודסמן שלנו הוא בן בית ולכן הוא מגן עלינו והבדיקה שלו היא לא בדיקה. זה לא יכול להיות ואי אפשר גם להגיד שתלונות, אפילו התלונה הכי קטנה נחשבת כי מישהו יכול לסגור לי את הרדיו ולא ישמע אותי. כי אם ככה אפשר לתכנן לפגוע בכל תוכנית ותוכנית, לפגוע בכל שדר ושדר, אם רק מחליטים שעושים את זה. טוקבקיסטים זה התמונה.

נגיסט מנגשה: הגענו כולנו כעוסים לישיבה, יש לנו הרבה מה להגיד, גם הרבה דברים נאמרו, אני חושבת שנוצר מצב שהתערערו יסודות המליאה, זאת התחושה שלי, בינינו ובין חברי המליאה יש כאלה שיש להם סימפטיה למה שקרה, אם אני טועה אז אני מבקשת סליחה, אני רואה שיש כאלה בנפרד שאתם יוצאים ומדברים, אני מרגישה מנוכרת והוועדה הזאת צריכה להיות ועדה שכולנו ביחד שנוכל להביא שינויים באמת. אם אני הייתי מנכ"ל רשות השידור היום או מנהל הרדיו, אני לא יודעת איך הייתי יכולה לעמוד מחר בבוקר מול העובדים שלי שהשתתפו כאן, להסביר שאני המנהל שלהם. אני חושבת שעשינו דברים לא

מקובלים, כמנהלים, אי חושבת שזה יתוקן והדיון הזה, דיון ציבורי על חוסר תפקוד של מנהל רדיו או מנכ"ל בפני העובדים שלו, לדעתי זה קצת הפריע לי. אם יש חוסר תפקוד, כולם מדברים, אני מבקשת, אני לא יודעת מי צריך לטפל בזה, חובתו של הוועד המנהל ואני חושבת שגם המליאה נתנה את הגיבוי, הוועד המנהל יבחן, זאת הבקשה, את התפקוד של כל אחד שכולם באו ואמרו ודיברו, כל מיני אנשים ואני חושבת שגם בתוכנו. אין שום בעיה אישית, אני חושבת של חברי המליאה עם ההנהלה, אין לנו בעיות אישיות, התקבלה החלטה לא נכונה, אנחנו חייבים להתמודד עם ההחלטה הזאת ולתקן להחלטה נכונה. אני לא מבקשת הצבעה, זה לא נכון היום להגיע להצבעה, אבל לבקש לסגנן החלטה נורמאלית, החלטה שתוכל לתקן את מה שנעשה שהיא טעות חמורה של כולם. יש דבר נוסף שלי מפריע מאוד בבקשה, מפריע לי מאוד שאנחנו יושבים במליאה או באיזה שהיא ועדה, יושבים ודנים, אותי לימדו כל דבר שדנים בו בישיבה הוא נשאר בתוך הישיבה, אני רואה מחר בבוקר כתבות בעיתונים, מתפרסמים, אני מורידה ראש ואני מתביישת שאני חברת ועדה, אני לא יודעת מי מוציא, אני לא מאשימה אף אחד אבל כל דבר, בטח יש סטנוגרמה, אבל חברים, זה לא כבוד גדול בשבילנו שכל מה שאנחנו מדברים יוצא לעיתונות. אני מבקשת בנושא של קרן נוייבך, החלטה, עד שהדיון של ועדת אתיקה, המסמך שלנו יבוא לדיון, אני מבקשת לא להביא שום שינוי ופגיעה בתוכנית הזאת, היא תוכנית הדגל ואני מבקשת לקבל ולא להצביע.

<u>גאולה אבידן:</u> אני מסכימה עם הדברים שנאמרו כאן, שעדיף לקבל איזה שהיא החלטה שגם המנהלים יצאו במקום שהוא טוב וראוי להמשך העבודה וגם שאנחנו נצא פה עם איזה שהיא אמירה, כי אני חושבת, כך בתחושה שלי היום, שאנשים לא ציפו שזאת תהיה תגובת המליאה, המעורבות של המליאה והמליאה הראתה כאן אחריות כלפי מה שנעשה. בגלל שאנחנו בפתחה של רפורמה ואני רוצה להאמין שהרפורמה לא תהיה על בסיס מחנאות, אז אני רוצה שההחלטה שתתקבל בגלל שהיא מתקבלת לגופו של ענין היא כן תתקבל לטובת זה שלא יעשה שום שינוי בתוכנית, לצד זה שאולי יהיה מקובל על כולם ולא בהצבעה כדי לצאת מפה עם איזה שהוא דבר מאוזן. אבל אני רוצה לומר משהו בשולי הדברים שוב,

דווקא להנהלה, יש לא מעט, אנחנו לא במקום שיש בו אהבת חינם בלשון המעטה, יש לא מעט, כולנו כאן בציבור כזה או אחר שאנחנו בנגישות עם אנשים כאלה ואחרים, יש להם פחד מתחילתה של הרפורמה, מתחילת הדרך של הפיטורין, ואני רוצה במקום הזה לומר שתעשו את זה ממקום שקוף, מקום מקצועי, שאנחנו לא נמצא את עצמנו, הדיון של היום לא מוסיף לאף אחד כבוד, אני לא רוצה שנמצא את עצמנו דנים פה שמית על אנשים שנדרסו ונרמסו, אני רוצה שבפתחה של הרפורמה הזאת תקחו בחשבון שיש צדדים אנושיים לכל אדם במקום הזה.

יעקב בורובסקי: אני מסתכל על הישיבה הזאת והמדרון, אני לא רוצה להגיד חלקלק, אבל המדרון שקרה בשבועיים שלושה האחרונים, אם הוא לא יעצר אז ככל מדרון, הוא יגיע, יכול להיות שקבוצה של אנשים שחושבת שכל האמת היא הצידה וצריך ללכת עד הסוף יבואו על סיפוקם ואם בהזדמנות הזאת מבטלים או פוגעים בשרשרת הסמכות של ההנהלה לא חשובה הדרך ולא המחיר אלא התוצאה, יכול להיות, אני אומר להנהלה, מאוד יכול להיות, מה שאמרתי בכל הזדמנות, שגם אתם, אם אתם חושבים שיושבת פה מליאה של נבחרים להיות חותמת גומי ולברך אמן ולהגיד כל דבר זה ראה וקדש, התשובה היא לא. צודקים כל חברי המליאה, כל אחד הוא איש ציבור לפי תפיסתו והם מביאים את הדברים לכאן. המשברים האלה יש להם תמיד פתרון שבסופו של דבר מוצאים את המכנה המשותף מכלל הדברים והולכים איתו הלאה, לא נחפש את המכנה המשותף, נעמיד להצבעה דעה אחת מול דעה אחרת, לעניות דעתי זה יוביל לסיפוק לרגע לקבוצה של אנשים, אבל זה יגרום נזק מתמשך למליאת רשות השידור וודאי להנהלה וודאי לוועד המנהל. מה שאני אומר לכם כאן אני אומר לכל בעל תפקיד בשבועיים וחצי האחרונים, לכל בעל תפקיד, ההצעה שלי היא להגיע לאיזה שהוא נוסח ששומר, שהמליאה יודעת, תוך כדי שאתם מדברים אני כותב משהו, הוא לא מחייב, הוא לא הכרחי, ואני יודע שכל צד יכול למצוא בו מה לא, אבל תנסו לחפש את המה כן כי אם לא נצא מפה אחד ואם לא נצא מפה באופן שהמשבר הזה מאחורינו, אז הוא יקרה בעוד שבועיים, ובעוד שלושה שבועות וכל אחד יתחפר וכל אחד יהיה צודק, בלהה פתחה בפרשת במדבר, אנחנו נמצאים כבר אחרי תשעה באב בפרשת נחמו, אז

נחמו נחמו עמי יאמר אלוהיכם, אני כבר לא זוכר את החלק השני אבל זה כי מלאה עבודה, כי ריצתה, כפליים מכל חטאותיה, די, כל אחד צריך בנקודת הזמן הזאת לעצור ולהגיד איך מסכמים. אני רשמתי וכמובן זה לא מחייב אבל אני רשמתי תוך כדי הדיון ואמרתי את הדברים כפי שאני רואה אותם. אני מציע הצעה שאומרת שהמליאה מכירה בסמכותה של ההנהלה לערוך לשבץ ולקבוע את אופן השידורים, רצועות הזמן, המגישים וכו', התוכנית סדר יום אושרה ע"י ועדת התוכן ב-2008 ועד שלא תשונה ע"י ועדת התוכן תישאר במתכונתה, המליאה אינה מתיימרת להתערב בסמכות ההנהלה אך קוראת להנהלה להאזין בקשב רב לתוכן לטון ולרוח הנושבת בקרב חברי המליאה ולפעול לרוחה. באופן הזה נדמה לי שבאופן גס, כי אי אפשר שכל אחד יצא מפה עם תאוותו בידו, באופן גס יהיה ביטוי לכלל הדברים, המליאה מכירה באופן קיצון בסמכותה של ההנהלה, ההנהלה מבינה שיש מליאה שהיא מבקשת להיות מעורבת, שהיא מבקשת לדון בדברים, חלק מהאנשים אמר פה שהוא יתמוך בוועדת התוכן, אני אומר לכם באופן אישי כחבר ועדת תוכן שאני אתנגד, אני חושב שקרן נוייבך זאת תוכנית מצויינת אבל דעתי לא חשובה. מה שחשוב הוא לראות קצת מעבר לאף של כל אחד מאיתנו, אנחנו נמצאים ודיברו פה בהתחלה על הנקודה, אנחנו נמצאים בתקופה שרשות השידור עשתה תפנית מדהימה בתוכניות, במבנים הארגוניים, בצד התקציבי, יש פה יכולת לבוא ולמנף, אנחנו מדברים על שידור ציבורי אחר, אז לקחת את כל הבוץ ואת כל השלילי וצודקים פה האנשים, גם אני מקבל טלפונים מאנשים שאני מאוד מעריך ומכבד, אומרים לי אידיוט מה אתה עושה שם, אלה הדיבורים ואני אומר שאני לגמרי לא אידיוט, כי צריך להסתכל על חצי הכוס המלאה, לעשות את התיקונים בדרך, שום דבר דרמטי לא נפגע, בתהליך קבלת ההחלטות יוני ומיקי, יהיו עוד ים של נושאים שהם בעייתיים, כן, מותר לפעמים לעשות צעד אחד אחורה בשביל להסתכל קדימה, לא צריך להיבהל מזה ומנגד אני אומר לנו כחברי מליאה, זאת רשות השידור מצויינת, טובה יותר, איכותית יותר, רוצה יותר, למה אנחנו כל הזמן מחפשים דווקא את החלקים האלה. אני לא רוצה לדון היום בצדדים הפורמאליים של המפגשים פה - - -

דובר: הלקאה עצמית.

יעקב בורובסקי: אני לא רוצה לדון בצדדים הפורמאליים, אבל כדאי לנו כמליאה להפיק לקחים ממה שקרה, לגבש את דרכי פעולתנו בנהלים אחרים חדשים נכונים ולראות שאנחנו לאט לאט לא מפספסים את העיקר, היום זה דיון בתוכנית הזאת, מחר זה בענין אחר ומחרתיים זה בדברים שלכל קבוצה של אנשים יכאיבו, יש פה איזה שהיא היררכיה וצריך לשמור עליה ומצד שני ההנהלה תדעו שיש פה מליאה דעתנית איכפתית שותפה ורוצה להיות שותפה ואנא תעשו את זה.

נמרוד לב: מתי יש ועדת תוכן?

היו"ר, אמיר גילת: יש ב-3.9.

נמרוד לב: אפשר לקבוע שהיא תכונס קודם, נאמר בשבוע הבא. ספציפית לדבר הזה. אני אגיד למה, כי אז אנחנו נמצא דרך ביניים - - -

היו"ר, אמיר גילת: אפשר אחרי הישיבה לכנס את ועדת תוכן.

נמרוד לב: כי אז אנחנו נמצא דרך ביניים שמצד אחד תיתן את האפשרות להנהלה לתקן איזה שהיא טעות שאני חושב שכולם מבינים - - -

יוני בן מנחם: אנחנו לא חושבים שטעינו.

יואב הורוביץ: קודם כל אני רוצה להגיד תודה לבלהה, אני אומר את זה כי אני חושב, כמו שאמרה נגיסט שהעלתה את הסברה שיש פה מליאה מפוצלת, אני לא חושב ככה משום שהמכנה המשותף הוא רב, אני מסתכל על האנשים פה מסביב, יש פה אנשים שבאים לא בשביל בצע כסף למרות שהוגדרתי כקפיטליסט, העובדה שאשתי חושבת שאני מטורף שאני משחית את זמני זה סיפור אחר, להיפך, יש בזה עלויות מסויימות גם לפצות את האישה על השעות הרבות שאני לא נמצא וכן הלאה, אבל כשאני מסתכל מסביב אני אומר לכולם שיש פה אנשים איכפתיים שתורמים מזמנם ואני מאוד גאה על האופן, בסך הכל על האיכפתיות שכל אחד גילה פה ואני חושב שזה תעודת כבוד וזה אזרחות נכונה. ובלהה הובלת את הקו הזה ואני באמת מודה לך כי את קבעת סטנדרט של רמה, סטנדרט של איכות כזאת שאני חושב שהיה נכון ללכת לאורה ותודה לך על זה. אני רוצה להסב את תשומת ליבכם לעובדה שלהחלטה שלנו היום יכולה, אני מסכים

שאנחנו נמצאים בסוג של מדרון חלקלק, אני מסכים עם יעקב, אבל אנחנו נמצאים בעוד סוג של מדרון חלקלק, לא אותו מדרון שאתה דיברת עליו אלא איזה שהוא מדרון שיכול לקבל שיפוע אפילו יותר רציני כתוצאה מזה שאנחנו, יהיה פה תקדים ואנחנו נמצא את עצמנו כל המליאה וההנהלה יום אחרי יום, תוכנית אחרי תוכנית, בטלוויזיה וברדיו, מגזר אחרי מגזר, נאלצים להוכיח שאין לנו אחות, משום שאנחנו בתוך עמנו אנחנו חיים ואנחנו מכירים את הקוטביות ואנחנו מכירים את היריבות ואנחנו מכירים את הפוליטיזציה, כל אחד מגיע מאיזה שהוא מקום ואם אנחנו נעביר מסר מפה היום שאם עושים, אני רוצה להגיד בראשית הדברים שאני חושב שההחלטה להביא את מנחם בן היתה החלטה שגויה, בלי סיפורים, ההחלטה להביא את מנחם בן לגבי דידי היא היתה החלטה שגויה, אבל, לא אבל על זה שהיא היתה החלטה שגויה, מבחינתי יש פה סימן קריאה, אני יכול להגיד לכם כמי שמלווה את ההנהלה חודשים רבים, אתם יודעים את זה, על מנת, כי זיהיתי, זיהינו חברי ואני בוועד המנהל ובמליאה, שהרפורמה זאת איזה שהיא נקודה הכרחית שחייבים להשקיע בה מאמץ כדי להשיג אותה ולעבור ממנה לתא שטח הבא, כי בלעדי זה היתה בוקה ומבולקה פה. ובמה אני נתקל, אני נתקל פה בציבור שלם של אנשים וחשוב לי שתדעו את זה, שלא עובדים, עובדי רשות השידור שכל היום הולכים מבית דין אחד לבית דין שני, עו״ד מחליפים מכתבים, אני מתקשר לאנשים אני שואל אותו איפה אתה הוא אומר לי אני בדרך מהעו״ד אני חוזר מהעו״ד, אני בדרך לדיון, הם לא מדברים לא על שידור ציבורי ולא על דיונים ולא על איך התוכנית תהיה יותר טובה, אלא הם יושבים פה בחוץ, מסתודדים באגודות, אלוהים יודע מי מממן את זה, והשכר שהם מקבלים וכל מה שמחפשים זה לייצר עימות משפטי וכן הלאה. זאת אומרת אם אנחנו לא נעשה לזה, ופה בלהה דווקא הנסיון שלך והעובדה שיש לך נסיון בלברר ולשפוט וכן הלא, נורא חשובה, אם אנחנו לא נעביר מסר מאוד ברור, חברים, אלימות, מה שהיה בלוד למשל זה אלימות, אני פושע בגלל זה שהמלצתי, דעתי הקטנה היתה אחת מיני רבות, שאנחנו נעביר ללוד את המקום מתל אביב, אני פושע, אתם יודעים מה אני מקבל בבית, אתם יודעים מה עובר עלי מאז שאני חבר הוועד המנהל, העזתי לתמוך בהנהלה ולדאוג לזה שתהיה רפורמה,

חברים החיים שלי הם גיהינום, אני מאויים, אמרו שאני איימתי, מגזר כזה ומגזר אחר וישר כאילו אני נגד קרן נוייבך, אני וקרן נוייבך, איך אומר השיר, אנחנו מאותו הכפר, ואני כבר אוייב העם. בשביל הסכומים הגדולים, בשביל ה-350 שקל בחודש ברוטו שאני מקבל שמקזזים על זה מס אז אני גם צריך, איך אמר יעקב, אומרים לי, תגיד לי אתה פסיכי, בשביל מה הלכת, מה חסר לך, עכשיו במשרד שלי מחכים לי אנשים כדי שאני אלך, אמרתי, גמרתי את המילואים בגיל 50 אני אעשה מילואים ברשות השידור, אז מקללים ומגדפים ומנאצים ומחכים לי פה בחוץ ואני אראה לכם SMSים שאני מקבל מבמאים, מה קורה לי. אם אנחנו פה נכשיר את זה בזה שנגיד חברים זה הצליח, ואני לא מכשיר את הסיפור של מנחם בן.

וופא זועבי פאהום: אז מה עושים?

יואב הורוביץ: אז אני אגיד מה עושים, אני אמליץ, אני לא אגיד.

נמרוד לב: זה בעיה בגלל שההחלטה היתה החלטה לא טובה.

יואב הורוביץ: אבל חברים אנחנו בעסק, נמרוד אני מסיים, אני חושב שאנחנו צריכים לראות שני דברים, אחד, לבקש מההנהלה, כי אף אחד מאיתנו לא רוצה מחר בבוקר לשבת ולהתמודד עם זה, לשבת עם ההנהלה ולתת לנו נייר שבו יש תחקיר מסודר של מה היה עם הלקחים ולתת מסקנות ושההנהלה תיתן לנו ותבוא ותגיד מה לעשות ואנחנו נתכנס עוד פעם, יוכלו להביע דעות אבל בואו ניתן לה להפיק לקחים בצורה שקולה ואחראית. ועוד דבר אני רוצה להגיד ואני רוצה להגיד את זה ביושר, משום שמה לעשות, בסופו של דבר זה מגיע לזה, דיברו פה כל מיני אנשים ואני חושב, וזה לא משנה אם תוכנית כזאת היא טובה יותר או טובה פחות, דווקא בגלל זה שישנה תוכנית שהיא בשעות השיא, שיא ההאזנה, אנחנו גם לא יכולים להוציא החלטה תחת ידינו שהמשמעות שלה היא שבן אדם מסויים משוריין בתוכנית הזאת לעולמי עד.

דוברת: זאת לא ההחלטה.

יואב הורוביץ: אנחנו לא יכולים, אסור לנו ואם אין החלטה כזאת אז אין בינינו מחלוקת.

נמרוד לב: אני חושב שהבעיה, אני שומע את כל הדברים פה ונאמרים פה הרבה דברים חכמים ונבונים ואני מסכים עם הכל, הבעיה היא שמצד אחד אנחנו המוסדות רוצים ללכת עם ההנהלה יד ביד ולתת לה את כל הגיבוי ולהצליח לקדם את רשות השידור להביא, זה האינטרס של כולנו, זה נורא ברור, מצד שני מה שקרה פה, יש איזה שהוא, וזה קרה אני חושב בגלל איזה שהוא חוסר תיאום בין המוסדות לבין ההנהלה וזה משהו שהוא אולי צריך להדליק לנו איזה שהיא נורה ואנחנו צריכים ללמוד ממנו, קרתה תקלה, אנחנו לא יכולים להכחיש את הדבר הזה, כרגע מבחינה ציבורית, מבחינת תוצאה יש לנו בעיה, אנחנו עומדים, היינו בדרך למעלה וכרגע אנחנו צריכים לפתור את הבעיה הזאת. ואנחנו צריכים לפתור אותה באופן שהוא נראה, מכיוון שההחלטה איך נעשה מבחינה ציבורית לא יצא טוב. בתוך זה שאנחנו מוצאים את הפתרון אנחנו צריכים לדאוג שההנהלה לא תיפגע, מכיוון שהאינטרס שלנו הוא שההנהלה תהיה חזקה ותצליח לעשות את מה שהיא אמורה לעשות, מצד שני אנחנו רוצים להדק את התיאום, כי אם היה תיאום אז הדבר הזה לא היה קורה, במיוחד, אני אומר, אנחנו אמרנו שההחלטה הזאת היתה אומללה כי היא יצאה בזמן שוועדת האתיקה יושבת על המדוכה הזאת ומבחינה תכנית ועדת תוכן מן הראוי שתדע את הדבר הזה, אני חושב שזה הקטע של ללכת יד ביד, יש פה אנשים במליאה הזאת שהם יכולים לתרום בדבר או שניים ואני חושב שזה אחריות שלכם לרצות לשמוע מהמליאה. בנוסף, אני אפריד את זה הלאה, יש עוד שני נושאים, נושא האיזון שזה נושא שאני חושב שהוא עיקרון חשוב, המליאה הזאת מדברת עליו מהתחלה, זה נושא שאנחנו כרגע יושבים עליו בוועדת אתיקה, אני מאמין שאנחנו הולכים להגיע למשהו שהוא מאוד ראוי, אז כל החלטה שלא תצא מפה היא צריכה לא לפגוע בהנהלה, היא צריכה לקבל את עקרון האיזון ולא לפגוע בנסיונות להגיע לאיזון כי זה אינטרס ציבורי של כולם בסופו של דבר שכלל הדעות וכלל הקולות וכלל המגזרים ימצאו את עצמם בשידור הציבורי. זאת האחריות הציבורית שלנו. אני חושב שכל החלטה שתתקבל פה צריכה גם לגרום לזה שלא ישוריין מישהו, שלא יהיה מצב שההנהלה תבוא ומשיקולים מקצועיים ואנחנו באמת לא רוצים להתערב לכם בשיקולים המקצועיים, אנחנו רק רוצים לפקח

ולבקר ולראות שהכל בסדר ותהליך קבלת ההחלטות הוא נכון. אם תחליטו עוד כך וכך זמן שאתם רוצים לשנות - - -

מיקי מירו: אין כבר מה לדון אחרי זה.

נמרוד לב: אנחנו לא רוצים לפגוע בסמכויות שלכם לעשות תחלופה כי זה גם דבר שהמליאה הזאת רוצה, היא קוראת לתחלופה - - -

יוני בן מנחם: אנחנו לא דיברנו על תחלופה.

נמרוד לב: אבל אני מדבר על זה.

יוני בן מנחם: אבל זאת עמדתך, לא עמדת ההנהלה.

נמרוד לב: בסדר גמור.

יוני בן מנחם: אל תדבר בשם ההנהלה.

נמרוד לב: אז אני לא מדבר בשם ההנהלה, אני אומר שהמליאה רוצה שהמקום לא יהיה סטגנטי, היא רוצה שתהיה פה התפתחות וזה דבר חשוב ואנחנו לא רוצים לפגוע ביכולות של ההנהלה לפעול בדרך זו או אחרת. מה כן, יש לנו פה כשל נקודתי שיכול להיות שהיה נמנע אם התאום היה טוב יותר בין המוסדות לבין ההנהלה, וכרגע אנחנו צריכים לפתור אותו אבל אנחנו חייבים לפתור אותו בצורה שהיא נראית, שהיא נראית לעין. שהיא משיגה את כל המטרות שאמרתי, לא פוגעת בהנהלה, לא פוגעת בעיקרון האיזון, לא מקדשת אי תחלופה של אנשים, אבל פותרת את הבעיה. מבחינה נקודתית אנחנו צריכים משהו נראה שאנחנו נוכל לעמוד מול הציבור כנציגי ציבור ולהגיד שאנחנו עושים את עבודתנו נאמנה ולכן ההצעה של בורו יש בה הגיון - - -

יוני בן מנחם: היא מסרסת את ההנהלה.

נמרוד לב: אני מבין יוני, אני לא רציתי להגיע לסיטואציה הזאת, אני בעדך.

יוני בן מנחם: אתה רוצה לשפוך את התינוק עם המים?

נמרוד לב: חס ושלום, בכלל לא. אני רוצה שבהחלטה הזאת יאמר שאנחנו עומדים ונותנים גיבוי מאחורי ההנהלה.

יוני בן מנחם: ממש גיבוי, ממש גיבוי להנהלה.

נמרוד לב: אז איך אנחנו פותרים את זה?

דבורה הנדלר: אני באתי לכאן על מנת לשמוע את כל הגורמים בחברה מכובדת וראויה, החל מקרן נוייבך וגם לשמוע את פרופ' אלי פולק. אני רציתי לשמוע מה הם הנתונים העובדתיים. דעתי היא כזאת, אני רוצה לאפשר להנהלה הזאת לעשות שינויים, כי כולנו שומעים, ורני בלייר שהיה כאן התבטא בצורה הכי ברורה, הוא ניגש אלי כי אנחנו מכירים מזה הרבה מאוד שנים ואמר לי, את ההנהלה הזאת אתם צריכים לגרש, הוא אמר לי שיוני בן מנחם הוא קומיסר ואלה לא אנשי מקצוע. אמרתי לו, כמה שנים הוא עיתונאי - - -

דוברת: מה זה משנה?

דבורה הנדלר: זה משנה, כי האווירה, אני יודעת, אני גם מקבלת טלפונים מכל מיני אנשים, יש בחוץ אנשי מקצוע שמחכים לרגע שההנהלה הזאת תיפול ותיפול בגדול ותלך הביתה ואני שמעתי את זה טוב כאן, אני רוצה להגיד את עמדתי בצורה נחרצת, אני מתנגדת כרגע להעלות לדיון את ההחלטה שקרן נוייבך תחזור למתכונת קודמת, אני חושבת שנכון להשאיר את השינוי עכשיו, אם אנחנו עוד פעם נשנה את זה אנחנו ניראה גרועים בחוץ. אני רוצה שרשות השידור תעשה מאמץ ותשתקם, אנשים בחוץ, אנשי מקצוע ולא אחד ולא שניים שאני מכירה היטב מחכים לרגע שיסגרו את רשות השידור ואני אמרתי לרני בלייר, אז הוא אמר אז תסגרו ולא צריך אתכם וכו', סתם אוכלי לחם ואוכלי כסף.

נמרוד לב: אז מה עושים, תני לנו איזה שהוא פתרון.

דבורה הנדלר: אני חושבת שההנהלה צריכה להמשיך ולעשות את העבודה לדרכה החדשה לשנות פה, לרענן פה, אני ישבתי בהרבה מאוד ועדות מכרזים, ראיתי את הנסיונות הכנים לקחת אנשים מאוד מקצועיים, למרות שהיו אי אלו התנגשויות עם ועדי העובדים פה שהיו להם נציגים שרצו לקדם אנשים שעובדים פה שהם ממש לא היו ראויים, אני רוצה לאפשר להנהלה הזאת לעבוד, לעשות שינויים, להגיע לאיזונים ולא לחבל בעבודה שלהם, אחרת אנחנו כולנו לא נהיה חברי מליאה, רשות השידור לא תתקיים, בצורה הכי ברורה אמרתי את דברי.

עוד משפט אחד, הפרוצדורה, ואת זה אמרתי בפעם שעברה בלוד, הפרוצדורה שלא יידעו את ועדת תוכן על השינוי, לדעתי היתה טעות.

גאולה אבידן: בשנות ה-80 כל התביעות כנגד רשות ציבורית נדחו על הסף מהסיבות המיושנות האלה שהרשות לא תוכל לעבוד, שירבו תביעות, היום בשנות ה-2000 זה נראה משהו אנכרוניסטי - - -

טלי אייכנוולד: ומה שאתם עושים זה א' ב' של טעות בניהול משברים, זה מה שזהבית ניסתה לעשות, לבוא ולהגיד אני צודקת אני צודקת אני צודקת, היא עפה, תנובה. זה טעות א' ב'. מה שיואב ניסה להגיד ומה שאתם אומרים, אנחנו רוצים לבוא ושאתם תציעו משהו אבל משהו שכן נסוג מטעות. לבוא ולהגיד אנחנו נצמדים לטעות בכל מחיר כי זה מחליש אותנו להודות בה, זה א' ב' של טעות בניהול משברים.

(צעקות)

טלי אייכנוולד: אני אמרתי שזה טעות בניהול משברים, כרגע זה מצב משברי וזה א' ב' של טעות בניהול משברים, זה מה שאמרתי. אתה רק תצא מזה יותר גרוע.

גאולה אבידן: הבא חלף מן העולם, הרשויות עומדות על מקומן אפילו שהן נתבעות ולא קרה כלום.

גלילה אלקרנאווי: נורית יצאה אבל היא התחיל את דבריה בלהגיד שבמקום לחגוג את הרפורמה זה המצב שלנו. אני חושבת שאנחנו בחרנו להיות במקום הזה היום, אנחנו בחרנו את המעמד הזה, יכולנו לטפל בדברים ברוגע ויכולנו כמו שעשינו להצית מדורה ועכשיו לכו תכבו אותה. דעתי היא כזאת, עצם הדיון הוא מאוד חשוב וחשוב לי באופן אישי כנציגה, מצד אחד, מצד שני סמכותנו כאנשי ציבור וכחברי מליאה היא להתוות ולקובע קווים כלכליים להנהלה ולהנחות אותה לעשות, ליישם את העשייה בדרכים שלה. התפקיד שלנו זה לפקח על העשייה ועל התנהלות ההנהלה, המקרה של מנחן בן נעשה בדרך שגויה, גם אני רואה את זה ככה, לא היתה פרוצדורה מסודרת, זה לא נעשה בתאום כמו שהיה צריך להיעשות, וזה תפקידו פה עכשיו לבוא ולשים את זה על השולחן ולבקש חד משמעית, ההנהלה

יושבת עכשיו מולנו, מפה והלאה כל מה שיעשה יהיה בתאום ובידוע מראש של המליאה ובאישור של המליאה. למה כל המהומות האלה וכל אחד צועק מהצד שלו כאילו אין פתרון. לא ברור לי, אני פה בהרגשה שיש פה אנשים שלא רוצים להרגיע עניינים ולא נוח לי במקום הזה. בואו נתקדם, יש פה משבר, בואו נחשוב על פתרונות, התוכנית של קרן היא מניע לזימון הדיון הבהול הזה של היום, אז בואו ננצל את הבמה ונתווה פה קווים כלליים של עשייה כללית ורחבה להנהלה ולא רק לענין התוכנית של קרן. אם זה הנושא של האיזון והגשה בזוגות בואו נקבל החלטה אם זה מקובל עקרונית אז כן ואיך ואם לא אז לא.

__שירין חאפי:__ אני לא מתביישת בדיון היום, אני מאוד גאה בו, מאוד גאה לחיות במקום שבו מתנהל דיון כזה, מאוד גאה בדמוקרטיה שמאפשרת דיון כזה, אני בכלל לא מתביישת. אני רוצה להגיד כמה דברים. קודם כל, מה שרני בלייר אמר או לא אמר, ני לא מכירה את האיש, רשות השידור צריכה להחליט אם היא רשות מגוייסת או רשות שידור ציבורית ואותי הכי מדאיג משפט שקרן נוייבך אמרה, שבשיחה במסעדה נאמר לה שהיא מעצבנת כמה אנשים וכל מיני דברים כאלה. הרפורמה היא מסגרת כלכלית וחשוב שעם הרפורמה יהיה שינוי בדרך קבלת ההחלטות, באיך אנשים מתנהלים, ביחסים בין עובדים ומעבידים, אני לא רואה שיחד עם הרפורמה הכלכלית משהו הולך להשתנות, כי אני לא רואה שינוי בגישה, אני רואה שההנהלה נעולה כל הזמן והיא מרגישה רדופה ע״י העובדים ולהיפך, אני דואגת ליום שבו אנחנו נלך, מה יקרה פה, הרי אנחנו פה באופן זמני במליאה, אין פה אמון מינימאלי בין עובדים למעבידים, כל הזמן יש מצב של חשדנות, אני לא מוכנה לקבל שכחברת מליאה כל פעם שאני לא מסכימה עם החלטה של ההנהלה אני לא רוצה בטובת רשות השידור ואני נגד הרפורמה. זכותי לראות שההנהלה מקבלת החלטות שגויות ולבקר אותה, יש פה נסיון של כמה חברי מליאה להיות הדואגים יותר ואחרים ברגע שהם קובעים הם דואגים פחות, אם לא הייתי דואגת ולא הייתי מודאגת לא הייייתי כאן. אני גאה לראות את השידור בתור חובבת ספורט מושבעת, אני יושבת כולי גאה ב-HD אחרי שנים שראיתי את השידור הישן עם התשדירי חסות, אני לא מאמינה שבערוץ הראשון תשדיר חסות נראה ככה, ואני

כולי קורנת מאושר, אבל מצד שני לא יכול להיות שההנהלה, הגדולה של הנהלה זה להודות בטעויות, זה לא מפחית מערכה, זה להגיד, לא קרה כלום, יש פה כאילו, לא, אנחנו צודקים ורק אנחנו צודקים ואתם לא מבינים שום דבר, אתם לא באים מהמקצוע, אתם לא באים מהתחום, רק אנחנו, זה לא יכול להימשך, בואו נראה איך יורדים מהעץ הזה, אנחנו מוכנים כמו שאורי אמר לקחת אחריות, להגיד נכון, טעינו בדרך קבלת ההחלטות, זה לא מחליש אותך, זה מעצים אותך, בעיני מנהל שבא ואומר, ניסינו, לא הלך, הרייטינג לא, בסדר, זה לא חולשה, זאת עוצמה אדירה לבוא ולדבר מתי יהיה דיבור בין ההנהלה לעובדים, מה יקרה ביום, הרפורמה אושרה, עשינו את החלק הפורמאלי, מה הלאה, זה מה שמדאיג אותי, אני מודאגת מסתימת הפיות ואני רוצה להגיד משהו על איזון, זה עבר מן העולם העניין של האיזון באותה תוכנית רדיו, אפשר לשמוע מישהו אחר בזמן אחר, לא חייבים לאזן והיא גם לא תוכנית פוליטית אז לא חייבים ימין ושמאל באותה תוכנית.

<u>יוסי דרמר:</u> ישבתי בשקט, רוב הדברים שיש לי להגיד נאמרו כבר פה ואני לא אחזור עליהם. אני מסכים עם יואב שאם יש לנו דעות חלוקות, כל אחד בא ממגזר אחר וממקצוע אחר ואופי אחר, ימין שמאל וכו', לכולם יש מטרה אחת משותפת ובזה אנחנו מאוחדים, אנחנו רוצים בסיכומו של יום שנוכל להיות גאים במקום הזה, שתהיה גאוות יחידה והשידור יהיה ראוי ונכון. ניסחתי פה משהו שאני חושב שהוא קולע לרוב הדברים שנאמרו פה, אל תתפסו אותי במילה כזאת או אחרת אבל נראה לי שכולם יכולים לחיות עם זה. המליאה שמעה היום את הגורמים המקצועיים ברשות וכן גורמים נוספים על הסיבות ועל הדרך בה הוחלט על הכנסת מגיש נוסף לתוכנית סדר יום של קרן נויבך. המליאה נותנת גיבוי מלא להנהלה ומאידך מבקשת לשקול מחדש את דרך קבלת ההחלטות וממליצה להמתין עם שינויים מהותיים בתוכניות עד לגיבוש ואישור מסמך העקרונות של ועדת האתיקה. אני חושב שיש בזה, מצד אחד אנחנו מגבים את ההנהלה וזה לגבי הטענות שנשמעו פה ובצדק שגם אם הם טעו אי אפשר לצלוב אותם מול העובדים, גם לגבי העתיד של הרשות, מצד שני ממליצים לבדוק בכלל לגבי תוכניות, לאוו דווקא לגבי התוכנית של קרן נוייבך ולשקול מחדש וגם פה זאת אמירה כללית, היא לא מכתיבה, לשקול

מחדש שינוי בתוכניות ולחכות עם זה עד שוועת האתיקה תגמור את המסמך ונאשר אותו.

חני פרי: אני רוצה להזכיר לכולנו שקיימנו דיון בנושא שאנחנו מדברים עליו ביום, התקיים דיון לפני שבועיים וחצי וביקש המנכ"ל שאנחנו נאמין להנהלה, אני מאוד רוצה להאמין להנהלה ולכן אמוד שמחתי, אולי מאוד זאת מילה מוגזמת, אבל שמחתי שבישיבת המליאה הקודמת לא התקבלה בסופו של דבר החלטה. ושמחתי על הדברים ששמעתי שנאמרו, לפחות להבנתי ברחל ביתך הקטנה, שהדברים שנאמרו ע"י חברי המליאה נשמעו היטב והייתי משוכנעת שמה שהובטח יבוצע. בסופו של דבר הדיון הזה לפחות לדעתי נכפה על המליאה משום שמה שהובטח או לפחות להבנתי לא התקיים והלוואי והייתי נהנית מהדיון הזה אבל אני לא נהנית ממנו, אבל אני חושבת שאין ברירה וצריך היה לקיים אותו ואני סבורה שחייבים לקבל החלטה אלא אם כן ההנהלה תצהיר וזה יהיה בכתב שלא יבוצעו שינויים, לא ככפיה של המליאה אלא כהחלטה של ההנהלה, זה גם מקובל עלי, אבל זה צריך להיות ברור וכתוב וחתום שלא יבוצעו שינויים עד שיהיה דיון במסמך של ועדת האתיקה.

יעקב נווה: אמיר, אפשר לקבל החלטה כבר, זה כבר ארבע ורבע שעות.

היו"ר, אמיר גילת: שלוש ורבע אבל לא משנה.

דוד חיון: אני רוצה להתייחס קודם כל לנושא האיזון, אני הייתי עיתונאי בעבר וגם עסקתי בתחקירים אז אני בכלל לא מבין, אולי אני אשמיע דעה מפתיעה פה, אולי אפילו בלהה לא תאהב את הדעה שלי, אבל אני לא יודע מה הקשר בין איזון לבין התוכנית של קרן נויבד. אני פה אחזק את שירין, אני חושב שאם מדברים, מבחינתי זאת תוכנית תחקירים, זאת תוכנית עיתונאית, זה לא פוליטי, זה לא ימין ושמאל, אני חושב שאיזון קיים וחצי, אם היא עושה תחקיר יש פה את, לא ראיתי שמישהו מההנהלה חלק על זה, רשימת ההישגים של קרן בשנים האחרונות, יש פה את רשימת ההישגים העיתונאיים שלה, יש פה תחקירים מעוררי התפעלות, כלפעם שאני שומע את התוכניות שלה אני מתפעל מחדש מהיכולות

העיתונאיות, בכלל לא מסתכל על הקטע הפוליטי ולא על הקטע של, אני חושב שכל פעם ואמרו את זה, לא שמעתי את נציב התלונות החדש אבל שמעתי את הקודם, לפי מה שהוא אמר ההערות לגביה היו מינוריות מאוד ברמה העיתונאית, פעם אחת היא היתה צריכה להתנצל ולא מעבר לכך ואני לא זוכר שאני שמעתי תחקיר שלה או איזה שהיא טענה שלה כלפי גוף ציבורי ולא היו תגובות וזה מבחינתי איזון מלא. בלהה, אני מצטער, אבל אני לא חושב שהתוכנית הזאת בכלל צריכה לעלות לדיון לגבי נושא של איזון, זה אולי דעה שונה פה מכל האחרים, אני לא חושב שהיא בכלל קשורה לא לוועדת האתיקה ולא למסמך נקדי. לגבי הנושא של, אני מסכים עם יואב לחלוטין, שאין לשמר לנצח מעמד של מנחה בתוכנית או אפילו תוכנית וצריך לדון אולי אפילו ליצור איזה שהוא נוהל, יושב ראש ועדת התוכן, שפעם בחצי שנה לוקחים תוכנית מרכזית ומנתחים אותה ודנים בה ולאוו דווקא יוצרים איזה היא סיטואציה של איזה שהיא חותמת גומי שאנחנו מקבלים לוח שידורים ומאשרים, אולי לא מאשרים משהו קטן בתוך הלוח, צריך ליצור איזה שהיא תרבות דיון בנושא תוכן, אולי כמו שבורו הציע, אולי אנחנו צריכים בכלל לשקול את כל הדרך שלנו בנושא הזה מחדש לכאן או לכאן, אולי להוריד פיקוח, אולי להעלות פיקוח, אני לא חושב שצריך להתנות את המשך התוכנית, זאת דעתי האישית, מצד שני אני שוב חוזר ואומר, החלטה פה לא צריכה להיות משמעותה שקרן נויבך משוריינת לנצח, היא צריכה להיבחן כל פעם מחדש ואני אקצין יותר ואני אגיד, אני מציע לא לקבל החלטה מותנית אלא התוכנית מבחינתנו נמשכת כרגיל.

<u>בלהה כהנא:</u> כשיצאתי למסע הזה, זה ממש היה מסע, לא ידעתי לאיפה אני הולכת מסיבה מאוד פשוטה, כי לא הכרתי את חברי המליאה, חוץ מחברי ועדת האתיקה פשוט לא הכרתי אף אחד ובמהלך השבועיים האחרונים הכרתי אנשים באמת נפלאים, אין לי מילה אחרת לומר. אמרו פה כמה חברים שהם גאים להיות חברי מליאה, אני גאה, אני חושבת שיש פה מליאה עם אנשים מקסימים, היה דיון תרבותי, כל אחד הביע את דעתו, מקסים בעיני. עכשיו לעצם הענין, נשמעו דעות שגם אני כמו שאמרתי לכם, כשיצאתי לדרך זה היה מה שאני האמנתי וכבר שמעתם מה אמר לי בעלי על זה ואני יכולה לתת אולי את הטלפון של

בעלי לאשתו של יואב ואז יחד הם יקטרו. לא ידעתי לאיפה אני הולכת ואני חושבת שגם ההנהלה לא ידעה. היום נשמעו הקולות ואני חושבת שנשמעו קולות רמים שאמרו בצורה מאוד ברורה, חברים יקרים אתם טעיתם. אני רוצה להגיד לכם עוד משהו, אתמול בלילה התקשרה אלי אחת מחברות המליאה שגם היא מרצה באוניברסיטה כמוני ואמרה לי, תגידי, אם היו ערב לפני הרצאה מודיעים לך מחר בהרצאה מכניסים לך מישהו שיצטרף אלייך להרצאה בפני הסטודנטים של 50 אנשים, את היית נכנסת להרצאה? ושתינו צחקנו ואמרנו, ברור שלא, אתה יכול להיכנס להרצאה של 50 סטודנטים עם מישהו שמנחיתים לך ערב קודם? ונראה לי שבזה מתומצתים הדברים שאמרו החברים ביחס לקבלת ההחלטות והשיקולים. יש אפשרות, בפעם הקודמת אמיר התעקש וכמעט הלכנו ראש בראש, הוא ביקש שלא תהיה הצבעה כי הוא האמין, הוא אמר מילים כמו אני מאמין שההנהלה שמעה את הדברים והיא תיקח את זה לתשומת ליבה, מה לעשות שכמו שאני כתבתי לכם במייל שבזה התחיל כל התהליך הזה, למחרת מפנה מישהו את תשומת ליבי שתוך כדי, לפני אחרי הישיבה יצאה הודעת דוברת מסודרת שמנחם בן ימשיך להגיש וזה היה תוך כדי דיון במליאה, תוך כדי דיון בישיבה בלוד. חני הזכירה את זה. כך שהרצון הטוב היה, מה לעשות שההנהלה לא לקחה אותו. אני קוראת עכשיו להנהלה מפה ואני אומרת, שמעתם את הדעות שגם אני לא ידעתי, אף אחד לא ידע מה הן, תשקלו עוד פעם ולבוא ולהגיד טעינו זה ממש לא בושה, אמרו את זה, זה חוזק, שמענו את חברי המליאה, לנו היתה דעה אחרת, אנחנו מכבדים, איזה נוסח שמתאים לכם, אנחנו מכבדים את חברי המליאה ואנחנו מוכנים, בנוסח כזה או אחר, מה שיהיה נעים לכם, אנחנו לא רוצים לכפות עליכם, אבל שהמסר יהיה מאוד ברור, שהתוכנית חוזרת למתכונתה המקורית עד שיתקיים דיון ויאושר לוח משדרים חדש בוועדת התוכן. זה מה שאנחנו מבקשים.

<u>ווּפא זועבי פאהום:</u> זה לא אומר שאז זה מסתיים.

<u>בלהה כהנא:</u> יהיה דיון מסודר, תהליך קבלת החלטות ודיון. אני ממש קוראת להנהלה לקבל את ההצעה הזאת ולצאת מפה בהחלטה עם רוח טובה. אבל אם ההנהלה אומרת שהיא לא מוכנה ולאור הכישלון המהדהד בפעם הקודמת

שכאמור הוביל לכל המהלך הזה, אני קוראת לחברים להצביע ולומר את דברינו כי הגבולות של הגזרה מאוד ברורים, אנחנו המליאה וזאת חובתנו הציבורית ואנחנו אלה שאמורים להתוות את הקו ולכן אני מצפה שההנהלה תענה עכשיו ותאמר אם היא מוכנה ללכת לקראת ההחלטה, בבקשה, תנסחו בנוסח שיהיה לכם יותר נעים ויותר נוח כלפי העובדים, אין לנו שום ענין לפגוע בכם. אם אתם לא מוכנים לדעתי אתם לא מותירים לנו שום ברירה אלא לקבל את ההצבעה, הכדור במגרש שלכם.

יואב הורוביץ: אני חושב שרב המשותף על השונה, לא הייתי רוצה שאנחנו, גם לאחדות שלנו יש משקל, אנחנו עומדים בפני מבחנים גדולים, הרבה מאוד אנשים, אנחנו נעמוד בחיכוך עם עובדים באופן טבעי בגלל פרישה מוגברת ונורא חשוב שאנחנו נהיה מאוחדים. מה שאני מציע, מה שאני מבקש זה שאנחנו כרגע נחזיר את הכדור להנהלה, ההנהלה תשב, תגבש, יהיה תחקיר מסודר והיא תבוא בחזרה ותנמק לוועדה שאנחנו, או ועדת תוכן, אני כרגע לא רוצה כי אני לא מכיר מספיק טוב, אני לא חבר ועדת תוכן ואני לא מכיר את הדינמיקה, מה שאני מבקש שאנחנו כמליאה אומרים להנהלה, תשבו, תתחקרו, תפיקו לקחים, תגידו לנו מה הלקחים האלה ומה ההמלצות שלכם. זאת המלצתי.

מיקי מירו: תגדיר כמה זמן.

גאולה אבידן: שהתוכנית תחזור וקחו את זמנכם.

בלהה כהנא: בשביל להגיע למצב הזה של לכנס עשרה חברים אני מודיעה לך - - -

יואב הורוביץ: לא צריך לכנס את כולם.

בלהה כהנא: אני אומרת לך שאני שבועיים לא עושה כלום, עד 12:30 אחת בלילה כל יום אני עוסקת בענין הזה.

יואב הורוביץ: אבל מה יקרה אם הם יחזרו אלינו - - -

בלהה כהנא: נתנו להנהלה בפעם הקודמת לטפל בזה ופשוט הם לא עשו את זה. תבוא ההנהלה עכשיו ותגיד אנחנו לוקחים את זה, בבקשה, אין עוד דחיות. אני לא יכולה, יש לי עוד עבודות, יצאתי למילואים אבל יש גבול.

יואב הורוביץ: אנחנו אומרים אותו דבר.

בלהה כהנא: לא, אנחנו התכנסנו פה בלי סוף אנרגיות, אתה שוכח כמה אנרגיות עד שאמיר כינס את המליאה, זה המון אנרגיות, אי אפשר, נתתי הצעה שהיא הצעה שאומרת, אני מבקשת להצביע אם ההנהלה לא מוכנה. ההצעה שלי אומרת שהתוכנית חוזרת למתכונתה המקורית עד שיתקיים דיון ויאושר לוח משדרים חדש בוועדת התוכן. אם ההנהלה לא מוכנה לקבל החלטה משלה אני מבקשת מהחברים להצביע.

היו"ר, אמיר גילת: איזה עוד הצעות החלטה על הפרק? של יוסי.

דוד חיון: יש את ההצעה של בורו.

יעקב בורובסקי: לא, שלי מותנית.

גאולה אבידן: אבל היא אותו דבר.

יעקב בורובסקי: המטרה שלי היא לגמרי אחרת, אני רוצה להסביר מה ההבדל, אם לא יוצאים פה אחד עמדתי הפרטית היא לחזק את ההנהלה באופן קיצון, אז נא לא להתבלבל. ההצעה שאני מציע, אגב אני תומך בהצעתו של יוסי דרמר ואני תומך בהצעה של כל אדם כאן שיהיה פה אחד, אני מתנגד לזה שהמדרון החלקלק ימשך אחרי הישיבה היום, זה מה שאני אומר. ההצעה שלי ואני מראש אומר לכם היא לא חייבת להיות שלי, תקחו מה שאתה רוצים, היא, המליאה מכירה בסמכותה של ההנהלה לערוך, יש פה עורך, לשבץ, לקבוע את תוכן השידורים, רצועות הזמן, המגישים ואם תרצו להוסיף אפשר להוסיף. תוכנית סדר יום אושרה ע"י ועדת התוכן ב-2008 ועד שלא תשונה ע"י ועדת התוכן, תישאר במתכונתה.

גאולה אבידן: מה זה מתכונתה?

יעקב בורובסקי: מתכונתה, כלומה מה שהיא היתה. אתם רוצים להוסיף הקודמת כדי, מתכונתה הקודמת. המליאה אינה מתיימרת - - -

(צעקות)

אורי ארבל גנץ: אי אפשר עם ... האלה, זה לא לענין, אתה מדבר על תרבות, אתה מדבר על כבוד, אתה מדבר על הקשבה, אתה מדבר על חיזוק, אתה מדבר על קול אחד, ואתם כל הזמן סוגרים דילים מאחורי הגב.

<u>יוני בן מנחם:</u> אנחנו לא סוגרים דילים.

<u>אורי ארבל גנץ:</u> לא אתה, יואב. ככה אתם מכבדים את המוסדות?

<u>יואב הורוביץ:</u> אני רוצה להגיע לפתרון.

<u>אורי ארבל גנץ:</u> פתרון, תקשיב לאנשים, להם יש את המנדט לפתרון, לא ליוני ולא למיקי ולא לך באופן פרטי. זה בדיוק מה אני מדבר על תחמנות מאחורי הגב, בדיוק על זה אני מדבר. אל תנסו להגיע, כל אחד מנסה להגיע, בואו נצא החוצה נסגור דיל וגמרנו, כל אחד מנסה להגיע, הפורום הזה הוא היחיד מבחינה חוקית לקבוע, לא יואב הורוביץ, לא המנכ"ל, לא מיקי מירו, לא אני לבד בדילים מאחורי הגב. אף אחד, רק בפורום הזה, לא יכול להיות שדוד חיון מחכה שעתיים לדבר.

<u>יואב הורוביץ:</u> אני מקבל, בבקשה, סליחה.

<u>יעקב בורובסקי:</u> המליאה אינה מתיימרת להתערב בסמכות ההנהלה אך קוראת להנהלה להאזין בקשב רב לתוכן לטון ולרוח הנושבת בקרב חברי המליאה ולפעול לרוחה.

<u>וופא זועבי פאהום:</u> היא צריכה לפעול לפי.

<u>יעקב בורובסקי:</u> חברים, תנסחו כל הצעה שאתם רוצים, אני מוכן לתמוך בכל הצעה שתהיה פה אחד.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> יש עוד הצעות שאתם רוצים להביא להחלטה?

<u>תומר קרני:</u> ביחס לנוסח, אני לא נכנס למשמעויות, המליאה מוסמכת לדון בדברים האלה, אפשר להבין שהמליאה משחררת את עצמה מהסמכות הזאת אז תחשבו טוב אם זה מה שאתם רוצים.

<u>נמרוד לב:</u> למה, הוא אומר שההנהלה צריכה לשבת עם המליאה בוועדת תוכן.

<u>תומר קרני:</u> החלק השני בסדר, בחלק הראשון, מבחינת הניסוח.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> יוסי, מבקשים שתקרא את הנוסח שלך.

טלי אייכנוולד: אני מקריאה את מה שיוסי ניסח. המליאה שמעה היום את הגורמים המקצועיים ברשות וכן גורמים נוספים על הסיבות ועל הדרך בה הוחלט על הכנסת מגיש נוסף לתוכנית סדר יום של קרן נויבך. המליאה נותנת גיבוי להנהלה ומאידך מבקשת לשקול מחדש את דרך קבלת ההחלטות וממליצה להמתין עם שינויים מהותיים בתוכניות עד לגיבוש ואישור מסמך העקרונות של ועדת האתיקה.

בורו, הדבר היחיד שצריך לעדן בנוסח שלך זה את העובדה שעדיין נשארת הסמכות בהתאם להערתו של תומר. זה הדבר היחיד. שעדיין נשארת סמכותה של המליאה לפקח. אתה רק יכול להוסיף משפט, וזאת מבלי לגרוע מסמכותה הקבועה בחוק של המליאה לפקח על השידורים.

דוד חיון: כפי שקובע החוק ונהלי המליאה.

יואב הורוביץ: אבל זה לא מוטל בספק.

מיקי מירו: אני פשוט נותן לכם את מה שתרצו לומר, כאיש שעובד רק 35 שנה ואני אומר את זה בצורה הכי ברורה, כל החלטה שהפורום הציבורי הזה שתגרום עכשיו להפוך את ההחלטה המקצועית שלנו לחוכא ואיתלולא, תפגע ברשות השידור ובשידור הציבורי ואת זה תבינו. זובורים לא עושים לאנשים. אני עובד מקצועי, רק את זה רציתי להגיד.

היו"ר, אמיר גילת: אני אפתח בזה שאני חושב שהדרך שבה התקבלה ההחלטה לגבי שיבוץ מגיש אורח בתוכנית סדר יום לא היתה כפי שהיתה צריכה להיות, אני אומר את זה בעדינות, אני מעדיף לחכות לדו"ח המבקרת כדי לראות את העובדות ואת ההתנהלות לאשורה. אני בטוח שאפשר היה לעשות את זה אחרת, אני גם חושב שיושב ראש רשות השידור לא צריך לקרוא בעיתון על כך שמשבצים מגיש מאזן לתוכנית הזאת וכל הדברים שנאמרו לגבי ועדת תוכן, אני לא אחזור על זה. אם יש בכל צורך, יכול להיות שזה לא שינוי של הפורמט אפילו, אז אני רק אומר, מהבחינה הזאת המנכ"ל יודע את דעתי, היתה טעות בעיתוי של השינוי הזה, גם מבחינת הרפורמה ואני מאוד עקבי, אני לא חושב שזה היה צריך להיות שלושה שבועות לפני הרפורמה כשאנחנו רוצים שכל מעיינינו יוקדשו לרפורמה, היתה בעיה

בעיתוי ערב פרסום או אישור ועדת אתיקה, הכל טוב ונכון ועמדתי, עוד לא אמרתי אותה בפומבי, אני רוצה לראות את ההתנהלות המדוייקת אבל את מה שאמרתי עכשיו המנכ״ל יודע. יחד עם זאת אני חושב שהמנכ״ל צריך גם להפעיל את סמכותו כעורך ראשי, הוא חייב לעשות את זה, ופה אנחנו אומרים לו דבר אחד, אני לא נכנס פה כרגע לענין עצמו, אני מדבר על העיקרון, שאם המנכ״ל חושב שיש תוכנית שהיא לא מאוזנת והוא מאזן אותה, אני חושב שזה בעייתי שהמליאה תגיד לו תחזיר את התוכנית למצב שהיא תהיה לא מאוזנת. זה דבר אחד. דבר שני, יש לנו את הסמכות, אני לא מערער על סמכותה של מליאת רשות השידור לדון מעת לעת בתוכנית מסויימת מכל בחינותיה, זה בסדר גמור, אבל תראו לאן הגענו, תראו את כדור השלג, מאבטחים בחוץ, תוקפים אותי, תוקפים את המנכ״ל, אישית, פיזית, אני מואשם בזה שאני פוגע בסדרי מינהל תקין, כשכל כוונתי היתה לקיים דיון ענייני אחרי הרפורמה, הבטחתי שזה יהיה אחרי הרפורמה, הרפורמה נחתמה ביום ראשון, ביום שני עוד בילינו כל היום בכנסת כדי למצוא את המימון של ה-150 מליון שחסר וביום רביעי אנחנו מתכנסים. אז מה קרה, אחרי שב-24 לחודש כבר עשינו דיון שלא מן המנין על הנושא הזה, ביקשתי לא לקבל החלטות ותיכף אני אתייחס לזה, ב-26 לחודש אני מקבל מכתב מעשרה חברי מליאה שאני מכבד אתכם, אתם יודעים שאני מכבד אתכם, אמרתי שאני אכנס את הדיון מיד אחרי הרפורמה, אז אני נכנס פה למחול שדים שבמקום להתעסק עם הרפורמה ויש פה אנשים בחדר הזה שיודעים מה עשיתי מבוקר עד לילה בשבועות האחרונים וכשאני צריך למצוא מקור מימון ל-150 מליון שחסרים פה ולהבטיח שהתב״ע של רוממה תופקד כי אחרת אין לנו מימון לבניית קרית רשות השידור - - -

טלי אייכנוולד: איך באמת עשיתם את זה לעצמכם, את השטות הזאת.

היו״ר, אמיר גילת: אמרתי שהיתה טעות בעיתוי.

טלי אייכנוולד: אז קחו אחריות.

יוני בן מנחם: לא היתה שום טעות.

היו״ר, אמיר גילת: אתם מדברים עם היושב ראש, לא עם המנכ״ל.

מיקי מירו: אנחנו לא חושבים שעשינו טעות.

יוני בן מנחם: לא היתה שום טעות.

היו"ר, אמיר גילת: ולמצוא את עצמי מתעסק עם הדבר הזה ברגעים הכי קריטיים לגורל רשות השידור ואני כתבתי את זה, לצערי גם היו שחלקו עלי וזה בסדר, אני חושב שאם לא היינו מטפלים ברפורמה תחילה אז לא היה לאף אחד שידור להביע בו דעה ולא היה שידור וזה לא פרזה. ולכן אני ביקשתי, פשוט זה עלה, אני לא התכוונתי להגיד את זה היום, אבל העליתם את זה אתם, לגבי ההתנהלות בדיון, גם על ה-1 באוגוסט המפורסם אני אומר לכם שלא היה קוורום, משבוטל המפגש עם הנשיא לא היה קוורום, בדקתי את זה, וכינסתי את הישיבה במועד, כבר ביום שקיבלתי את הבקשה היתה בקשה לכנס את הישיבה, נילי התחילה לעשות סבב לגבי יום שני ושלישי, לא נמצא מתאים התאריך לאנשים. כינסתי את הישיבה שלושה ימים אחרי חתימת הרפורמה, ושוב אנחנו מדברים כאן על תרבות ארגונית, אז שחברי מליאה פונים לעיתונות ומאשימים אותי בפגיעה בסדרי מינהל ופונים למשנה ליועץ המשפטי לממשלה, על מה, על שעיכבתי את הדיון עד שנחתום על הרפורמה כדי שאני אוכל להיות פנוי, זה דבר אחד ודבר שני, גם ליושב ראש יש ראייה רחבה יותר, אם תרשו לי, יותר מאשר לכל אחד מהיושבים בחדר הזה וגם לי היה את השיקול שאני רוצה לעשות את הצעד הזה ואני לא מזלזל ושלא תבינו, אני מכבד מאוד את הבקשה של העשרה חברים שהגישו ואני הבטחתי וקיימתי שיהיה דיון מיוחד, אבל שוב, אני נגררתי לזה כי זה הועלה והייתי חייב להציג גם את העמדה שלי. לגבי הנושא עצמו, מה שהנחה אותי וזה מתחבר למה שאמרתי קודם, מה שהנחה אותי זה האחריות ושיקול הדעת והדיון בכובד ראש והאחריות שיש לי כיושב ראש לראות את התמונה כולה ויש חשיבות רבה לנושא של הפגיעה בתוכנית, אם היתה כזאת, כפי שהוגדר, בתוכנית סדר יום של קרן נויבך, אבל היתה לי גם אחריות לראות את התמונה הכוללת ושהראש של המנכ"ל יהיה גם פנוי לענין של הרפורמה ושהוא יהיה יחד איתי בדיונים ונעשה את כל מה שהיה צריך לעשות וזאת היתה הבקשה היחידה לגבי הטיימינג של העיתוי. הטיימינג של ההחלטה לא היה

נכון לדעתי אבל הטיימינג של הבקשה גם לא היה נכון. מאותה סיבה אגב, קודש הקודשים היה הרפורמה, עברנו את הרפורמה אפשר לקיים את הדיון הזה.

טלי אייכנוולד: בזה התכוונתי שהיתה טעות באמירתי הקודמת שאיך אתם עושים את זה לעצמכם.

היו"ר, אמיר גילת: דבר אחרון, אני אומר כך, ואני מתחבר פה לדברים שאמרו על היום שאחרי, מותר לנו להתערב בתכנים, השאלה אם זה נכון. מחר יבואו עשרה חברי מליאה ויגידו שאת מבט לחדשות צריכים להגיש ארבעה אנשים ולא שני אנשים כי זה יותר טוב. יבואו אנשים ויגידו שדוד ויצטום משעמם וצריך להביא מישהי מהיפה והחנון להגיש את, אני לא אומר שאסור להתערב, החוק אומר שמותר להתערב, אבל אני אומר שלא כל פעם שצריך להתערב גם חייבים להתערב.

טלי אייכנוולד: שלוש וחצי שנים אף פעם לא התערבנו, אז כנראה שיש פה משהו - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני מסכים, לא היינו מתכנסים אם כל זה - - -

טלי אייכנוולד: אין לי ענין לבוא ולנהל את רשות השידור ושיוני ומיקי יחליטו על התוכנית הזאת וכל תוכנית אני אכנס ולמה ההוא ולמה לא ההוא, וגאולה אבן עברה לפה ועברה לשם ואף אחד לא צייץ, אז לא צריך לפחד כל כך.

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו חיים בעולם של אבסורדים ושל כדורי שלג מתגלגלים, הרי מה אומרת ועדת האתיקה, היא אומרת שבמקרה שיש תוכנית אישית כמו התוכנית של קרן נויבך, יהיה לה איזון. אז מה עשה המנכ"ל, עזבו את הטיימינג, מה הוא עשה בפועל, לקח את מה שאומרת ועדת האתיקה לעשות - - -

דוברת: ככתבה וכלשונה - - -

היו"ר, אמיר גילת: למה לא?

יואב הורוביץ: אמיר, אי אפשר.

היו"ר, אמיר גילת: תקריא בורובסקי.

יעקב בורובסקי: ההצעה אצלכם, אני העברתי אותה.

בלהה כהנא: אין הסכמה על ההצעה שלך. חברים, אני הצעתי הצעה - - -

היו"ר, אמיר גילת: המליאה מכירה בסמכותה של ההנהלה לערוך לשבץ ולקבוע את השידורים, רצועות הזמן, המגישים וכל הכרוך בכך. תוכני סדר יום אושרה ע"י ועדת התוכן ב-2008 ועד שלא תשונה ע"י ועדת התוכן, תישאר במתכונתה הקודמת זה נמחק.

יעקב בורובסקי: נמחק ע"י מי?

היו"ר, אמיר גילת: לא יודע. תישאר במתכונתה הקודמת. המליאה אינה מתיימרת להתערב בסמכות ההנהלה אך קוראת להנהלה להאזין בקשב רב לתוכן לטון ולרוח הנושבת בקרב חברי המליאה ולפעול לרוחה. אני ער לדברים שנשמעו בלוד, גם אני לא אהבתי את העובדה שיצאנו מלוד וקראנו בעיתון ואני לא אומר מאיפה זה בא, שמנחם בן ממשיך להגיש גם מחר, כביכול כהתרסה אבל אין לי מושג מאיפה זה יצא לעיתון.

דוד חיון: זאת היתה הודעה.

היו"ר, אמיר גילת: אני לא יודע אם זאת היתה הודעה רשמית. זאת לא היתה הודעה רשמית.

יוני בן מנחם: אל תנסו לחסל חשבונות עם הדוברת.

היו"ר, אמיר גילת: לא, זאת לא היתה הודעה.

יוני בן מנחם: שום הודעה לא היתה.

היו"ר, אמיר גילת: אמרתי שלא היתה, מישהו פה אמר שזאת היתה הודעה. אמרתי שלא היתה. השאלה אם אפשר פה להגיע למצב של לקבל החלטה כלשהי אחת מהשתיים אבל שהיא תיכנס לתוקף תוך שבעה ימים. האם מקובל עליכם בנוסף לכל החלטה שנקבל פה, שיהיה בה סעיף שהיא תיכנס לתוקפה בתוך שבעה ימים, עד אז יקום צוות משותף של ההנהלה והמוסדות כדי למצוא פתרון, אנחנו מגבילים את זה בשבוע.

דוד חיון: לא לא.

דוברת: מה יש לבדוק.

דוברת: כל הדיון הזה - - -

מיקי מירו: מודלף עכשיו החוצה.

דוברת: שמתקיים כרגע הוא בחוץ. יש פה ציטוטים, תסתכל מה שקורה כאן. איך?

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו ננהיג את הנוהל שיש במשרד ראש הממשלה, הטלפונים יהיו בחוץ, הם לא יהיו פה.

יואב הורוביץ: הדבר הזה, אני רוצה שתבינו באיזה עולם אנחנו חיים, אם זה נכון, אני קם ואני הולך, אני קורא לכולכם, זאת אלימות, אתם לא יודעים מה אני עובר, יושבים אנשים עבריינים, בריונים, מהלכים עלינו אימים בשם הדמוקרטיה, בשם הנאורות, בשם ההגנה על החלש, באים והופכים את החיים שלנו לגיהינום. חברים תודה רבה, אני מבקש, אם יש לנו כבוד עצמי וזה מה שקורה, אני לא מוכן - - -

(צעקות)

מיקי מירו: אני גם הולך, אני עכשיו גם קם והולך, יואב צודק.

יואב הורוביץ: שיבואו ויחקרו מי הוציא מפה ציטוטים.

מיקי מירו: אני עובר איומים כל לילה, את יודעת את זה, אנשים שאת עוזרת להם עכשיו, את עוזרת לאנשים שמאיימים על החיים שלי.

(צעקות)

נמרוד לב: זה לא נכון, אני קראתי את זה, יש פה את הדיון הפתוח שהיה, זה לא ממה שקורה עכשיו. אין פה שום דבר ממה שקורה פה עכשיו.

לינדה בר: אני חייבת לספר לך משהו, עיתונאית שנמצאת בחוץ, ביקשתי ממנה לעלות לחדר שלי והעוזרת שלי סימסה לי שהיא מקבלת כל דקה SMS מפה שממש נותנים לה ציטוטים.

יעקב בורובסקי: אל תתנו פרס למי שמתנהג בהתנהגות נלוזה, זה הכל.

(מדברים כולם ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: בכל מקרה, כשאני אכנס בקרוב את ועדת התוכן כל חברי המליאה מוזמנים.

(מדברים כולם ביחד)

יעקב בורובסקי: אתם אומרים דברים שאתם בטוחים שזה סימני קריאה, המליאה סמכותה לאשר והמליאה ככה והמליאה אחרת, אני בשולי הדברים בדברים שאני אמרתי, צריך להתקיים דיון אמיתי על הנהלים ודיון אמיתי על הסמכויות. ועדת תוכן היא לא זרוע של ההנהלה, היא גם לא זרוע של הוועד המנהל, היא זרוע של המליאה ולכן למליאה כרגע יש התערבות בתוכן, כרגע יש התערבות באתיקה, כרגע יש התערבות בביקורת, כרגע יש את כל הסמכויות, אפשר לפרוט אותם פירוט נוסף ואפשר להגדיר אותם, ככל שתנסו לדייק יותר לעניות דעתי כך תתרחקו מהסמכות האמיתית שלכם, אבל זאת דעתי. אפשר לכתוב מבלי לגרוע מסמכויות המליאה על פי חוק, מי יכול לגרוע מסמכויות המליאה על פי החוק.

היו"ר, אמיר גילת: אני רוצה לכנס את ועדת תוכן כבר בשבוע הבא, ולכן אני שואל האם אנחנו יכולים להשאיר את ההחלטה הזאת, תנו עוד שבוע.

(מדברים כולם ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: המליאה קוראת להנהלה, להוריד את המשפט האחרון, האם אפשר לקבל את זה פה אחד? יש מתנגדים?

(מדברים כולם ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: יש מתנגדים להצעה? את מתנגדת?

דוברת: אני מתנגדת, אני לא חושבת שצריך עכשיו לחזור למתכונת הראשונה, זה ייצר רעש ציבורי נוראי, זה לא יאפשר להנהלה להמשיך לעבוד.

יעקב בורובסקי: אם זה לא מתקבל פה אחד אתם חופשיים כל אחד להעלות הצעה להצבעה.

דוברת: מי מקבל את ההצעה של אמיר לדחות את זה לשבוע - - -

היו"ר, אמיר גילת: תוסיף טל, ועדת תוכן תתכנס תוך שבוע ימים - - -

מיקי מירו: והיא תקבל את ההחלטה.

יוני בן מנחם: והיא תקבל את ההחלטה.

(מדברים כולם ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: מי בעד הצעת ההחלטה?

דוברת: מי בעד מה שכתוב על הלוח?

היו"ר, אמיר גילת: 14. מי נגד?

יואב הורוביץ: אני רוצה להבהיר נקודה שהיא מהותית - - -

נמרוד לב: זה חשוב, אני רוצה להיות ענייני, אנחנו רוצים לצאת מפה. דבורה אומרת שאם יוגדר תוך שבוע זה יהיה פה אחד.

יואב הורוביץ: חברים, אנחנו בהחלטה כזאת, אני אומר לכם עוד פעם, אני מבקש שתבינו רגע אחד ביישוב דעת שאם אנחנו לוקחים מההנהלה את יכולת ההחלטה וכנגד זה או לא תוחמים את זה בזמן מוגדר, לכל היותר מה שיקרה, אנחנו פורצים סכר - - -

מיקי מירו: תהיה אנרכיה.

יואב הורוביץ: שיתקוף אותנו במליון ואחד תוכניות אחרות ולא נצליח לעצור את זה.

אורי ארבל גנץ: זה לא יהיה, זה לא יהיה יואב.

מיקי מירו: איך תוכל להבטיח שזה לא יהיה? אתה לא תשלוט בזה.

אנטון איוב: איך אתה יכול להבטיח שלא יהיה?

אורי ארבל גנץ: אני נמצא בישיבות המליאה שנה ורבע ולא אתה, ואני אומר לך שמה שקורה עכשיו הוא חדש ואין מאחוריו שום דבר, שנה ורבע לא התערבנו בהחלטה כזאת של אף אחד מהגורמים המקצועיים.

דוד חיון: גם בוועדת תוכן.

אורי ארבל גנץ: גם בוועדת תוכן הוגשו לפחות ארבע פעמים ולכן המבקרת אמרה במלוא הכבוד, הנתון שם הוא לא נכון. התוכנית אושרה לראשונה ע"י ועדת תוכן בשנת 2008, המליאה שאני חבר בה בוועדת התוכן שאני חבר בה אישרה לפחות שלוש פעמים לוח שידורים שהתוכנית של קרן נוייבך במתכונת הזאת מצויה בלוח השידורים הזה ולכן גם ועדת התוכן הזאת במליאה הזאת אישרה.

מיקי מירו: לא נכון.

אורי ארבל גנץ: אל תגיד לי לא נכון. לוח השידורים הוגש לוועדת התוכן לפחות שלוש פעמים ואני הצבעתי עליו, לוח השידורים הזה כלל את התוכניות של הרדיו ואת התוכניות של הטלוויזיה, אנחנו אישרנו את לוח השידורים, אבל זה פרט קטן, אני לא מוכן, במלוא הכבוד, לא מוכן שיאיימו עלי ויגידו לי הרפורמה עכשיו תיפול, יפנו אלינו ואנחנו נפרוץ את הסכר, אנחנו רק נוכיח שיש כאן מליאה אחראית שאחת ל-3.5 שנים אחרי שהתחלפה המליאה הרימה את ידה ואמרה להנהלה סליחה טעיתם. ומבקשים מההנהלה להודות בטעותם וגם אם ההנהלה לא מודה בטעותה, בשביל זה יש לה מועצה ציבורית והפעם המועצה הציבורית הזאת אומרת להנהלה לא כך. אתם רוצים לקבל החלטות, אתם רוצים לנהל דיון, אתם רוצים להגיד לקרן נוייבך או לכל מגיש אחר שהוא חרג מגבולות, שיש תלונות, אדרבא ואדרבא, תעשו את זה לא בבית קפה בשבע וחצי בבוקר ותעשו את זה בפני ועדת תוכן ותספרו לנו מה אתם חושבים מבחינה מקצועית ואנחנו נהיה הראשונים לגבות אתכם. ככה אני לא יכול לגבות אתכם ולא מוכן לגבות אתכם, לא בעוד שעה אחת, לא ברפורמה, לא בשידור ולא בשום דבר אחר ותפסיקו לאיים עלי שהרפורמה תלויה בזה. אם הרפורמה תלויה בזה אז שהרפורמה תיפול מחר בבוקר.

לנה קריינדליין: אני שותקת ארבע שעות ולא אומרת לכם שאתם למזלכם לא יודעים מה זה קומיסרים, אז בואו נירגע, אין פה קומיסרים, קומיסרים זה צחוק, הם לא מתקבלים לכיתה א' הקומיסרים האלה, תאמינו לי אני יודעת את זה. הסיבה שאני לקחתי את המקרופון, אני אתמול קיבלתי בפייסבוק שאני התחלתי לקרוא את זה ולחבר חברים, התחלתי גלויה כזאת, אל תקבלו החלטות כשאתם מעוצבנים ואל תחלקו הבטחות כשאתם מאושרים. אני דווקא לקחתי את החלק השני לתשומת ליבי, אבל אני חושבת שאנחנו כולנו, אני מרגישה שאנחנו היינו די הגיוניים ודי נורמאליים במשך כל הדיון, דווקא לקראת קבלת ההחלטה אנחנו כולנו נהיינו כמו קומקום רותח. אני חושבת שזה יהיה ממש לא נכון עכשיו, זה יגרום נזק לכולנו כולל המליאה, כולל ההנהלה וכולל כולם, בבקשה, בואו נעצור רגע ונחשוב, כי אני חושבת שההחלטה הזאת דורשת איזה שהיא יכולת להתפשר מכל הצדדים כדי שאנחנו נהיה מאוזנים ואני מרגישה עכשיו שאף אחד, לא

ההנהלה, לא האנשים שרצו שינוי, לא מוכנים להתפשר, כולם כבר חמים עכשיו ולא מוכנים לשמוע אחד את השני.

דוברת: אם ההנהלה היתה אומרת סליחה טעינו אפילו שבוע הייתי נותנת לה, אבל היא אמרה לא טעיתי.

נורית ירדני לוי: אבל הצבענו, היינו רוב.

לנה קריינדליין: אנחנו שמענו גם מהיושב ראש וגם מאנשי המקצוע שהטיימינג וההחלטה היו לא בזמן ולא במקום, שמענו את זה - - -

ווּפא זועבי פאהום: למה לא אמרת קודם, למה אחרי ההצבעה את אומרת.

גלילה אלקרנאווי: עוד לע הצבענו.

דוברת: הצבענו, מה זה לא הצבענו.

גלילה אלקרנאווי: מי שהצביע הצביע, לא כולם הצביעו.

לנה קריינדליין: אני רוצה להזכיר לכם שההצעה של יעקב בורובסקי היתה מותנית בזה שזה יהיה פה אחד - - -

נמרוד לב: דבורה מבקשת שיהיה הענין של ועדת התוכן מתכנסת תוך שבוע ואז היא גם מצביעה ואנחנו יכולים ללכת מפה. שוועדת התוכן תתכנס תוך שבוע.

דוברת: אבל היתה הצבעה, אני לא מבינה.

נמרוד לב: כרגע זה מוקפא ותוך שבוע יש החלטה.

גלילה אלקרנאווי: אני לא רוצה להישמע כמי שנוטה לכיוון ההנהלה, אבל אין לנו אינטרס כאנשי ציבור להראות לתקשורת שמחכה בחוץ שאנחנו מכופפים את ההנהלה. אם אתם תוחמים את זה בזמן, ועדת תוכן תתכנס בתוך שבוע, זה יגרום מחדש, אני מצטרפת להצעה הזאת, אם לא אני מתנגדת.

יעקב בורובסקי: בגדול יש פה שתי גישות שלגמרי לא בטוח לאיזה גישה יש רוב, זה המצב כרגע.

דוברת: עכשיו הצבענו.

יעקב בורובסקי: בכל הכבוד לכם אני ביקשתי ואני חוזר ואומר, בהינתן שההצבעה איננה פה אחד ההצעה שלי לא עולה לדיון.

וופא זועבי פאהום: מי אמר, זה כבר לא שלך.

יעקב בורובסקי: זאת הצעה שלי והיא לא עולה לדיון אם היא לא פה אחד.

(צעקות)

גאולה אבידן: חבר'ה שהם משפטנים יכולים להעיד במסגרת כל פסקי הדין האחרונים של שנות ה-80 האנכרוניסטים כל פעם היו הדיונים שאי אפשר לתבוע את הרשות הציבורית, הרשות תיפול, הרשות לא תעמוד וכו', החל משנות ה-90 אפשר לתבוע רשות ולא קרה שום דבר. מה יכול לקרות.

(מדברים כולם ביחד)

חני פרי: רציתי להציע שאם למשפט השני נוסיף שההנהלה מודיעה שזה לא ישונה עד ש-, ואז נגמר הסיפור. ההנהלה מודיעה כי התוכנית סדר יום - - -

יעקב בורובסקי: ועדת התוכן נשארה.

חני פרי: אבל היא תודיע שהיא לא תשנה עד שלא תתקבל החלטה, ההנהלה מודיעה שהתוכנית סדר יום אושרה ע"י ועדת התוכן ב-2008 ועד שלא תשונה ע"י ועדת התוכן תישאר במתכונתה הנוכחית. אז יוצא שלא הנחינו, ההחלטה היא של ההנהלה, לא פגענו בהנהלה וההחלטה כתובה וברורה ואני חושבת שהיא מכבדת את כולנו.

דוד חיון: אבל ההנהלה לא מסכימה לזה.

חני פרי: שיחליטו, הצעתי להם.

יוני בן מנחם: אתם רוצים להוציא הודעה בשם ההנהלה?

דוד חיון: היא לא מסכימה.

חני פרי: אז רשמנו לפנינו את הודעת ההנהלה.

יוני בן מנחם: שמה?

היו"ר, אמיר גילת: הוא לא מוכן.

יוני בן מנחם: ההנהלה לא הודיעה דבר כזה.

היו"ר, אמיר גילת: ההנהלה לא מקבלת את ההצעה. נסיון אחרון להוסיף סעיף - - -

יעקב בורובסקי: אם זה לא הולך פה אחד אני מבקש להעמיד להצבעה את שתי הדעות ואז נראה לאיפה זה הולך. יש עשרה אנשים שזימנו דיון של המליאה, שישימו את ההצעה שלהם לסדר - - -

לנה קריינדליין: כבר הגענו לפתרון שכולם צריכים קצת להתפשר וזה בסדר בפורומים האלה, זה לא השפלה.

היו"ר, אמיר גילת: ההחלטה תיכנס לתוקף תוך שבוע ימים - - -

דוד חיון: תעשה שבועיים.

דוברת: לא מוכנים.

(מדברים כולם ביחד)

יעקב בורובסקי: יכולה להיות הצעה נגדית שאומרת, המליאה מגבה את ההנהלה על הצעד שהיא עשתה ובואו נראה בהצבעה. אם זה לא יהיה פה אחד אני חושב שזה מדרון חלקלק ובעייתי.

(מדברים כולם ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: מליאת רשות השידור ערכה היום דיון ממושך בתוכנית סדר יום והעירה להנהלה על התנהלותה בשיבוץ מגיש אורח לתוכנית. המליאה מחליטה כי הנושא כולו יבוא לדיון בוועדת תוכן. זאת הצעה שניה, אנחנו מצביעים על שתי ההצעות.

(מדברים כולם ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: יש עוד הצעות? יש מישהו שמתנגד להצעה הראשונה?

(מדברים כולם ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: מי בעד הצעת ההחלטה הראשונה ירים את ידו. 14. מי נגד? 5. מי בעד הצעת ההחלטה השניה? 3 מי נגד? זה לא משנה, ההצעה הראשונה התקבלה.